

א. לייבמאן (לעוו).

קאָמונע "א י ק אַ ר"

פּיאָנערן - קאָמונארן אפּן פּראָנט פּוּנ פּויען
דעם סאָציאַליסטישן ביראָבידזשאַן.

מעלוכעפארלאג פון וויסרוסלאנד
"דסעקטער"

1932

מינסק

פאָר וואָר ט.

מאקסימ גאָרקי שרייבט וועגן דעם ציקל „געשיכטע פון פאבריקן און זאוואָרג“ פאָלגענדיקס: דער ארבעטער-קלאס פון סאָוועטן-פארבאנד בויט אפ א גוואלדיקן שער-טעכ זיין סאָציאליסטישע געזעלשאפט. צי זיינען מיר באקאנט מיט די דערפאָלג פון דער סאָציאליסטישער בויגן? צי ווייסן מיר גוט וועגן דעם, וואָס עס טוט זיך אפ די פאבריקן, זאוואָרג און שאכטעס פון אונרוזער גוואלדיקן לאַנד? אפ דידאָזיקע פראגן קאָן מען ענספערן בלויז אזוי: מיר ווייסן זייער שלעכט וועגן דעם, וואָס עס קומט פאָר אין סאָוועטן-פארבאנד דורך דער ארבעט און קאָנצענטרירטער ענערגיע מיצאד מיליאָנען פונעם ארבעטער-קלאס.

איז וואָס-שע דארף שוין געזאָגט ווערן וועגן ביראָבידזשאַן? צי ווייסן מיר אלץ, וואָס דאָרטן קומט פאָר, וואָס פאר א גראַנדיעזע ווערק דאָרטן ווערן געשאפן? אויסער צופעליקע יעדעס — גאנצ אָפט פון צווייפֿלהאפטער קוואליטעט — ווייסן מיר לאכרעטן ניט וועגן די דערפאָלג פון דאָרטיקן ייִדישן ייִשעו אפן סאָציאליסטישן פראָנט.

דאָס פאָרגעלייגטע ביכל האָט פאר א ציל פאָשעט, „אָן פרעטענזיעס“, באשרייבן די קאמפּעפּאָייע פון א יוגנט-קאָמונע אפ די פעלדער פון ביראָבידזשאַן (די עט-לעכע בילדלעך, וואָס טרעפן זיך אין פארשיידענע ערטער, דינען בלויז אלס אייליי-סטראציע צום ט-קסט). דאָס ביכל אונטערשיידט זיך אסאך פון אנדערע, וואָס זיינען די לעצטע יאָרן געשריבן געוואָרן וועגן ביראָבידזשאַן. ערשטנס, ווערט דאָ גערעדט בלויז וועגן איין באשטימטן קאָלעקטיוו-קאָמונע „איקאָר“. צווייטנס, איז דער פארא-גענער מאטעריאל ניט קיין אפרייאָרידיקער, א פאָרויסזאָגנדיקער, נאָר א רעזומע פון 3 יאָר ארבעט אין ביראָבידזשאַן. דאָ געפינט אן אָפּשפּיגלונג ניט בלויז די פרייז פון ארבעט, די באקומענע פרוכטן און ניצכוינעס, נאָר אויך א יאמ טאָרמאָז און מעניעס — אלץ, וואָס באגלייט יעדע קאָלאָניזאציע אפ א נייעם ווייניק באזעצטן באַדן. אפ דעם צווייטן מאָמענט האָבן מיר זיך אין היסטאָרישן איבערבליק מיט א קיוון אָפּגעשטעלט מערער, קעדיי צו באווייזן, אז ביראָבידזשאַן האָט געפאָדערט (און פאָדערט נאָך איצט) בייקומען שוועריקייטן, וואָס קאָנען אָבער באווייטיקט ווערן באמ געשטייגערטן ענטוויאזם פון רעוואָלוציאָנערן אופשוונג.

דאָס ביכל האָט זיך צונויפגעשטעלט אפן גרונט פון פערזענלעכע באאָבאכטונגען, דערציילונגען פון קאָמונארן, פון פראָטאָקאָלן און בריוו, און דארף פארשטאנען ווערן

ווי אן אויסשעפנדיקער מאטעריאל (ניט דעכענענדיק דעם פינאנסיעלן באלאנס פון דער קאָמונע, וואָס איז צוליב פארשיידענע סיבעס ניט געלונגען צו באקומען). ווען מע נעמט איין אכט, אז ס'איז אויסגעקומען צו שרייבן דאָס ביכל איין קאָמונע גופע, אפן פראָנט פון איינעמען ביראָבידזשאַן, ווען מע מוז זיין האַסטיק, קעמפערשט, אָריענטירפייק, באַמ פערלן אָפּטמאָל פון די סאַמע מינימאַלסטע מאַטעריעלע מעגלעכקייטן (ווי אן אָרט וווּ צו זיצן, פאפיד צו שרייבן א.ד.ג.), וועט מען זיכער מייכל זיין פאר דער ערטערונג אומפארמיידלעכער סטיליסטישער נידער-ארבעטקייט אָדער טעקסטועלער נידערוואָגטקייט. נאָך מער—דיאָזיקע קליינע ארבעט איז א פרוו אלזייטיק צו באשרייבן א קאָמונע, ביפראט איין ביראָבידזשאַן, א מוט-רום צו די קאָמונארן אפ זייערע קעמפנדיקע פאָזיציעס, ווי אויך א באווייז פאר די ארבעטנדיקע פון אונדזער סאָוועטנילאַנד און קאפיטאליסטישן אויסלאַנד, ווי די יידישע ארבעטנדיקע מאַסן פארוואנדלען, אונטער דער אָנפירונג פון דער קאָמפארטיי, די נעכטיקע שרעקעוודיקע ווילדע טייגע איין א סאָציאַליסטישן ארבעטער-לייגן אפן וועג צום קאָמוניזם.

דאָס איז די אופגאבע פון דעם ביכל.

א ווטער.

א קאפיטל געשיכטע.

„לאָמיר ווערן פּיאָנערן“.

דאָס איז געווען אין אפריל כוידעש 1928. א גרינער געוועב פון פּרילינג האָט פארצויגן די ערטערונגן נאָך פארשניטע געבלידעס פון דער קוראטאָוועשטינער לאנדווירטשאפטלעכער שול, לעבן מינסק. דער שניי איז צוגאנגען און האָט אָנגע-
גאָסן מיט יוגנט-פרייר די קורטאנטן (דעריקער פון דרייטן ארויסלאָד-קורס). מע איז
געווען פול מיט האָפענונג, מיט גלויבן. מע האָט באטראכט פלענער אפ וואָסער כיי-
לעך פון סאָציאליסטישער בוינג נוצן ברענגען דעם סאָוועט-לאנד.

און דעם 20-טן מארט האָט ווי אן עכאָ אפ דעם ענערגיע-דראנג און קאמפ-
לוט פון די קוראטאָוועשטינער קורטאנטן אָפגעקלונגען דער רופ: ביראָבירדזשאנ!
מע האָט געלאָזט די לאכאָראטאָריעס, אָפגעצויגן אפ די האפטאָקעס, זיך געוויפן
און געשושקעט: „כ' ביינפעסט איז געקומען פון דער ביראָבירדזשאנער עקספעדיציע
ער דערציילט, אז ביראָבירדזשאנ איז פאטיק באזעצט צו ווערן דורכ יידן — האָרע-
פאשניקעס“.

„כעוורע, מע דארף טאָן, — האָבן איינגעשיינט 12 יאטן מיט געזונטע מוסקולן
און פעסטע פלייצעס. — מיר זיינען בארופן העלפן דער יידישער איבערוואנדערונג
אין נייעם קאנט, וואָס די פארטיי און סאָוועט-מאכט האָבן באשטימט“.

און פון קלאס צו קלאס, פון גאָרטן ביז כאזער-שטאל, ביז מינסק און מאָסקווע,
האָט זיך געהערט דעם צוואַנג פון האָרעפאשנער יוגנט — קאָמיוניסטן. „לאָמיר ווערן
פּיאָנערן!“

א שווערן קאמפ איז אויסגעקומען פירן מיטן פערדאט און פאָלקאמבילד פון
ווייטרוםלאנד. „די לערער און אסאך פון שילדער-קאלעקטירן האָבן זיך געגרייבט, אז
אונדז וועט קלעקן דרייט און מוט פאָרן אין אזא ווייטן לאנד, — דערציילט איינער
פון די ערשטע פּיאָנערן פון איקאָר כ' וויכנין, איצט א סטודענט פון גי-פאָלסטאוו-
קער לאנדווירטשאפטלעכע אינסטיטוט. — מע האָט געשראָקן מיט טייער, מיט ווילדער
סטיכע, מיט ווייטקייט, מיט טיגערס, מיט בערן, געפערלעכע פלינג, מיט טייכן,
וואָס פליסן מיט א בעסטיאלישער קראפט, פארזיכטן אלץ אפן וועג און פארפלייצן
די וועלדער און פערדער ארום. גאנצערנסט האָט מען אויך גערעדט, אז עס זיינען
גייטיק מענטשלעכע קארבאָנעס, וואָס זאָלן דורכטרעטן א וועג פאר די קומענדיקע
דוירעס. אָבער די קורטאנטן האָבן זיך גאָרניט געמאכט דערפון. מע האָט געוואלט
יעדע פרעסע-שורע, מע האָט געניטערט יעדן אָס, זיך געטיילט מיט די איינדרוקן.

און דעם 18-טן אפרעל זינען 12 קורסאנטן און 2 לאנדווירטשאפטלעכע ארבע-
טער אָפּגעפּאָרן פון קוראסאָוושטשינע קיין מינסק. דערוויל איז באווסט געוואָרן,
אז ביראָבידזשאן איז פארפעסטיקט פאר אויסשליסלעכער יידישער איבערוואנדערונג
און די פּיאָנערן האָבן זיך אין געביידע פון מינסקער „געזערד“ אָרגאניזירט אין א קאָ-
מונע. דורכגעפירט אן ערשטע פארזאמלונג, אויסגעקליבן א פארוואלטונג, האָט מען
די קאָמונע אָנגערופן „איקאָר“ אפן נאָמען פון דער אָרגאניזאציע פון די רעוואָליו-
ציאָנערע יידישע ארבעטער אין אמעריקע, וואָס שטיצט די יידישע איבערוואנדערונג
אין פ.ס.ר.

אז אלע 14 קאָמונארן זינען דורכגעגאנגען די אָפּקלייב-קאָמיסיע און מע האָט
זיי אנערקענט פאר צונעפאסטע, איז פאר די יאטן קלאָר געוואָרן, אז אין ביראָ-
בידזשאן שטייט זיי פאָר א שווערע, פאראנטוואָרטלעכע און ערנסטע ארבעט. מע
האָט זיך גענומען קלייבן אין וועג. דעם 19-טן אפרעל איז אין מינסק פאָרגעקומען
א געזעגענונג-אָוונט, אין וועלכן עס האָבן אָנטיילגענומען די ארבעטערשאפט און
די לערניונגס. מע האָט געטיילט מאטאָנעס און געווינטשן דערפאָלג.

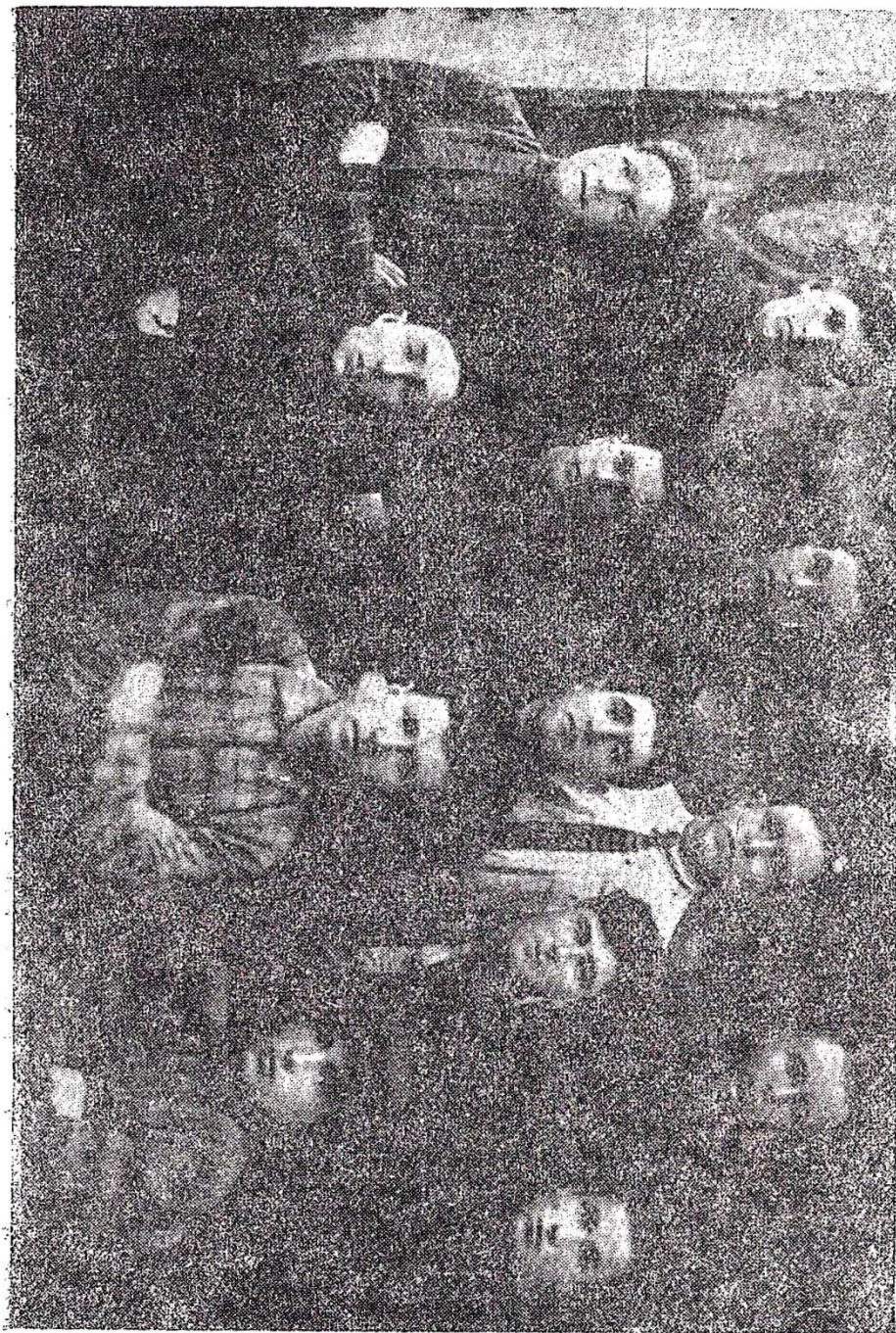
אין וועג.

דער אָפּפּאָר קיין ביראָבידזשאן (20-טער אפרעל) איז פארוואנדלט געוואָרן אין
א דעמאָנסטראציע פון דער מינסקער ארבעטערשאפט. די פראָלעטארישע סטודענטן
פון ייִדִּיש־פּוּל פון וויסרוטלענדישן מעלוכע-אוינווערסיטעט האָבן פארלאָזן די לימ-
דימ און אָרגאניזירטערהייט אוועק אפן וואָקאל. דאָרטן האָבן געווארט ארבעטער-
דעלעגאציעס מיט פאָנען און 2 אָרקעסטערס. פאָרשטייער פון פארטיי און „קאָמערד“
האָבן געהאלטן רעדעס. עס האָבן זיך דערהערט כליפערניען — דאָס האָבן טאטעס,
מאמעס, קינדער, פרויען, ברודער, שוועסטער באגלייט זייערע אייגענע אין „לאנד
פון פליגן און ווייסע בערן, פונדאנען ווער ווייס, צי מע וועט צוריק קומען.“
א פליפ פון לאָקאמאָטיוו, און אונטער קלאנגען פון אָרקעסטער לאָזט זיך די בעווע-
(צוזאמען מיט אנדערע איבערוואנדערער) אין ווייטן ביראָבידזשאן.

„צווישן די איבערוואנדערער, — דערציילט איינער פון די ערשטע קאָמונארן
כ' שרייפער, — זינען געווען פארשיידענע „מינים“ געווען באלמעלאַכעס, ווי שוסטער,
שניידער, פריזירער, מענטשן אָן פראָצעסיעס און מיט „אומבאווסטע“ פראָצעסיעס,
פריילעכע און אומעטיקע מיט א שמיכלעלע אפ די ליפן און מיט א טאָדנעם גלאנץ
אין די אויגן. די באלמעלאַכעס האָבן געברענגט פאר אומגעוילד, אפילו אין פאָטשט-
וואגאָן האָט מען זיך צעליינט מיט גאנצע „ווארשטאטן“.

קעדיי צו כאראקטעריזירן א טייל פון די פאָרער, דערציילן בעווערע אזא עפיזאָד:
איינער א „באלמעלאַכע“ איז, נעבעכ, אריינגעפאלן מיט ויין פאכ. אז מע האָט אים
געפאקט בא דער האנט און באמ פראָטאָקאָל שרייבן געזענט דעם נאָמען, האָט ער
קאלטבירטיק געענטפערט: מיין נאָמען איז „לעכאָ-וויי“, די פאמיליע — „ליקראס-
קאלא“, פאָטערס נאָמען — „פניי-שאבאָס נעקאבאָא“. אלע האָבן זיך פאנאנדערגעלאכט
און דער ייד איז ארויס גיין... אָט אועלכע טיפן האָבן זיך געפונען.

২৬. শিল্পের অগ্রগতি

ס'ראָו אָבער זײַנענ עס געווען מענטשן האָרעפּאשניקעס, ארבעטזאמע אָרעם-שאפט, אויכ ארבעטער.

אינ לאַנגזייערדיקן וועג זײַנענ די קאָמונארן געווען א מוסטער פאר אנדערע. דעם 1-טן מײַ איז שוין אינ וואַגאָן דורכגעפירט געוואָרן א פארוואַמלונג. פראָדוקטן פלעגט מען באַקומען אַרגאניזירטערהייט און מיט א פלאַנמעסיקן דיסקאָנט. מע האָט אויכ דורכגעפירט פארשיידענע פריילעכע שפּילן, שמועסן; עס האָבן זיכ געשאַטן אנעקדאָטן, מײַסעס, וויצן.

אפּ דער סטאַנציע טימען האָט מען זיכ איבערגעזעצט אינ אזוי גערופענע טעפּ-ליושקעס, פאקטיש פראכט-וואַגאָנעס, ווו עס פאָרן פאסאזשירן. אפּ אלע סטאַנציעס איז מען געשטאנען לאנג און די מענטשן מיט די פארשיידענע „פראָמעסיעס“ האָבן געהאט א מעגלעכקייט ברייט צו רעקלאַמירן זייערע „פאכנ“. דאָרטן האָט מען שוין אויכ געקאָנט באַמערקן „אַפּראָפּעסיעדיקע“ יידן, ווי זיי גלייבן ארויס מיט א הייז און א העמדל אפּן גאט.

דעם 13-טן מײַ זײַנענ די קאָמונארן נאָכ א 22-טאָגיקן וועג אַנגעקומען קיין טיכאָנקע.

די ערשטע באַגעגעניש.

אז מע איז געקומען אפּן אָרט, זײַנענ געשטאנען ווארעמע מײַ-טעג. אפּ א פלאַ-כיקן פלאצ לעבן דער סטאַנציע האָט מען אופגעשטעלט בינדלעך און גענומען באַ-טראכטן דעם ארום. עס איז פאָרגעקומען אַ „אנטוישונג“. קיין טויט-ברענגענדיקע פליגן זײַנענ נישט געווען. בלויז די קליינע „מאַשקא“ האָט אַוונט-צייט אביסל זיכ געפֿאָט פילן און דערמאָנט וועגן ביראָבידזשאַן. אויכ קיין ווילדע כמעט האָט מען נישט באַ-גענוט. א ריינע קיילעכדיקע זון האָט זיכ געצאצקעט אינ בלוינע הימל און דורכ-געווייקט די לופט מיט אַן אַנגענעמער קלאָריקייט. פארנאכט-צו האָט אימעצער ארויס-געכאַפט א האַרמאָשקע, כעוורע האָבן געמאַכט א רונג און צוזאַמען מיט די האַר-מאַשקע-קלאַנגען, האָט האָבן זיכ צעגאָסן איבער די ארומיקע סאָפקעס, זיכ געוואָרפן אינ „אינטענסיווע“ און „עקסטענסיווע“ טענא.

אינ עטלעכע טעג ארום איז אוועק א רעגן. ווו אהינטאָן זיכ? אינ די בינדלעך ווערט מען דורכגעווייקט דורכ און דורכ, איבערגעצ לָאָזט מען נישט. „האָבן מיר לאנג נישט געווארט, — דערציילט דער כ' באַלאַק, אויכ איינער פון די ערשטע קאָמונארן, — און זיכ געווענדט צום דאָרטיקן איינבאָנ-קלוב. אָבער מע האָט דאָרטן נישט געוואָלט אריינגלאָזן. האָבן מיר אופגעבראָכן די טיר און זיכ באַהאַלטן „ניטגעבעטענערהייט“. אינ א 4 טעג ארום, אז דער רעגן האָט אופגעהערט, זײַנענ ווידער אופגעשטעלט געוואָרן בינדלעך אונטערן פרייען הימל, אָבער שוין אפּ אַן אנדער אָרט.

קעדיי נישט פאטערן קיין צייט, האָבן כעוורע צונויפגענומען די רעשט געלט, וואָנט איז זיי פארבליבן נאָכ פון די סטיפענדיעס אינ שול, גענומען אינ „געזערד“ 200 רובל קרעדיט און איינגעקויפט די ערשטע קיכ-מאַכשירימ. דעם 15-טן מײַ האָט מען

דורכגעפירט אן אלגעמיינע פארזאמלונג, אפ וועלכער עס איז געשטאנען די פראגע, ווי אוועקצושטעלן די ארבעט אין קאמונע, און גלייכ זינען די „אינקארצעס“ צוזא-
מען מיט אנדערע איבערוואנדערער אוועק פאריכטן די וועגן. א טייל איבערוואנדער-
רער האָט געוואָרפן די שווערע נאסע ארבעט. אָבער די קאמונארן צוזאמען מיטן
גרעסטן טייל איבערוואנדערער, און א טייל קורסאנטן פון האַמלער פערטעכניקן,
זינען געבליבן אפ די פאָסטנס ביזן סאַפּ.

אין דערוועלבער צייט האָט „געזערד“ פאָרגעלייגט פערד פאר דער ווירטשאפט.
גאנצענע טעג זינען די יאטן געלעגן אפ דער „געזערדישער“ פערד-באזע און גע-
קליבן פאר זיך „העלפער“ אין דער קומענדיקער ארבעט. אָבער עס זינען געווען
זייער אסאך גוטע פערד, אזוי, אז מע איז געווען אין א פארלעגנהייט, וועלכע זינען
בעסער, וועלכע אויסקלייבן. מע האָט גענומען 2 פערד, געקויפט וועגענער און גע-
פירט זאמד אפן „נאסיפ“. אן אנדער גרופע האָט געגראָבן קאנאוועס און גערייניקט
דעם וועג טיכאָנקע-בירעפערד.

דאָס האָט געדויערט נישט קיין לאנגע צייט, ווייל אין 2 וואָכן ארום איז די
קאמונע אריבער אפן בירער פרוו-פערד-60 קילאָמעטער פון טיכאָנקע. מע האָט
באקומען נאָך 3 פערד און די שלעפ-קראפט איז שוין באשטאנען פון 5 פערד.
איצט האָט מען זיך איינגעאָרדנט אין באראקעס און זיך פארנימען ציטווייליק מיט
שניידן און פירן קלעצער פארן פרוו-פערד. דער פארדינסט איז געווען גאנץ גוט.
אין יענער צייט האָבן די קאמונארן אויסגעטיילט פון זייער באשטאנד 3 כעוורע-
לייט פאר אינסטרוקטערן אפ די ערד-כאַלאָקן, וואָס זינען באשטימט געוואָרן פאר
איבערוואנדערער. איינער איז אָנגעקומען פאר א טראקטעריסט אפ די בירעפערדער
טראקטער-קורסן.

די יאטן האָבן באמערקט, אז אסאך אָפּפאל-שטאָפּן גייען פארפאלן סיי בא זיי,
סיי בא די שכינים איבערוואנדערער. דאָס איז זיי נישט געפאלן געוואָרן און מע
האָט א פאָדער געגעבן בא דער פארוואלטונג: „מיר קאָנען שוין עסן אומזיסטע
כאזער-פעסט, א פאָר כאזירימ אהער!“ און די ערשטע 2 כאזירימ האָבן זיך בא-
היזן אין דעם גרויסן ביראָבידזשאנער רייזן בא די קאמונארן-„אינקארצעס“. אפ
אזא אויסן האָבן זיי כעוורע שפילנדיקערהייט, אדאנק די אָפּפאל-שטאָפּן, געהאט
כאזער-פעסט און פלייש. אָבער דאָס האָט נישט באפרידיקט די קאמונארן. די יונגע
כעוורע זעען, אז אזא ארבעט טויג נישט, אז אפ אזא וועג וועלן זיי נישט אופבויען
קיין מוסטער-קאמונע, האָט מען צונויפגערופן א פארזאמלונג און באשלאָסן אויס-
קלייבן זיך אן אייגענעם ערד-כיילעק. מע האָט זיך אָפּגעשטעלט אפ דעם אזוי-גער-
פענעם „סטעפנוי אוטשאסטאָק“ אין בירעפערדער רייזן-3 קילאָמעטער פון בירע-
פערדער פרוו-פערד. דער אָרט איז, ערשטנס, געפאלן געוואָרן צוליב גוטן באָדן,
צווייטנס, האָט מען גערעכנט, אז דאָרטן וועט ווערן דער צענטער פון דער איבער-
וואנדערונג.

אין יענער צייט זינען אָפּגעפאלן 2 יאטן (איינער פון זיי איז אוועק אפ דער
פראָדוקציע), אפ זייער אָרט איז באלד צוגעקומען א נײַער קאמונאר און 2 מיידלעך,
און די צאָל כעוורע האָט שוין באטראָפן 15. איצט האָט מען זיך גענומען גרייטן

אופבויען א הויז. שווער איז אָנגעקומען באקעמפן דעם ביראָבידזשאנער חילדן וואָלד. אָבער קלעצער נאָכ קלעצער האָבן זיך געצויגן פון טייגע; פון שאַ צו שאַ, פון טאָג צו טאָג אלץ מער. נאָכ ברעטער איז מען געפאָרן אפן 22-טן קילאָמעטער, אינ "שטאב פון גנוס", ווי די איבערוואנדערער האָבן דעם אָרט אָנגערופן. דערצו האָבן געדינט 2 פערד. די איבעריקע 3 האָבן געפירט קלעצער, אפ פארדינסט. אינ א ציט ארום האָבן די קאָמונארן געקאָנט דינגען אָרטיקע בויער. "געזערד" האָט געגעבן קרעדיט און אינ יול' כוידעש איז שוין פארטיק געווען א הויז מיט א שטאל פאר פערד, וואָס האָט צוזאמען פארנומען א קוואַדראַטור 20×12 ארשין. אינגאנצן 15 "איקאָרצעס" און אומעטומ זיינען זיי געווען פול. דער האָט גע- אקערט, דער האָט געפירט קלעצער, אייניקע האָבן געפירט ברעטער, געקאָסעט, געקאָכט, ביז עס איז פארזיט געוואָרן א האַלבער העקטאר קארטאָפּל, אַנדער האַלבער העקטאר גריקע און מע האָט אפגעהייבן אן ערעכ 3 העקטאר רולערד.

דורך אַרבעט—געזיגט.

גלייכצייטיק האָט זיך נישט אָפגעשטעלט די אַרבעט באמ שניידן היי דעם טייכל אויסוואַג, וואָס פאלט אריין אין ביראָ. לויטן ווירטשאפט-פלאַן אפן יאָר 1929 האָט די קאָמונע באקומען א פיצוכט-אָפנייג. צו דעם צוועק האָט מען געדארפט צוגרייטן א געוויסע צאָל היי. דער כוידעש יול' איז אָבער געווען א רעגנדיקער, די לופט—פול מיט "מאָשקא" און קאָמארן, עס איז שווער געווען צו אויספילן דעם פלאַן פון היי-שניט. די זון פלעגט שטארק ברענען און פון די פארהאָרעוועטע קאָמונארן פלעגן גיסן געמערס וואסער. שמוציקע בלאָטעס האָבן אָפּט געדינט פאר א וואסער-רעזערוואַר. דערביי האָבן קימאט אלע קאָמונארן (צוזאמען מיט אנדערע איבערוואנדערער) איבערגעקריגט אפ דעזינטעריע. אָבער מע האָט נישט געלייגט קיין אכט דערום.

איידעם דערציילן וועגן דער גוואַלדיקער איבערגעגעבנקייט, וואָס די איבער-וואנדערער האָבן ארויסגעוויזן צו דער אַרבעט. מע גיט איבער אזא פאקט: אינ איינעם א שיינעם זונענדיקן טאָג האָט מען געמוזט פארענדיקן א סטויג היי. דאָס איז געווען א שווערע אופגאבע פאר די קאָמונארן, ווייל קימאט אלע זיינען געוואָרן אויסגעמאטערט פון דעזינטעריע, אייניקע זיינען נאָכ געווען קראַנק. איינער, כ' דאָ-גינסקי (א קאָמונאר), איז געשטאנען אפן סטויג און איז אויסגעמאטערטקייט געפאלן אינ כאַלאַשעס, א האַלב-טויטן האָט מען אים געבראכט אהיים. אָבער דאָס האָט נישט געקאָנט אָפהאלטן די קאָמונארן פון טאָג זייער ברענענדיקע אַרבעט. אינ יענער צייט האָט זיך פארשפרייט די עפידעמיע פון סיבירער פעסט. צענדליקער פערד פלעגן פאלן בא די איבערוואנדערער און אינ מעשעכ פון איין כוידעש זיינען זיי געבליבן אן איין פערד. די "איקאָרצעס" האָבן געמוזט איינהיטן די אייגענע "טאטעס" (אזוי האָט מען אָנגערופן די פערד). צו דעם צוועק האָט מען זיי אריין-געשטעלט אינ שטאל און נישט ארויסגעלאָזן אינ פעלד, זאָרגעוודיק געהיט. אינ רע-זולטאט זיינען אלע קאָמונארישע פערד, נישט געקוקט אפ דעם, וואָס "איקאָר" האָט זיך געפונען אינ צענטער פון דער מאגייפע, וואנצ געבליבן.

אינטערעסאנט, אז אייניקע קאלעקטיוון, ווי צום ביישפיל, פאָבעדאָ, האָבן זיך באמיט אויסנוצן דעם מאַמענט און אוועקפאַרן פון ביראָבירושאן; אָבער דאָ ווײַזט זיך דאָס פארטייטשע קעמערל, וואָס גיט אַ באַפֿעל: אלע קאָמיוניסטן און פארטייער מוזן פארבלייבן אפּ די ערטער.

עס הייבן זיך אָן אַ שיר שוועריקייטן פאר די יונגע, העלדישע קאָמונארן, וואָס זײַנען באַגלייטערט מיטן איינציקן ווילן צו שאַפן און בויען. פונקט אינעם דעם יאָר מאכט זיך, אז שוין אינעם האַלב יאָר ברעכן אויס גרויסע, וואָכנ-לאַנגע גוס-דעגנס; עס אנטשטייען גרויסע פארפלייצונגען. די טייכן אמור און ביראָ גייען ארויס פון די ברעגן, גלייכצייטיק גוואלדעוועט דער „גנוס“. דער קאָמונע קומט אויס צו פירן אַ קאמפּ פאר עקזיסטענץ מיט די גרויסע שוואַרצע אַוואָרדן, מיט די קאָמארן, מיט דער בייסנדיקער „מאַשקא“ און קריכעדיקן „מאַקראַעצ“. מע פלעגט זיך שטיקן אינעם רויך פון די רויכ-שניטערס, וואָס פלעגן פארטרייבן די מיליאָרדן אינוועסטן. אָפּט האָט מען געמוזט פארלאָזן די געביידעס און זוכן אַ רויקע באהעלטעניש. עס פלעגט אויסקומען גאנצע נעכט ניט צו שלאָפן.

כ' שלייפער דערציילט: „איך פלעג האלטן פאסאָן, איך פלעג אריינקריכן אינעם אַ ליידיקן שטרוי-זאק און פארבינדן פון אינעווייניק, קעדיי די קאָמארן וואָלן גיט האָבן קיין צוטריט. דערביי פלעגט שווער זײַן צו אָטעמען“.

דער „גנוס“ האָט באדעקט אלע וועגן. די טעג זײַנען געווען כמאָרנע, הייסע, און אינעם אַוועלכע טעג צעלאָזן זיך די קאָמארן און לאָזן ניט לעבן. אינעם יענער צייט זײַנען צוויי קאָמונארן געפאַרן אפּ 18-טן קילאָמעטער פון בירעפּעלד (אנערעכ 30 קילאָמעטער פון טיכאָנקע). עס איז געווען נאָך אַ רעגן, דער וועג זייער בלאָ-טיק. די יאטן האָבן מיט צאָרעס אינגעשפאנט פערד, אָנגעלאָדן אפּ די וועגענער ברעטער און זיך געקליבן אפּצורייקן. דאָ איז אָבער אָנגעקומען די גאכט, שוין שפעט צו פאַרן. אינעם דער פינצטערער טיפ-לאַנגער טייג. אינעם דער שטילקייט און קילקייט פון דער גאכט האָבן זיך געקליבן קאָמארן און סטייעסווייזן געשוויבלט אינעם פינצטערן כאָלאָר. מע האָט געמוזט נעכטיקן. די יאטן האָבן פאנאנדערגעלייגט אַ שניטער, אָנגעקארמעט די פערד און זיך געלייגט אפּן נאסן גראָז. איינער פון זיי, מיט פּעסטע ביינער, האָט זיך אינגעטוילעט אינעם אַ שינעל, דערנאָך אינעם אַ רעגן-מאנטל, איינגעדרייט אינעם שטריק, אפילו ניט פארגעסן צו פארבינדן די כאַליאוועס פון די שטיינער. דער צווייטער האָט זיך געפאַרעט באַ די פערד. מיטאמאָל-אַ האַרצ-רייסנדער געוויינ. לעכאטכילע מיינט דער יאט, אז אַ ווילדע כּײַע האָט זיך געלאָזן נאָך זײַן כאַווער און וויל איינאָפּרעסן, און ער האָט זיך אַ וואָרפן געטאָן ראטע-ווען. אָבער ניינ! זײַן כאַווער איז געלעגן אפּן גראָז און ביטערע טרערן האָבן זיך געגאָסן פון זײַנע אויגן. ביידע האָבן קוים דורכגעקלאפט די גאכט, זײַנען אומגע-לאָפן הייז און צוריק. ווען מע איז אינדערפרי צוגעגאנגען צו די פערד, זײַנען זייערע קערפערס פול געווען מיט שטיקער פארגליווערטע בלוט.

די יאטן איז אויסגעקומען צו באגעגענען זיך אויך מיט ווילדע כּײַעס. אינעם רייאָן פון בירעפּעלד איז צוגעלאָפן אַ רוסישער פויער צו אַ גרויסן בוים און שרייענדיק: „ארויס, ארויס“ גענומען ארויסטרייבן פון אונטערן בוים אַ גרויסן שוואַרצ-לאַפּעדיקן בער. די יאטן זײַנען פאר טויט-שרעק אָפּגעלאָפן. אָבער דער

„נינענע“, ווייל די מאַשקא און מאַקרעצ האָבן געענדערט דעם קאַליר פון איר הויט. דעם טיכאַנקע האָט דאָס וואסער באדעקט די ברעג און געפלאָסן מיט א שנעלקייט פון 30 קילאָמעטער אין א שט. עס זינען געשוואמען ביימער, אויסגעריסענע מיט די וואַרצלען, גאנצע געביידעס און. אָפּט אפילו שטוביקע כניעס און פיי. דער פאראם איז געווען אָפּגעטראָגן. וואָס טאָן? מע האָט זיך געמוזט אנטשליסן איבערלאָזן דעם פערד אפן ברעג און אליינ איבערשווימען אפ א שיפל. דערוויייל זינען אָנגע- פאַרן עטלעכע פורן מיט אייניקע „געזערד“ טוער. נאָכ פיר טעג אומזיסטן ווארטן, ביז ביראָ וועט אריינ אין די ברעג און וועט פריי מאכן דעם וועג. אין בירעפעלד, האָבן זיך סאָפּקאָלטאָפּ אלע צוזאמען געלאָזט אין וועג. פאַרויט איז געפאַרן די „געזערדישע“ פור מיט די כאוירימ פראָפּעסאָר קונץ און ראָבינסאָן. מע האָט אָנגער ניט באוויזן צו אָפּצופאַרן קיין 2 קילאָמעטער, ווי זיי פור איז פארגאסן געוואָרן מיט וואסער. „א קאָמונאר מוז העלפן“ געזאָגט און געטאָן: דער יאט טראכט גיט לאנג, ווארפט אראפ די קליידער און לאָזט זיך ראטעווען.

גלייכצייטיק האָבן זיך אפן קאָמונארס וואָגן געפונען 2 איבערוואנדערער — א באַכער מיט א מיידל, וואָס האָבן געבעטן אָפּפירן זיי קיין „סטעפּנאָיע“. דער טיכ האָט געברויזט און געקאָכט מיט א גרויסן שטראָם, און ווען דער קאָמונאר — דער „איקאָדאָועצ“ איז נאָכן ראטעווען צוריקגעקומען אפן אנדערן ברעג, האָט ער דערווען אזא בילד: די וואָגן-דראָגעס זינען אָפּגעריסן פון פאַדער-כילעק און שווי- מען אין שטראָם. די צוויי זיצן האלב אין וואסער און א פרויען-קאָל שרייט היי- סטעריש: ראטעוועט... עס האָט זיך ארויסגעוויזן, און, ניט האָבנדיק קיין געדולד צו ווארטן, האָבן זיי געלאָזט דעם פערד אין וואסער. דער יאט צוזאמען מיט זיי „געז- ערדישע“ באלעגאלעס האָט זיך געלאָזט נאָך די דראָגעס און אָנגעכאפט זיי צוזאמען מיט די צוויי מענטשן, וואָס האָבן זיך געטרונקען, אָבער דערפאר זינען אין טיכ אריינ אלע זיסע און גוטע זאכן, געלט און געטראנקענע... פארבליבן איז בלויז אביסלעך בראנפן, אפ וועלכן עס איז געלעגן אין אָגמאכט די פארכאלעשטע פרוי. דער קאָמונאר איז געשטאנען לעבן וואָגן און האָט געבעט באדויערט די קליידער, די געלט. ער איז אהיים געקומען אין איינע אונטער-וועש...

אָבער דערפאר איז די פליערונג דורכגעגאנגען ביז גאָר פריילעך. מע האָט גע- טיילט מאטאָנעס און די שטימונג איז געווען א געהיבענע. אפן פליערלעכן אָוונט איז דער פאַרזיצער פון דער קאָמונע ארויסגעטראָטן פאר זיי פאַרשטייער פון די איבערוואנדערער, קאָלירטניקעס און געסט, מיט א באריכט וועגן דער אָפּגעטאָנע- נער ארבעט.

ער האָט שוין געקאָנט אָנווייזן, אז מע האָט אָפּגעשניטן 15 הונדערט פור היי. און ווידער איז אוועק א צייט פון שווערער אומדערמידלעכער ארבעט, אָבער פור מיט פריי און ענטוואָזאָם. סאָפּ סענטיאבער האָט מען פאדענדיקט דעם היי- שניט, געפירט היי און קלעצער פון טיכאַנקע קיין בירעפעלד (פאר א פור היי האָט מען גענומען 90 קאָפּיקעס). די 2 מיידלעך זינען אוועק, האָט מען צוגענומען א רוסישע מיידל אפ ארבעט.

נאָכ דעם, ווען איז ביראָבידזשאַן האָבן זיך געשטעלט גוטע, הארבסטיקע ווע- טערן און בא די איבערוואנדערער זינען די פערד אוועקגעפאלן, איז דער קאָמונע

„אינקאר“ אויסגעקומען מיט אייגענע קויכעס צושטעלן די גאנצע מאסע פון טיכאנקע אינעם דער בירעפעלדער קאָאָפּעראַציע. מע פלעגט פארדינען בא 100 רובל פאר איינ-מאָל דורכפֿאַרן אפ 5 פערד. נאָכדעם האָט די קאָמונע זיך אָנגענומען בא דער קאָנ-סאָר פון „געזענד“ שניידן און לייגן געהילצ.

סאָפּ אווגוסט 1928 יאָר האָט דער ביראָבידזשאנער רייקאָלווירט-פארבאנד אָפּ-געלעבט פאר דער קאָמונע 2500 רובל, און די קאָמונארן האָבן באשלאָסן איינצוקויפן בעהיימעס. אָבער דאמלט האָט מען זיך דערפון אָפּגעהאלטן, ווייל עס האָט נאָך אלץ געהערשט די סיבירער פּעסט. ערשט איצט האָט מען אָנגעהויבן טראכטן וועגן פארגרעסערן די טשערעדע. 2 יאטן זיינען אויסגעטיילט געוואָרן אפ פאָרן אינעם טיביר נאָך בעהיימעס. זיי האָבן אינעם אַטשניסק געקויפט 10 שטיק, און עלפסטע האָט טען געקראָגן בא אן אַרטיקן רוסישן איינוווינער. אפן אָרט איז אויסגעבויט גע-וואָרן א קי-שטאל מיט דענישע שפּינד-קעסטלעך און ד. גל. ווען מען האָט געבראכט די ערשטע פארטיע בעהיימעס, איז שוין אלץ גיזוען גרייט. דעם שטאל האָט מען געהאלטן אינעם אזא אַרדענונג, אז אלטע איינוווינער פלעגן, דורכפֿאַרנדיק, מוזן אַרפֿאַ-שפּרינגען, קעדיי א קוק צו געבן, וויאזוי עס שטייען די בעהיימעס. עס האָט זיך געטראָפּן, אז אלטע פויערים פלעגן זיך אָנהייבן אוש ווונדערן און זאָגן: „אָט ווי טיר דארפן זיך לערנען בא די יונגע קינדער!“ די מילך פון די ערשטע בעהיימעס פלעגן די יאטן אָפּגעבן אינעם דער בירעפעלדער קאָאָפּעראַציע.

אינגיכט זיינען נאָך צוגעקומען 2 פערד אזוי, אז זייער צאָל האָט שוין בא-טראָפּן 7.

באלד איז אָנגעקומען דער ווינטער. אָבער עס איז געווען ווייניק שניי און די אָנגעמערקטע וואלד-פארגרייטונגען זיינען צוגעגאנגען זייער פאמעלעך. דאָך האָט מען אַרויסגעפירט 250 קלעצער. דער פראָסט האָט געגליט ווי אייז, די טעמפּעראַטור פלעגט אָפּט דערגרייכן מינוס 45, צו וואָס די פון ווינטרוסלאנד געקומענע קאָמ-מארן זיינען ניט געווינט געווען. גאנץ אָפּט פלעגט מען באגעגענען א יאט מיט אן אָפּגעפּרויערער באַק, נאָז, בלייכע אָפּגעטויטע אויערן; אנדערע פלעגן אָפּפירן הענט, טיש. אָבער מע איז איבערגעקומען. די געזונטע ארבעט-מוסקולן האָבן זיך צוגעווינט ניט בלויז צום שטילן סמאלען פון טרוקענעם פראָסט, נאָר אפילע צום הידזשעדיקן ווינט-געוויירבל פונעם ווינטמיזערעכדיקן „טיפּונ“.

דעם 18-טן מארט 1929 האָט דער „געזענד“ פאָרגעלייגט דער קאָמונע איבערקלייבן זיך אפ אן אנדער אָרט. מע האָט איר אָנגעוויזן אפן דזשונקאווער פרוו-פעלד (9 קי-לאָמעטער פון סטאנציע וואָלאָטשיעווקע, 40 קילאָמעטער פון כאבארקאוסק). הייסט צאָריום איז אפ דעמדאָזיקן אָרט געווען אן אזוי גערופענער „פלעמענאָי ראסאָזניק“ און איז אינעם יאָר 1915 פארוואנדלט געוואָרן אינעם פערמע, ווו עס האָבן זיך געפּו-נען פערד, בעהיימעס, כאזירימ. דאָס אלץ האָט מען געהאָדעוועט פארן מיליטע-רישן געברויך און אונטערן גענעראלישן שטיורל האָבן געארבעט עטלעכע צענדליק באַמראַקעס. בייטן בירגער-קריג זיינען אינעם וואָלאָטשיעווקע פאָרגעקומען קאמפן צווישן די רויטע פארטיזאנער און אימפּעריאַליסטן. דער אָרט איז געווען א צענטער פון רוסישער איבערוואנדערונג.

לעכאטכילע האָט מען זיך נישט אזוי שטארק אָנגעכאפט אָן דעמדאָזיקן אָרט. די ווירטשאפט, וואָס מע האָט מיט אזויפיל מאטערניש אופגעבויט אפ, סטעפנאָי, איז טייער געווען בא יעדן איינציקן קאָמונאר, דאָך האָט די קאָמונע אויסגעטיילט 2 כאוויירן אפ צו באקוקן דעם אָרט. דער שעטעכט איז זיי געפֿעלן געוואָרן. דער באָרן איז געווען א היפשער, א גוטער. א קילאָמעטער 5 פון אָרט האָט זיך געצויגן דער טייך טונגוסקע מיט אסאך פיש, 25 קילאָמעטער ווײַטער האָט געבלאנקט מיט זיינע וואסערן דער טייך אמור. און געשפיגלט די הייכע בערג אמור. די כאוויירן האָבן אינ דעם פארלאָזענעם פרוו-פֿעלד (וואָ עס איז פאר א זייער פון וויסנשאפטלעכע באאָבאכטונגען געבליבן בלויז א פלוגער—אפ ווייזן די ריכטונג פון ווינט) געטראַפֿן 2 הייזער, א פערד-שטאל, א בעהיימע-שטאל, א כאזער-שטאל, א סקלאד, א געבלידע פאר געפליגל און א באָד.

אפן גליעם באָדן.

סאָס אפרעל האָט מען זיך גענומען איבערקלייבן אפן גליעם אָרט. צו דער צייט האָט די קאָמונע דיסקאנטירט די רעזולטאטן פון 1928 ארבעט-יאָר. איר ווירטשאפט איז באשטאנען פון 11 בעהיימעס, 7 פערד, 2 קעלבער און... א האָן (וואָס מע האָט געקויפט אינ דאָרפ באבסטאָוואָ לעבן בירעפֿעלד). עס זיינען אויך צוגעקומען אייניקע לאנדווירטשאפטלעכע מאכשירן (ראנדאלן, ברענעס, אקערס און אנד.) די סומע קרעדיטן, מיט וועלכע מע האָט אויסגעבויט די ווירטשאפט, האָט באטראַפֿן 40 טויזנט ר. ארויסגעוויזן האָט זיך אויך א דעפיציט פון 2 טויזנט רובל.

נאָך דעם 20-טן מיי האָט די קאָמונע פארקויפט דעם הויז מיטן שטאל אינ סטעפנאָי דעם "געזערד". אפ די אויסגעלייטע געלט און די גיי-באקומענע קרעדיטן האָט מען געשיקט 2 יאטן איינצוקויפֿן בעהיימעס. זיי האָבן פון סיביר געבראכט 22 שטיק, ווי אויך אויסשטאטונג פאר א מילכיגעריי. איצט זיינען צוגעקומען נאָך 2 פערד און זייער צאָל האָט שוין באטראַפֿן 9.

אינ דער צייט האָט די קאָמונע אוועקגעשיקט א קאָמונאר קיין וויסרוסלאנד ווערברין מענטשן און מע האָט זיך געקליבן צו א גרויסער ארבעט. אָבער אפן גליעם אָרט האָט די קאָמונע זיך באגעגנט מיט פרישע שוועריקייטן. מע האָט גערארפט דערלערנען דעם באָדן, דעם קלימאט, אפילע די מענטשן. די ארומיקע אלטגעזע-סענע רוסישע באפעלקערונג האָט אלץ געקוקט מיט גרינגשעצונג און אומגלויבן אפ די מאָנערע יידישע באכערמלעך, וואָס ווילן אינ דער ווילדער טייגע אופטאָן זאכן, וועלכע זיי, לאנגאָניקע פויערים, קומט אָן מיט גרויסע שוועריקייטן. א טייל האָבן געלאכט, טיינענדיק: "איר וועט אָפּווייזן עטלעכע טעג און וועט אנטלויפֿן צוריק". די קאָמונארן האָבן דערופֿ געענטפערט מיט א געלעכטער און געזאָגט: "איר וועט זען שפעטער"—און אזוי איז געווען.

מע האָט אָבער די קאָמונארן אופגענומען גוט, קימאט פריינטלעך. די ערשטע פארזיי-קאמפאניע אפ דער טעריטאָריע פון דעזשניאָווער פרוו-פֿעלד איז, עמעס טאקע, דורכגעגאנגען זיט גלענצנדיק. זיט אויספֿאַרשנדיק די ער-כאלאָ-קימ, האָט מען אפ זיי געזייט קולטורן, וועלכע מע האָט זיט געטאָרט זייען; מע האָט געאקערט און געשניטן אינ אזעלכע ערטער, וואָס מע האָט אינמיטן געמוזט ווארפֿן.

דער שטעטל פון „איקאד“ האט פארמאגט א טעריטאריע פון 2400 הא. פארן פארנע-
מען דעם ארט האט מען געזאגט, אז 25 הא זינען שוין אופגעאקערטע, אבער, אז מע-
אין צוגעטרעטן זייען, האט מען געפונען בלויז אן ערעכ 15 העקטאר בלאטיקע ערד.
עס אין אויסגעקומען צו קארטשעווען די „רעלקע“ (א העכערער ארט, וואס הויבט
זיך אופ פון דעם ארומיקן בלאטיקן באדן) 9 העקטאר. געקארטשעוועט האט מען
מיט הילדע הענט. אין יענער צייט אין שוין געווען א קליינער „קלעטראק“ טראקטער,
וואס זיך „געזערד“ האט געגעבן. אין פרוורפעלד האבן זיך געפונען עטלעכע מא-
שינעט, ווי: א זיימאשין, אקערס, א טרייער (אפ רייניקן טווע), א סאגריד-מאשין,
א דרעש-מאשין, דיסקן-בראנעס, ראנדאלן. דאס אלץ האט מען אויסגענוצט צו דער-
ארבעט. אפ די 15 העקטאר טרייענערע ערד האט מען פארזיט ווייז, האבער, קאר-
טאפל (9 העקטאר), 4 העקטאר גערטנער-קולטורן (אוגערקעס, פאמידארן, מערן,
בוריקעס, כוידעש-דעטעכלעך). גיט וויסנדיק די ארטיקע באדינגונגען, זינען די קא-
מונארן ארויסגעפארגן שפעט אפן היי-שניט און אויך דא (פונקט ווי אפן סטעפנאן)
אין די אפגעשניטענע היי פארטרוגען געווארן דורכן טייך טונגוסקע. נאך דאך האט
מען צונויפגעקליבן א 3000 פוד היי. דאסזעלבע דארף געזאגט ווערן וועגן די איבע-
ריקע פארזינגען, וואס א טייל פון זיי אין פארפאלן געווארן צוליבן גיטוויסן דעם
באדן און די באדינגונגען.

נאך כעוורע אין בא זיך גיט ארגאמענטאלן. די שטימונג אין געווען א געהויבענע.
מע האט גענומען אוועקשטעלן א גוטע טשערעדע בעהיימעס אזוי, אז צום סאפ
1929 יאָר האט שוין די קאמונע גיט בלויז געקאנט דעקן דעם דעפיציט פון סטעפנאן,
נאך אפילע געהאט 2500 רובל רעוועכ פון היי-שניט.

שפעט אין הארבסט קומען אָן נאָכ 5 קוראסאָושושטינער כאוויירימ, העלדישע
כעוורע. אין א פאָר וואָכן ארום נאָכ אייניקע, ווי אויך עטלעכע קאמונארקעס, וואָס
זינען אפ א האָר גיט אפגעשטאנען פון די יאטן-„איקאצעס“. און די צאָל קאמו-
נארן אין שוין דערגאנגען ביז 25 מענטשן.

נאָכ פריער האט מען ארויסגעפאָדערט ארום 6000 רובל איבערוואנדערער-קורע-
דיטן, אוועקגעשיקט 4 כאוויירימ קיין סיביר און געבראכט 4 וואגאן מילכיגע טייר-
רער בעהיימעס. עס שטעלט זיך איין א פאובינדונג מיט דער שטאט כאבארקאוסק.
„יאטן פלעגן מעלדן, ארומגיין דעם די בעהיימעס, — דערציילט כ' וויכני, — מיט
יעדער איינציקער בעהיימע פלעגן זיך די כעוורע באגיין ווי א מוטער מיט א קינד.
יעדער קאמונאר האט געפילט פאר זיין כוין אריינגיין טעגלעך אין שטאל און א קוק
טאן, ווי עס זעען אויס די בעהיימעס, וועלכע בעהיימע האט געגעבן הינט מער מילך
און וועלכע—ווייניקער און פארוואָס“. אזוי האבן כעוורע דערלערנט ווי בעסער צוגיין
צו דער אָדער יענער בעהיימע און וואזוי וואָס מער מילך פון איר ארויסבאקומען
אויך האט די קאמונע אוועקגעשטעלט קלייניקע יונגע כאזער-מוטערס, וואָס
האבן שפעטער (ביז היינטיקן טאָג) געגעבן עטלעכע צענדליק גרויסע פעטע יאָרקשי-
רער כאוויירימ. די מילך-פראָדוקטן פלעגן אפגעגעבן ווערן דעם ריזיקאָלוירט-פאר-
באנד, וואָס פלעגט דערפאר צושיקן גאנצע וואגאנעס קאנצענטרירטע שפייז.
אין דערזעלבער צייט, הארבסט, האבן די קאמונארן געמאכט א פרוו פלאנצן
א סאָד און אין מעשעכ פון 5 טעג האט מען פארזעצט א העקטאר סאָד (75 עפל-)

ביימער, 50 בארנבויםער, 50 פלוימענביימער, 15 קארשנביימער, קוסטעס פון מאלי-נעס, סמאָרָדִינע א.א.וו.). די רעזולטאטן זיינען געווען פאָזיטיווע.

שפעטער האָט די פארוואלטונג באשטימט פארייניקן זיך מיט א רוסישן ארטעל, קעדיי געמיינזאם צו כאפן „קעטא-פיש“ אינ טייך טונגוסקע. כעוורע, וואָס זיינען קיינמאל נישט געווען באקאנט מיט דער ארבעט, האָבן מיט גרויס פארינטערעסירטקייט געוואָלט וואָס גיכער זיך אויסלערנען פישפאנג. 12 איקאָרצעס האָבן זיך געלאָזט אינ ווילדן טייך און האָבן זיך ארויסגעוויזן פאר נישט קיין שלעכטע פישער. די געכאפטע פיש האָט געקלעקט בלויז פאר זיך, וויל אַינגיכט האָט מען זיי אָפגערופן, קעדיי אראָפצונעמען די גערעטעניש.

אויב האָבן זיי קאָמונארן נישט דורכגעלאָזט די ארבעט אינ דער ווייטער פארוויל-דעטער טייגע. כעוורע האָבן פרייהיליק זיך אָנגענומען ברענגען פונדאָרטן געהילצ. נאָר אזוי ווי אינ דעם ווייטער איז נישט געווען קיין שניי, האָבן די איקאָרצעס וויי-גיק פארדינט. דערפאר אָבער האָבן זיך עטלעכע „ספעציאליזירט“ אפ וואלד-און דאָס איז זיי שפעטער צוגיג געקומען.

דעמלט האָט די יוגנט-קאָמונע געפֿייערט די ערשטע קאָמונארישע רויטע כאסענע. אינ דעם טאָג האָבן די קאָמונארן דערווייזן אלעמען, אז נישט אפ אהוילע זיינען זיי געקומען, אז זיי טראכטן בלייבן שטענדיק בויען דעם קומענדיקן גרויסן ווארשמאט פון סאָציאליסטישער ווירטשאפט. עס זיינען געווען פֿייערדיקע באגריטונגען פון אלע קאָמונארינ. די ערשטע געזינד האָט מען צוגעטראָגן 100 רובל אפ באפונג זייער ציימער, וועלכער זאָל זיין א ביישפיל פאר אלע יונגע קאָמונארן.

אָט מיט אזא „באגאזש“ איז די קאָמונע „איקאָר“ אריינגעטראָטן אינ יאָר 1930.

די קאמונע-היינט.

אפן פאנאנדער געוויקלטן כראַנט.

אינ 1930 יאָר קומט פֿאַר אַן איבערבֿרוך אין דער קאמונע „איקאַר“. פֿון אַ קליי-
נעם קאַלעקטיוו מענטשן, וואָס זײַנען נאָך ווייניק באַקאַנט מיטן לעבן אין דער
טיפֿעניש פֿון ווײַטן מיזרעכ, ווערט זי אַ מוסטער פֿאַר די אַרומיקע דערפֿער. מע
דעכנט זיכ מיט איר, מע הייבט זיכ אָן באַזיען מיט אַכטונג צו די ייִדישע יונגע
האַרעפֿאַשניקעס, וואָס אַ טייל פֿון זיי זײַנען ערשט נעכטן געווען פֿאַרוואַרפֿט אין
דער שטיפֿעניש פֿון שטעטל.

וויאזוי איז דאָס פֿאַרגעקומען?

ניט גרינג, מיט שווערער פֿראַצע האָבן זיכ די קאמונאַרן דערשלאָגן אנדערקע-
נונג. קיינ איין מינוט האָבן זיי ניט פֿאַרגעסן די פֿאַראַנטוואָרטלעכקייט, וואָס ליגט
אפּ זיי ווי אפּ פֿאַנערן פֿון ייִדישער אַינזאנדערונג אפּן ווײַטן מיזרעכ-ראַנד פֿון
גרויסן סאָוועטן-לאַנד.

אַ גאַנצע ריי הערשאַפֿטע מייסנים, קאָן זײַן ווייניק באַמערקלעכע אין טאָג-טעג-
לעבן לעבן, האָבן אַרויסגעוויזן די קאמונאַרן אין קאַמפּ מיט דער נאַטור. עס זײַנען
געווען פֿאַרל, ווען כאַווייריט האָבן זיכ אָפּגעזאָגט פֿונעם גייטיקן און פֿלעגן הונגע-
ריקערהייט אויספֿילן די אופֿגאַבן און פֿליכטן, וואָס איז אפּ זיי אַרופֿגעלייגט גע-
וואָרן. עס איז אויסגעקומען קעמפֿן מיט די סקעפֿטיקער-מורמלער און באַווייזן מיט
פֿאַקטן, אז איז ביראָבידזשאַן קאָן זיכ שאַפֿן אַ פעסטע און שטאַנדאָרטליכע יוגנט-
קאמונע. בעראַש איז געגאַנגען דאָס קאָמוניגישע קעמערל מיט אויסגעפרוּוטע יאָטן,
וואָס האָבן דורכ אַקשאָנעסדיקער אַרבעט, לענינישער אויסגעהאַלטנקייט און ענטו-
זיאַזם אַקטיוו באַטייליקט זיכ אין דער סאָציאַליסטישער בוינונג פֿונעם לאַנד.

צום אַמור נאָכ היי.

עס איז אָנגעקומען זומער. די יאָטן האָבן שוין געהאַט אַסאַך פֿראַקטיק, אויס-
געלערנט די געגנט, גוטע וועטערן — האָבן זיכ די ענערגישע קאמונאַרן און קאָמו-
נאַרקעס גענומען פֿאַרברייטערן די קאמונע. די ערשטע פֿראַגע איז געווען: וווּ נעמט
מען היי פֿאַר די פיז? נאָכ איז יאָר 1929 האָט מען, ווי געזאָגט, געשניטן היי און
באַקומען אַ 3000 פֿוד.

— די היי האָט מען געקאָסעט אפּ אַ קילאָמעטער אין ראַדיוס אַרומ הויפּ אַ וואָכע
צוויי, דערציילט דער כ' זובער, אַן אלטער אַקטיוויסט פֿון דער קאמונע, — צווישן

דעגנס און היצן, און די „מאשקא“ און אַוואָדנ פלעגן זייער דערקוטשען. געארבעט האָבן 5 יאטן, אָבער עס איז געווען ווייניק היי, ווייל מע האָט שוין דעמלט פאר-מאָגט א גרויסע טשערעדע בעהיימעס און פערד. עס איז אויסגעקומען איינצוקויפן בא די ארומיקע פויערימ נאָכ 5000 פוד היי, געפיקעוועטע אינ אימאנ (ליגט אפן וועג קיין וולאדיוואסטאָק).

אָבער ניט אינ דעם איז געלעגן דער אויסוועג. און אינ יונ כוידעש 1929 האָט מען אריבערגעפערקלט זיבן קאָמונארן מיט 2 פערד אפן צווייטן ברעג טייכ טונגוסקע און זיכ געשטעלט שניידן היי. 2 יאטן האָבן אינ א שיפל אזוי לאנג געזוכט איבערן ברעג, ביז מע האָט זיכ אָפגעשטעלט אפ א פלאצ פון 50 העקטאר. די ערשטע טעג פון היי-שניט זינען געווען גוטע, און טונגוסקע איז זיכ רויק געפלאָסן אינ איר שוויט. צאָרעס זינען געווען בלויז פון די קאָמארן. ביים מע ארבעט זינען זיי צו דערלויבן, נאָר אז מע זיצט, —לאָזן זיי ניט רוען. אייניקע קאָמונארן פלעגן נעכט ניט שלאָפן צוליב דעם. שפעטער האָבן זיכ אָנגעהויבן רעגנס, וואָס האָבן פארטריבן די קאָמונארן אינ די בידלעך, וואָס מע האָט ספעציעל אָפגעשטעלט בא טונגוסקע. מיטאמאָל א מעהומע: „כעוורע, עס פלייצט!“ פון טייכ האָט זיכ אָנגעהויבן רוקן ווא-סער מיט א מוידעדיקער האסטיקייט, פון שאָ צו שאָ אלץ שטארקער און שטארקער איינ אייגנבליק — און טונגוסקע איז שוין לעם בידל. מע האָט געמוזט אָנעמען אוי-סערגעוויינטלעכע מיטלען, קעדיי איבערצווארפן אפן אנדערן ברעג די פערד, דעם אינווענטאר, און אויכ זיכ אליינ. דער טייכ האָט זיכ פאנאנדערגעגאָסן אינ א יאמ. מע האָט געכאפט א שיפל, איינער האָט געכאפט די וואָסלעס. א צווייטער איז גע-זעסן לעם רודער און דעם דריטן איז אויסגעקומען שלעפן פונהייטן די פערד, וואָס האָבן זיכ געטרונקען. די גאנצע היי (3000 פוד) איז פארשוונדן. „שוין הארבסט, ביים מיר זינען נאָכאמאָל געפאָרן איבער טונגוסקע, —דערציילט דערזעלבער כ' זובער — האָבן מיר ניט דערקענט דעם אָרט, ווו מיר האָבן געקאָסעט. עס האָבן נאָר גע-שטעקט דאָ און דאָרטן קופקעלעך היי, וואָס דאָס וואסער האָט ניט געקענט אוועקשלעפן — אינ יאָר 1930 זינען שוין דערפאר די קאָמונארן געווען פראקטישער. 40 איקאָר-צעס-שלאָגלער האָבן זיכ צעטיילט אפ צוויי בריגאדעס, און געשלאָסן צווישן זיכ א סאָאָפמאכ. איינ טייל איז אוועק אפן טייכ טונגוסקע, אָבער שוין אסאך פריער ווי אינ יאָר 1929 אזוי, אז די פארפלייצונג האָט שוין ניט געשטערט. עס זינען געווען גוטע יאטן, פלעגט מען אופשטיי פארן זונ-אופגאנג און ביז פרישטיק מאכן צו 10 פאקאָסן יעדערער.

די אָנגעשניטענע 3000 פוד האָט מען שוין באוויזן צו שטעלן אינ סקירדעס, און אז דער טייכ האָט זיכ אָנגענומען רוקן, —האָבן זיכ די קאָמונארן ניט געשראָקן און רויק, אָרגאניזירטערהייט אוועקגעפירט אינגאנצן די היי.

אָבער אויסשטיי אלע קאפריזן פון נאטור איז ניט צוועקמעסיק.

„מע דארף זוכן היי ערגעץ אנדערש“, —האָבן באשלאָסן די איקאָרצעס. עס איז געווען אינ יול כוידעש 1930. די אָוונטן זינען געווען שטילע, די טעג-הייסע, ברענענדיקע. האָבן די קאָמונארן איינגעשפאנט די פערד אינ די נייע וועגענער, אָנגעלאָדן מאשינעס, מיטגענומען פראָדוקטן און זיכ געלאָזן אינ דאָרף סאמארקע

(21 וויאָרסט פֿון „איקאַר“) צום טײַכ אמור. דאָרטן האָבן די יונגע שלאָגלעך אויס-
געבויט ביידלעך לעבן גרויסן זאמדיקן ברעג, אנטקעגן די געדיכטע אמור-וואסערן.
צעלייגט די רויכער-זעק (אפֿ צו פארהיטן זיך פֿון די קאָמארן דינען אזוי גערופענע
קאָמארניקעס, אָדער רויכער-זעק, אינ וועלכע מע קריכט אריין אונ מע שלאָפט).
מע איז דורכגעפֿארן איין אָזערע, א צווייטע. די שיפלעך זיינען פֿלינק געשווימען.
איבערן שווימקן זילבערנעם וואסער, די וויאָסלעס האָבן האַרמאָניש געפֿלעסקעט, —
ביז מע האָט פֿונדערווייטנס אַן אינדול דערוועג. מע האָט אימ באַטראַכט. דער אינדול
איז געווען 12 קילאָמעטער אַרומ, 2 קילאָמעטער די ברייט און האָט פֿאַרמאָגט אַסאך
הייכע גוטע גראָז. מיט שטארקע טעמפֿן האָט מען זיך גענומען צום היי-שניט. פֿריער
האָבן זיך די יאָטן געפרוּווט „איינאַרדענען“. אַ ביידל האָט מען געמאַכט פֿון שטאַנ-
גען און גרינעם היי. אינמיטן געלאָזן אַ דרייעקעדיקע טיר און צוגעדעקט, די קאָ-
מארן זאָלן נישט שטערן. אינעווייניק האָט מען אינ דער ערד אויסגעגראָבן אַ גרוב
בא די זייטן אויסגעלייגט נאָטן היי און געמאַכט אַ מינ „פֿליטע“ אפֿ צו קאָכן. אזוי
האָט געוויקערט עטלעכע טעג. מע פֿלעגט אָפּקאָכן טיי, זופּ, פֿלייש און אַנד. זאָכן.
„אָפּשטיין פֿלעגט אויסקומען 2-3 אויגער פֿאַרטאָג, — גיט איבער דער כִּי סעלסקע,
אַ יונגער, אָבער פֿעסטער קאָמונאַר מיט שטאַרקע מוסקלן און אַ ברייטער שווער-
וואָגיקער האַנט, — דער האָט גענומען אַ חראַבליע, יענער אַ קאָסע. די קאָמארן פֿלעגן
קראַצן אינ די אויערן, אינ נאָז. באַם קאָסען האָט מען זיך אָפּט אויסגעטאָג נאָקעט
און געאַרבעט, אז שווייס איז גערונען. שפּעטער, אז די זון פֿלעגט שטאַרקער ווערן,
האָבן די קאָמארן ווייטער גענומען „אַרבעטן“. אויגער 12 איז געווען מיטיק
בעשאַסן אָפּן פֿלעגן די קאָמונאַרן זיך פֿאַרנעמען מיט פֿאַרשיידענע נוצלעכע אַר-
בעטן. דער פֿלעגט לייענען, יענער — כאַפֿן פֿיש. מע פֿלעגט אפֿילע פֿרווון באַקעמפֿן
די טיפֿע אמורער וואסער. אַנדערע האָבן אפֿ לאַנגע שטריק זיך געלערנט שווימען
דערבײַ פֿלעגן אינ טעפֿל, שיסל, עמער, אינ מויל, אפֿילע אינ לעפֿל אַרייַנפֿאַלן
קאָמארן. אָפּטמאָל אינ פינצטערע נעכט האָט זיך געמאַכט, אז מע טרינקט טיי מיט
קאָמארן אָנשטאָט צוקער... אויסגעטאָג האָט מען זיך אינדערפינצטער, ווייל לייכט
זיט צו די קאָמארן. אינ ביידל פֿלעגן זיך אינמיטן דער נאָכט דערהערן געשרייען:
קאָמארן! דאָס פֿלעגן זיי שוין עמעצן דערעסן און ער פֿלעגט רופן צו הילפֿ. די
קאָמונאַרן ווייסן צו דערציילן אַסאך „קאָמארן-מיסעס“ פֿון אמורער געגנט. דער
קאָמונאַר ווענדעראָוו גיט איבער אַ געשיכטע, ווי איינמאָל זיינען שיר, שיר נישט
פֿאַרברענט געוואָרן עטלעכע יאָטן צוליב די קאָמארן. ווי באַוווסט, שטעלט מען
אָוועק קאָמארניקעס, מע רויכערט דאָרטן אויס דעם כאַלאָל, קעדיי די פֿאַראַנענע
קאָמארן זאָלן אומקומען. איינמאָל האָבן 2 יאָטן אָוועקגעשטעלט אַ שייטער און גע-
נומען רויכערן דעם קאָמארניק. אליין זיינען זיי אָוועקגעגאַנגען ערגעץ, איבערלאָזן
דיק אינעווייניק זייער גאַנצן האָב און גוטס. געקומען צוריק, האָבן זיי געטראָפֿן
דעם קאָמארניק אַ ברענענדיקן. ראַטעווען איז געווען שפּעט, — אלץ איז פֿאַרברענט
געוואָרן.

פֿון שאָ צו שאָ, פֿון טאָג צו טאָג זיינען געוואקסן די סטויגן היי פֿון טויזנטער
פֿורן. מע האָט די היי צונויפֿגעשארט, עס האָט זיך אַרויסגעוויזן 17000 פֿורן. זיי
שטימונג איז געווען אַ גוטע, מע איז געווען פֿריילעך און געזונגען לירער.

אז מע האָט דעם ערשטן יאנוואר 1931 געמאכט דעם באלאנס פאר די 11 כּא-
דאָשימ (פון 1 פעוראל 1930 ביז 1 יאנוואר 1931), זינען געווען הויצאָעס 5736 ר.
מיט 67 קאָפּיקעס, האכנאָסע—6350 ר. אַלזאָ, פארזינסט פון היי-שניט איז אין מעשעכ
פון דעם יאָר געווען 613 רובל 33 קאָפּיקעס.

דאָס קאַרטשעווען.

א באזונדער אָרט האָט אין מיין כוידעש פארנומען דאָס קאַרטשעווען. מע פלעגט
אונטערגראָבן די ביימער, צוטשעפען צו א צווייג א גראָבן שטריק און צענפּופצן
יאטן פלעגן א צי טאָן דעם בוימ א דריי-פיר מאָל, ביז ער פלעגט זיך אונטערגעבן
און אוועקלייגן. נאָך אזא שטיקל ארבעט פלעגט שווייס גיסן פון די הענט און פיס.
אַבער כעווערע איז צו ארבעט געוויינט. מע ברענגט מיטיק, וואסער. אויב עס איז
קיינ וואסער נישט, זוכט מען אויס ערגעץ א בלאָטע און מע טרינקט זיך אָן. דער-
נאָך ווערט געבראַטן כאזער-פעטס, גערויכערט פאפיראָסן, געזונגען. אינאָוונט קערט
מען זיך אומ אהיים. דער וועג איז א שטעכעריקער. קליינע קאטשקעס קראצן די
פיאטעס, פנעס און קוסטעס רייסן די פיס, ברעכן די הענט און אז מע דערנענטערט
זיך צו דער היימישער טווינע, הערן זיך רעוואָליוציאָנערע לידער: „דאָלאַי, דאָלאַי,
מאָנאכאָוו“, „פאָ מאָריאמ“ א. א. די „ווייסרוסן“ זינגען ווייסרוסישע רעוואָליוציאָנערע
לידער.

די בעהיימעס—די ליפלינגען.

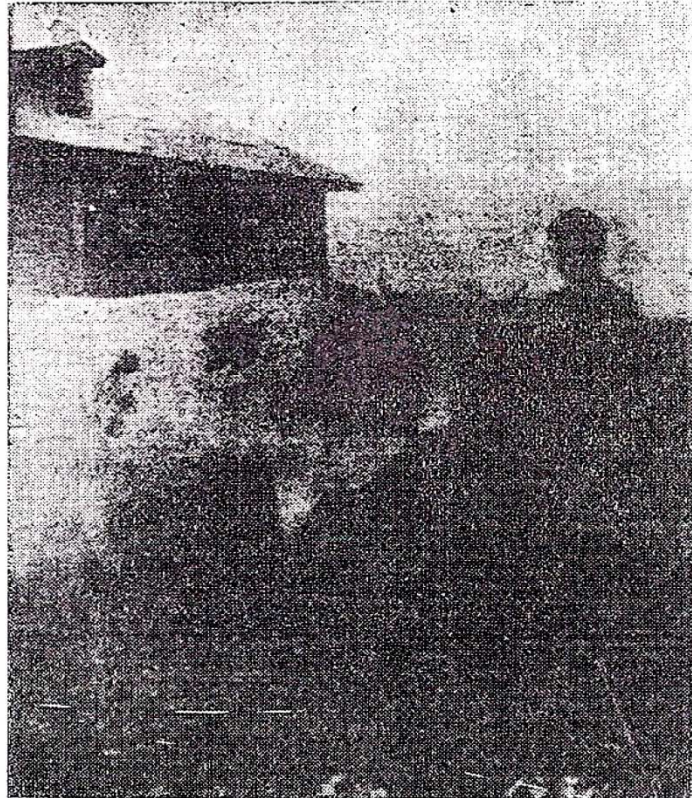
פיצוכט פארנעמט בא די איקאָרצעס דעם אויבנאָג, ווייל דער כאראקטער פון
דער קאָמונע איז ס'ראָו א פיצוכטלערישער. דעם הויפ באשלינען צוויי גרויסע בע-
היימעס—שטאלן מיט אסאך, אסאך „סיביראטשקעס“ און אריסטאָקראטישע „סענ-
טימענטאלקעס“. די ארומיקע אינווינער ווונדערן זיך, וויאזוי איז געלונגען אין
די עקזיסטירנדיקע באדינגונגען אוועקשטעלן אזא מילכ-ווירטשאפט. אפן אָרט פון
דער קאָמונע, ווי געזאָגט, איז געווען א פרוו-פעלד. געלט האָט מען געשאַטן מיט
פולע הויפנס, אָבער עס האָט געפעלט ליבע, אופזיכט און אופמערקזאמקייט צו דער
זאך. די צארישע טשינאָוויקעס פלעגן אופהייבן די בעהיימעס אפ שטריק, קעדיי זיי
קלוימערשט באשיצן פון דער ארומיקער בלאָטע. פאקטיש פלעגן זיך די בעהיימעס
טרינקען אין די שטייענדיקע הויפ-וואסערן.

זינען אָבער געקומען האָרעפאשנע קאָמונארן, קינדער פון דער מאסע, פון
שטאָט, פון שטעטל, ענערגישע און ארבעטזאמע, וואָס די רעוואָליוציע האָט זיי
ארויפגעבראכט אפן אויבערפלאַך פון לעבן, און זיך גענומען מיט פלייס צו דער זאך.
שווער איז געווען דער אָנהייב: ווי פירן זיך אין די נייע באדינגונגען? ווי שפּייזן
די קאפּריזונע „סיביראטשקעס“? א פארפלייצונג האָט פארניכטעט דעם גאנצן זאפאט
היי. די פאשע—א בלאָטיקע, פול מיט וויערע גראָזן, די לאָנקע—ווייט, אזש 25
וואָרט, אָן וואסער און טייכן.

איינ זאך האָבן אָבער די כעווערע געוויסט: מע מוז באקעמפן די אלע מעניעס,
מע מוז שאפן א גוטע שפּייז-באזע. און אזוי איז געווען. מע איז צוגעטראָטן אויס-

טריקענען די בלאַטעס, רעגולירן די וועגן, קאָסען היי און לייען די פראגע וועגן
וואסער פאר די בעהיימעס.

די טשערעדע איז געוואקסן. לאַמיר זיך דערמאָנען: אינ יאָר 1928 איז געווען
בלייז איינווייניקע בעהיימע, אינ יאָר 1929—שוין 20 בעהיימעס מיט 2 בויינעס.
אינ יאָר 1930—64 בויינעס, 2 בויינעס און 12 קעלבער, אינ יאָר 1931 זיינען אינ
אפערל כוידעש שוין געווען 83 בעהיימעס. סאָפּ 1931 רעכנט די קאָמונע האָבן
120 בעהיימעס און דריי בויינעס. די בעהיימעס האָט מען דעריקער געקויפט אינ

א קאָמונאר מיט א בויינע.

סיביר און אינ די ערטער לענגויס דעם יאָר אינ דעם שטילאָקעאנישן פאס, וואָ
וואָדיוואָסטאָק צו. די סטאדע איז א גאנצ בונטע. צוואמען מיט 30 פוּדיקע „רייז“
שפאצירן 14-פוּדיקע „לייפוטלעכ“. אינ אלגעמיין קאָן מען לויט דער פראָדוקטיווקייט
האלטן די סטאדע פאר א גאנצ גוטע. אינ יאָר 1930 האָט יעדער בעהיימע דורכ-
שניטלעך געגעבן 2130 ליטער מילך.

די בעהיימעס ווערן באדינט דורך ספעציעלע פיי-באדינער (סקאָטניקעס); צו דער-
דאָויקער ארבעט האָט מען צוגעצויגן די בעסטע קאָמונארן. מע קאָרמעט די בעהיי-
מעס 2 מאל אינ מעסלעס מיט קאָנצענטרירטער שפייז (מאקוּכע און קליינע) און 3
מאל—מיט היי. עס קומט אויך אויס צו געבן די ערשטע וועטערינארישע הילף
קראנק-געוואָרענע בעהיימעס, ווי אויך רייניקן דעם שטאל אלץ אליין.

כ' פרעסמאן, א יאט מיט א גאנצן פיינעם קינסטלערישן כוש, האָט אפּן פּאָלגן-
דיקן אויפן כאראקטעריזירט זינעם א כאווער א „סקאַטניק“ מיטן נאָמען „יאנקל“¹.
„ווער איז יאנקל“?

צווישן כאוויירים איז קאָמונע האָט ער לייב צו ווערטלעך זיך, פראוועט אזוינע
קונדעס-שטיק, אז אלע קאטשען זיך פון געלעכטער. פירט מען ערגעץ אן ערנסטן
געשפרעך אָדער מע צעהיצט זיך איז א וויקועכ, איז גענוג, אז עס זאָל זיך אריינגע-
גאנווענען יאנקל, און דער געשפרעך מוז אָנעמען א פריילעכע כאראקטער. ווער עס
האָט אָבער געזען יאנקלעך בא דער ארבעט איז שטאל, דער וועט אים ניט דערקע-
נען. דאָ טוט ער זיין ארבעט אפּן העכסטן גראד ערנסט. ער וועט מיט אייך קיינ-
איבעריקן וואָרט ניט ריידן. יאנקל האָט זיך נאָך דאָ זיין באוונדערע שפראך, אפּ
וועלכער ער רעדט צו די בעהיימעס און אפּ וועלכער די בעהיימעס פארשטייען אים.
קיינער איז נאָך ניט אזוי געניט איז א בעהיימע, ווי יאנקל. אז ער טוט א טאפּ
די אייטער בא א קעלביקער, וועט ער אייך פאָרויס זאָגן, צי זי וועט געבאָרן א ביקל-
אָדער א קעלבל. ער וועט אייך קימאט גענוי זאָגן, וויפּל די בעהיימע וועט היינט
געבן מילך. יאנקל האָט זיך אָפּט לייב צו בארימען: ער האָט פון דער אָדער יענער
בעהיימע „געמאכט א לייט“. אָט „סלאווע“ זי איז נאָך גאָר א יונגע-טיינעטער, —
זי האָט ערשט געהאט דעם ערשטן קאלב און גיט שוין 20 ליטער א טאג.

— אריין, אריין אויסגעהאָדעוועט! — שרייט יאנקל אפּן קאָל.

א שלעכטע בעהיימע האָט יאנקל פיינט מיטן גאנצן הארצן. ער רופט זי מיט
אלע מיסעסע ווערטער. „טובערקוליאָניצע“, זאָגט ער צו אזא בעהיימע, דיר מאכט
ניט אויס, אז איך וועל דיר היינט געבן מיט א שיסעלע זשמיכע ווייניקער; און דיר
„פאדלע“, קאָן איך נאָך געבן א האַלבע שיסעלע, ווייל דו גיסט קיין קאפּ מילך ניט.
א פאָר טעג איז יאנקל אומגעגאנגען גאָר אן אומעטיקער, א פארוואָרגטער, איינ-
קלייניקייט! איינמאָל גיט ער אלע עסן, — אלע קליינע מיט פלייס און רוקן נאָך אמאָל
אריין די מאָרדע איז א פרעמדער קאָרמאישקע, נאָך איינ בעהיימע האָט אופגעשטעלט
אפּ אים א פאָר אומעטיקע אויגן, האָט זיך אָפּגערוקט פון עסן. זי עסט ניט, זי איז
קראנק. ער ווייט שוין ניט וואָס צו איבערטראכטן, יאנקל. פריער איז ער געווען
אזוי מונטער, פריילעך בא זיך און איצט איז אים געוואָרן אומעטיק. א קלייניקייט —
בא אים איז א בעהיימע קראנק געוואָרן.

באנאכט קאָן שוין יאנקל גיט איינשלאָפּן. ער ווארפט זיך פון איינ זייט אפּ דער
צווייטער. אז קיינ וועטערינאר איז אין קאָמונע גיטאָ און די גאָר געניטסטע כעוורע
ווייסט ניט, וואָס איז דער בעהיימע; און ביזוואנען מע וועט קאָנען ברענגען
א וועטערינאר, וועט געדויערן א טאָג, צוויי, דריי. ער שטייט אפּ פון בעטל, טוט
זיך אָן, גייט ארויס איז שטאל, באטראכט לאנג די בעהיימע, טאפּט איר ארום יעדן
איינער, דעם בויך, די אייטער און גייט אָפּ אן אומעטיקער.

ער הייבט ניט אָן צו וויסן וואָס צו טאָן. נעפרווסט ברענגען א פאָר בונטן שטרוי,
אויסגעבעט דער בעהיימע. איר שאַכנטע פירט ער אָפּ אָן א זייט, זי זאָל איר גיט
שטערן ליגן רויק. ער שטעלט איר צו א שיסעלע קליינע, עפּשער וועט זי שפעטער

¹ „ביראָבירוסאנער שטערנ“ נומ. 3.

אופעסן. דערנאך גייט ער צוריק זיך לייגן שלאפן. און אז יאנקל שלאפט, כאָלעמאָן זיך אימ אַ רויש פון רעדער. ער לויפט ארויס אנטקעגן און דערוועט פאָרן אַ בריטש-קע און אינ בריטשקע זיצט דער פליכעוואטער וועטערינאר פון רייזאָ. אָט טוט ער אָן דעם ווייסן פארטעך, פארקאשערט די ארבל, אייסעקט זיך עפעס לאנג באַ דער בעהיימע און זי קרעכצעט. דערנאך באַרויקט ער יאנקלען און רעדט אימ אַיינ:

— באַלד וועט זי דאָך, נארעלע, געזונט ווערן.

אָט איז שוין דער וועטערינאר אוועק און די בעהיימע קייט אזוי פלייסיק דאָס עסן, ווי נאָך קיינמאל נישט טאקע ווי נאָך אַ קרענק. און יאנקל שטייט איבער איר

דער בייקל "פעסט".

אזאן אלע אייוורים טאנצן אינ אימ פאר פרייד. ער כאפט זיך אופ און זעט, אז ס'איז נאָר געווען אַ כאָלעם—ער טוט אַ זיפּ און שלאָפט ווידער אַינ מיט אַ שווערן געמיט.

אָט אזעלכע, יאנקלעך און, "לייבלעך" זיינען פאראן אפולע אינ דער קאָמונע: מענטשן, וואָס זיינען צוגעוואַקסן צו דער בעהיימע, זיינען אירע געטרייע כאוויירימ און העלפער, לעבן און ליידן מיט איר אינאיינעם.

דעם פאשעפערטאָד האָט מען אינ, "איקאָר" צעטיילט אפ 3 טיילן:

(1) פון 15-טן מיי ביז 15-טן יולי. דעמאלט זיינען די געוויקסן יונג און אינגל
א גענוגנדיקער צאל. מע גיט בלויז צו א קליינע צאל קאנצענטרירטע שפיין.

(2) פון 15-טן יולי ביז ערשטן סענטיאבער (פערקאר פון „גנוס“). די פי ווערט אינגל
דער צייט געהאלטן אין שטאל און געשפיט מיט גרינעם גראז און קאנצענטרירט-
טער קארמע.

(3) פון ערשטן סענטיאבער ביז 15-טן אקטיאבער (הארבסט-פערקאר) ווערט די
פי געשפיט אויך מיט גראבער שפיין, זעלטענער מיט גראז. די היי באקומט די
קאמונע אפ די אמורער אינדזלען, קאנצענטרירטע שפיין האט זי לויט דער ליניע פון
קאנפערענציע.

אז עס קומט א גאסט אין דער קאמונע, גרויסן זיך די קאמונארן צום אלעס
ערשטן מיט זייערע צוויי גרויסע ביקן, ביידע ריינגלויטיקע „האלדנער“. אבער די
ביקן גופע קומט נעבעכ אויס אסאך צו לידן: זיי געפינען זיך אין זיין פון שפיין
און באדינגן אין אסאך אן ערגערער לאגע ווי זייערע כאווערטעס.

דערנאך באווייזט מען די פישטאלן: ווארעמע, ליכטיקע מיט ווענטיליאציע
(4) מאָל א מעסלעס רייניקט מען זיי. די ארבעט אפן פישטאל איז שטרענג נאָר-
מירט, שטרענג צעטיילט צווישן אלע פיר-ארומגייער. אפ יעדערע 15 בעהיימעס איז
באשטימט איין פיר-ארומגייער. פאראנטוואָרטלעך פאר יעדן שטאל (נאָרמאל אויסגעד-
רעכנט אפ 40 שטיק) איז א בריגאדיר.

עס זיינען פאראן „געבורט-ביכער“, אין וועלכע עס ווערט פארשריבן די צייט
פון פאָרן און אָפקעלבן זיך. אויך געפינט זיך „א בוך פון מעלקן“. דאָרטן ווערט
פארשריבן וויפל מילך עס האָט די אָדער יענע בעהיימע געגעבן.

פון סיבירער פעסט האָט די פי אין יאָר 1930 נישט געליטן. געווען בלויז עטלעכע
פאלן פון אָפּווארפן, אָבער אין א מינימאלער מאָס.

ווינטער-צייט מעלדט מען אויס פון דער בעסטער בעהיימע 5 ליטער פאר איינמאָל
(15 ליטער א מעסלעס). די מילך פארפירט מען אין עמערס און מע שיקט אוועק
אין כאבארקאוסק צו טויזנט ליטער, אין דער מילך-לאבאָראטאָריע, וואָס ווערט
אָנגעפירט דורך א קאמונאר, איז פאראן א סעפעראטער, וואָס טיילט אָפּ דעם שמאנר
פון אדהאָן. ווינטער-צייט נוצט מען דעם שמאנר אפ פוטער.

זומער-צייט ווערט די גאנצע מילך סעפארירט. די שמאנר שיקט מען אין כאבאר-
קאוסק און פון אדהאָן מאכט מען טוואָרעכ. קיין קעז ווערט דערווייל אין קאמונע
נישט געמאכט. די סיבע-ניטאָ די נייטיקע אינסטרומענטן. טוואָרעכ ווערט אין „איקאָר“
געמאכט אפ אזא אויפן: דער אדהאָן ווערט אריינגעגאָסן אין הילצערנע פעסלעכע.
אויב די טעמפעראטור איז לאבאָראטאָריע איז א הייכע, ווערט ער בעמיילע זייער
און עס באקומט זיך טוואָרעכ. אויב אָבער עס איז קאלט, ווערט אין די פעסלעכע
אוועקגעשטעלט בעטאָנען הייסע וואסער.

אין דער מילך-לאבאָראטאָריע פון „איקאָר“ איז פאראן א צענטרעפוגע אפ צו
אנאליזירן די פעסקייט פון מילך, פאראן ליטראָווקעס, האלבע ליטראָווקעס, מילך-
מעסטערס, פארמעט-פאפיר-מיט איין וואָרט אלץ, וואָס עס איז נייטיק פאר א לאבאָ-
ראטאָריע. עס פעלט אָבער מעכאניזירונג און די מאָדערנע אויפאנימ פון מילך-בא-
ארבעטונג.

ארום דעם מילך האָבן אין יאָר 1930 געארבעט 5 מעלקערנס און איינ רעזערוו-
 מעלקערן אפּ די אָפּרעטעג. צוויי פון זיי האָבן זיך דערקלערט אלס שלאַגלערנס
 און פירן אויס זייערע אופגאבן אפּ אלע 100 פראָצענט.
 צווישן די מעלקערנס זינען פאראן אזעלכע, וואָס האָבן ביז „אינקאָר“ קיין
 בעהיימע נישט געווען פאר די אויגן. כ' דאָבע הערמאן, — א שלאנקע רויטבאקיקע
 מיידל מיט „אינטעליגענטישע“ שטריכן אפּן פאַנעם, דערציילט: ווען מע האָט מיך
 דעם ערשטן מאל אוועקגעשטעלט אין שטאָל, האָב איך געהאלטן אין איינ ציטערן,
 טאָמער וועט מיר א בעהיימע צעטרעטן, צעשלאַגן, צעמיימעסן. די ערשטע צייט האָב
 איך באדינט 3 בעהיימעס. דערנאָך האָט מען מיר שוין באשטימט א נאָרמע (10 שטיק).
 די קאָמארן פלעגן זשוזשען אין שטאָל, באזונדערס אָונטצייט, ווען די בעהיימעס
 פלעגן זיך צוריקערן פון פעלד און אָנברענגען זיי פון דער נאסער לאַנקע. אין דער
 קאָמונע, וואָס האָט זיך געפונען אפּ א טרוקענעם אָרט און ווי עס האָבן געוויינט
 מענטשן, איז דער „גנוס“ ווייניקער געווען. באטאָג פלעגט זיין גאָר ווייניק „גנוס“
 ווייל די זוניקע ווארעמקייט פלעגט זיי צעטרייבן.
 די גאנצע סכירע-פראָדוקציע ווערט אָפּגעגעבן דער כאבאראָווסקער ארבעטער-
 קאָאָפּעראציע. א טייל מילך-פראָדוקטן גייט פארן אייגענעם געברויך. אין יאָר 1931
 האָט מען פארקאָנטראַקטירט 120 טויזנט ליטער מילך. די קאָמונארן טרעטן אָבער
 ארויס מיט אן אנטקעגנדיקן פלאן פון 180 טויזנט.
 לויטן באלאנס פון יאָר 1930 האָט די קאָמונע געהאט הויצאָעס בא די פי
 55738 רובל מיט 40 קאָפּ, האכנאָסע—63759 רובל מיט 10 קאָפּ, ריינער רעוועכ אין
 געווענ—8020 רובל מיט 70 קאָפּ. פאר דערזעלבער צייט האָט מען באקומען פון דער
 כאבאראָווסקער קאָאָפּעראציע פאר מילך, שמאנד, פוטער און טוואָרעכ 12348 רובל.
 מיט 68 קאָפּ. פון ערשטן יאנוואר ביזן ערשטן אפרעל 1931 י. האָט מען אָפּגענו-
 מען 5020 רובל.

כאזירימ בא יידישע קאָמונארן.

א באזונדער ארבעט-געביט איז פאר די יונגע קאָמונארן געווען כאזירימ-צוכט.
 אנדערע זינען געוויינט געווען דערצו נאָך פון קוראסאָוושטשינע. דער גרעסטער
 טייל אָבער: שטאָטישע כעווער, אנדערע מיט „יידישע רעמיניסצענצן“, האָבן ווייניק
 וואָס געוויסט, וואָס עס איז א כאזער.
 אָט דערציילט כ' יאשקע רובין, א געקומענער פון סאראטאָוו, איצט איינער פון
 די קאָמונארישע ספעצן אפּ כאזירימ: „ביז מײַן קומען דעם 17-טן מארט 1930 יאָר
 האָב איך קיינמאל אין מײַן לעבן קאָנקרעט נישט געוויסט וואָס איז דאָס אזוינס
 א פויער. אין קאָמונע האָבן זיך מיר אין די אויגן די ערשטע זאך געוואָרפן די
 כאזירימ און קעלבער. ווי גרויס איז אָבער געווען מײַן ווונדער, אז נאָכן אָפּא-
 בעטן א שטיקל צייט אפּ פארשיידענע חירטשאפטלעכע ארבעטן האָט מען מיך
 אוועקגעשטעלט צו באדינען כאזירימ. פאר מיר כאזירימ? נישט געקוקט אפּ דעם,
 וואָס א כאווער האָט מיר אינפאָרמירט וועגן מײַן נײַער ראָלע, ביז איך דאָך א
 גאנצע נאכט נישט געשלאָפן און געהאלטן אין איינ טראכטן: ווי אזוי גייט מען עס

צו צו א כאזער... צו מאָרגן בין איך אופגעשטאנען פארטאָג און אריין אין כאזירי-
רימ-שטאל. גלייך האָב איך אויסגעגאָסן א העלפט שפּיץ. די סיבע איז געווען א פאָר-
שעטע; ווען דער כאזער האָט זיך גענומען צו מיר דערנענטערן, האָב איך גענומען
ציטערן, אז ער זאָל מיך כאָלילע נישט אָפּבלייבן א האנט, א פוס. שפעטער האָט מען
געדארפט דעם כאזער רייניקן און איך מוז זיך מוידע זיין, אז איידער איך האָב
זיך גענומען צו דער ארבעט, איז מיר די נעשאַמע מאמעש אויסגעגאנגען, וויל
ביים מע רייניקט מוז מען אריינגיין אין כאזער-שטייג. די ערשטע צייט איז די אר-
בעט אָנגעקומען מיט גרינער גאל. מיר פלעגט זיך שטענדיק אויסדוכטן, אז אָט כאפט
מיך דער כאזער, הארגעט מיך, בלייבט מיך; באנאכט פלעגן מיר זיך כאָלעמען כא-
זירימ. איז דער פינצטערניש האָט מײַן פאנטאזיע געזען כאזירימ, גערעדט וועגן
כאזירימ, געטראכט וועגן כאזירימ—מיט איין וואָרט, כאזירימ און כאזירימ...
אָבער כעוורע האָט זיך צוגעווינט. מע איז שנעל געוואָרן פאניבראטעס מיט
זיי, געצערמלט, געכאוועט. ווי געזאָגט פריער, זינען איז יאָר 1928 געווען צוויי-
כאזירימ. איז 1930 י. האָבן די איקאָרצעס שוין פארמאָגט 15 שטיק כוידעשדיקע
כאזירימ, צוויי מוטערס און איין זאָכער. שפעטער האָט איין מוטער געבוירן 6 שטיק,
א צווייטע 11, אָבער געבליבן איז פון זיי 6. דער דעזשורנער האָט פאָשעט פארגעסן
די צייט, ווען, לויט דער אויסרעכענונג, האָט די כאזערטע געדארפט געבוירן, און
געלאָזן זי אפּ גאָטס באַראָט, זי האָט טאקע אופגעגעסן דעם אָרט, איז קראנק גע-
וואָרן און צוגעקוועטשט אירע עטלעכע ניג-געבוירענע; אנדערע זינען אומגעקומען פון
הונגער, נישט האָבנדיק דער מוטערס ברוסט. בלויז עטלעכע האָט זיך איינגעגעבן
אופהאלטן אפּ מילך. איז יאנוואר 1931 י. האט די קאָמונע דורכ נײַע געבורטן פאר-
מאָגט 35 כאזירימ. עס קומען אָן נײַע פארטיעס.
מע דארף דערמאָנען, אז ווינטער 1931 י. זינען צוליב די שלעכטע באדינגונגען
געפאלן 20 שטיק ניג-געבוירענע כאזערלעך. דערפון האָט געוויקט דער אלטער כאזער-
שטאל, וואָס איז געווען א קאלטער און נאסער. שפעטער האָבן זיך די באדינגונגען
ראדיקאל געענדערט. דער נייער כאזער-שטאל איז א ליכטיקער און א טרוקענער,
מע שפּיזט די כאזירימ בעסער און פינקטלעכער. אויך האָבן זיך די יאטן „אויס-
געספעצוועט“. פארטאָג שפּיזט מען די כאזירימ מיט קליינע, מאקוכע און קירבעס.
מע רייניקט זיי מיט קאמען, מע טריקנט די קאָרעטעס, מע וואשט די שטייגן. אויב
עס איז א גוטער וועטער, לאָזט מען זיי ארויס אפּן הויפּט-סיי ווינטער, סײַ זומער.
עס איז נישט קיין ווונדער דעריבער, וואָס עס טרעפן זיך כאזירימ פון 10—12 פוד
די וואָג.

זאָרגפֿעליקייט צו „טאטעס“.

באמ איבערגיין אפּן פרוו-פעלד האָט די קאָמונע פארמאָגט נײַן פערד, אָדער,
ווי די קאָמונארן רופן, „טאטעס“. אָבער אינגיכט האָט מען איינעם פארקויפט. איז
יאנוואר 30-טן יאָר האָט מען איז סיביר באקומען 2 קליאטשעס, וואָס איינע פון זיי
האָט געהאט א לאָשעקל. איז יוד דעמוזעלבן יאָר האָט דער וואלד-הימער קאָלוירט
אָפּגעלאָזן 2 פערד, איז הארבסט—נאָכ 4 פערד. איינעם האָט מען נאָכ צוגעקויפט

בא א שכינעסדיקן רוסישן פויער. איצט באטרעפט די צאל פערד פון „איקאר“—18. פון זיי 6 קליאטשעס, 1 לאשעק און די איבעריקע פערד. די קאמונארן דערווארטן צאכ 8 פערד, וואס זינען אבסאלוט נייטיק פאר דער פארגרעסערטער ווירטשאפט. פון דער צאל זאגט צו עטלעכע פערד דער נאָענטער מילך און גערטנער־סאָוירט אינ פאָקראָווקע, וועלכער העלפט מיט דער יונגער קאמונע מיט אלץ, וואס עס איז נאָר מעגלעך. די פערד ווערן געשפּיזט מיטן היי פון לעבן טייך אמור (די לעצטע יאָר האָט מען אויב געשניטן לעמ טייך טונגוסקע). אויב עס איז פאראן, שפּיזט

בא די פערד.

זענ־אויב די פערד מיט קליינע און האָבער, וואס מע מיסט מיט געשניטענע שטרוי (רעזקע) אינ וואסער. צו דעם צוועק איז פאראן א ספעציעלע שטרוי־שנייד־מאשינ. זיי „ראציאָנ“ פון א קאמונארישן פערד באשטייט פון 25 פונט היי, 5—6 פונט קליינע, זיזעלבע צאל האָבער, ווי אויב רעזקע. מע באמיט זיך די פערד צוועגן, צו זאסן. דאָך טרעפט זיך אָפט, אז א פערד באקומט א קלאפ, לינקט אויס א פיס אָדער ווערט גאָר קראנק.

אינ יאָר 1930 איז פאָרגעקומען אזא זאך: דער פערד־צוועגער איז צוגעגאנגען צו א קליאטשע און האָט זי געוואָלט איינשפאנען. האָט די קליאטשע זיך געגעבן א וואָרפ, א שמיר געגעבן דעם צוועגער מיט דער קאפיטע אינ פאָנעם און זיך גיט געלאָזן. וואס איז געשען? נאָכן איינקוקן זיך האָט מען געקאָנט דערוועגן אינ הינטערשטן ווייכן טייל פון דער קליאטשע א טיפן שטאָך פון אן אייזערנער הראבליע.

— יא, דאָס איז זיין ארבעט, האָט ער א טראכט געטאָן, ער איז דאָך געפאָרן מיט מיסט.

אז די קאמונארן האבן זיך דערוויסט וועגן דער געשעעניש, האט מען דעם שולדיקן מוישלעך אין די אויגן געקאנט קוקן. דער באלדאווער אליינ איז געווען זעסן בא זיך איז צימער, דעם קאפ אראפגעלאזן און געשוויגן.
— שולדיק!

פארנאכט האט די פארוואלטונג צונויפגערופן א ספעציעלע זיצונג. מע האט באטראכט מוישעלס איינע. מיט א רעדע איז ארויסגעטראטן דער פארווארער, וואס האט אנגעוויזן אפן פארברעך, ווי אפ א מוסטער פון שעדיקער. ער האט דערמאנט דערביי א קאמונאר, וואס האט געזאגט אונטערגעבעט די סעדיקע פון א פערד און איז אנגעריבן דעם רוקן. ער האט אויסגעריכט נאך אנדערע פאקטן און צום סוף א זאג געטאן צום שולדיקן:

— דערצייל, ווי האט דאס בא דיר געטראפן?

דער יאט שטאמלט סאפקאלסטאפ ארויס:

— נו, ס'האט געטראפן... גיט ווילנדיק...

כעווע קאן שוין זיך גיט איינהאלטן.

— וואס הייסט, גיט וועלנדיק?

איינער דערמאנט, אז מיט מוישלעך איז שוין איינמאל געווען אזא פאל, ווען ער האט געטריבן די טשערעדע אפ פאשע, האט ער א קעלבל אזוי א זעצ געטאן אין שטערן איבערן קאפ, אז עס האט געהונקען א וואך צייט. עס מישט זיך אריין דער פאסטעך, ער דערציילט, אז ווען מע האט א געשריי געטאן אפ מוישלעך, אלעמיי ער האט געגעבן א קלאפ, האט זיך יענער אפגערופן.
— וואס מישט זיך אומעטום, ס'איז דיינע?

דא האט שוין דער שטענדיק ערנסטער און שווינגנדיקער סעקרעטאר פון קערטערל גיט אויסגעהאלטן. אלע ווערן שטיל. ער נעמט א ווארט און באווייזט, אז מוישל האט נאך גיט אויסגעלעכט אין זיך די קליינבירגערלעכע פרייוואט-אייגנטימער רישע שטימונג, אז ער איז זיך גיט צונויפגעוואקסן מיט דער קאמונע און ווער ווייט-עפשער וועט ער זיך טאקע גיט קאנען צונויפואקסן.
— גיט נאך גיט צונויפגעוואקסן, האט אויסגעשרייען איינער א הייכער יאט מיט.

רויטע פארברעכע פולע באקן, ער שעדיקט, יא, יא, ער שעדיקט. שפעטער האט מען מוישלעך ארויסגעטראגן א ווארענונג. אז די זיצונג האט זיך געענדיקט, זיינען אלע פארבייגעגאנגען, אימ א קוק געטאן איז די טעמפע אויגן. מוישל איז געוועסן אן אומעטיקער, א באגראבענער. אט אזוי היטט די קאמונארן זייערע ליבע, טייערע פערד.

די שלעפ-קראפט פון דער קאמונע איז א קליינע און קימאט יעדן טאג (אפט-מאל עטלעכע מאל א טאג) קומט אויס אפפירן קאמונארן, איבערוואנדערער אדער געסט פון סטאנציע וואלסטשניעווקע (9 קילאמעטער). גיט זעלטן מאכט זיך, אז מע דארף שפאנען א וואגן איז דער נאענטער אוקראינישער קאמונע (4 קילאמעטער) אדער זיך לאזן נאך געהילצ אפן ניקאלניעווקער האלצ-זאוואד (14 קילאמעטער) אדער נאך קיין פאקראווקע (30 קילאמעטער). איז ניקאלניעווקע געפינט זיך א ווע-טערינאר, וואס ער העלפט קורירן די קראנק געווארענע פערד און קומט אפילע באנצ אפט אפ א באזוכ.

אוי געזאגט, איז דער פלאג פון די ווייטמיזערעכדיקע פערד זומערצייט די אזוי גערופענע „סיבירער פעסט“. די קאמונארן באציען זיך אבער זייער זארגעוויק צו די „טאטעס“. זומער 1928 האט איין פערד אפגעקרענקט א טאג. נאך נאכנ צולייג קאלטן וואסער צום האלדן און צום בויך — בארימט זיך דער פערד-ספעצן „בער-קאזיטש“, איצט פארוואלטער פון דער ווירטשאפט-איז ער געזונט געווארן.

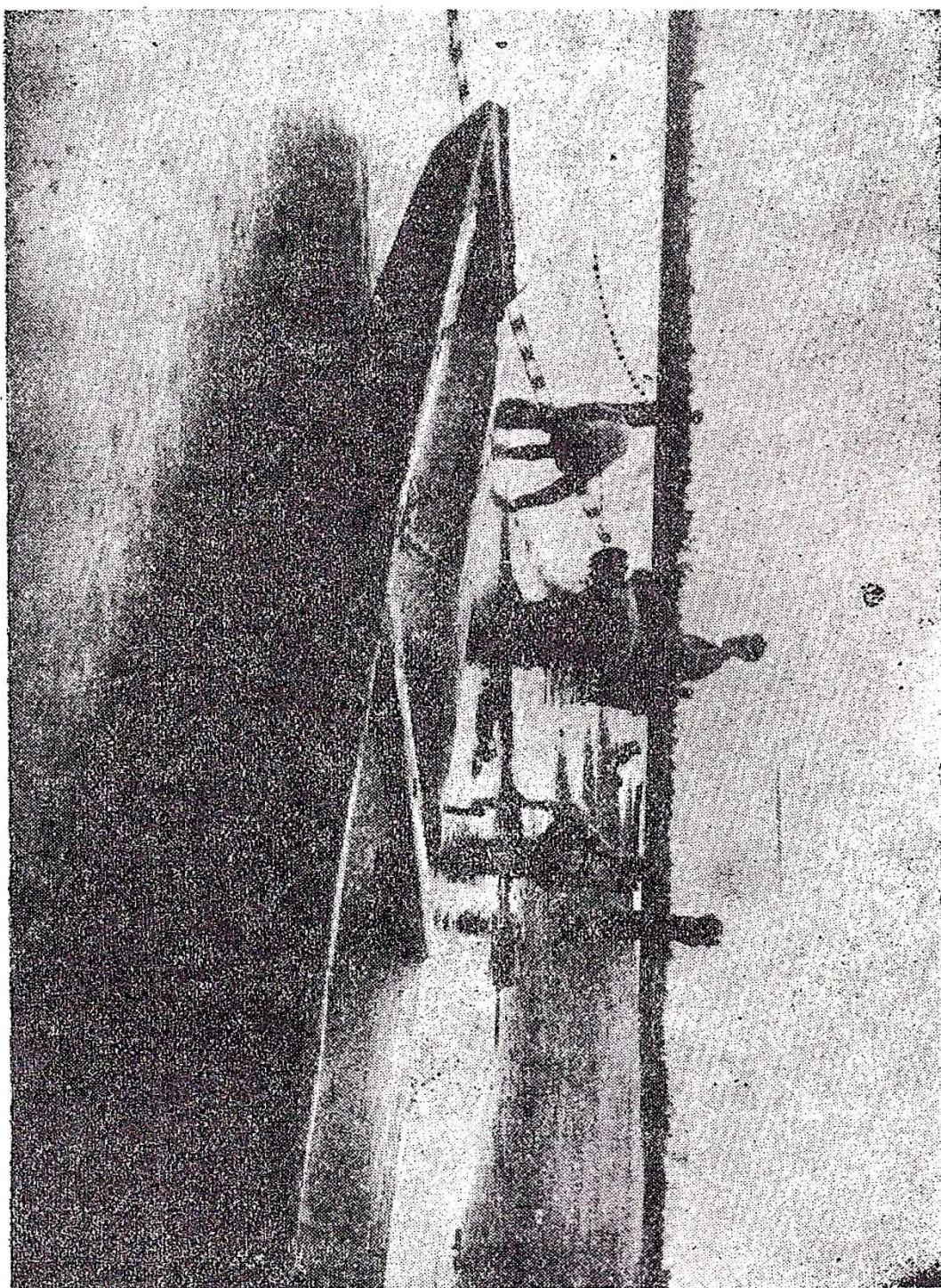
צום סאפ מוז מען צוגעבן, אז כאטש הארעווען פערד איז ניט קיין פראדוקציע-געביט פון „איקאר“, פילט זיך א גוואלדיקע נייטיקייט אין זיי, קאלזמאן די וועגן פאר בלעם אין ביראבירדושאן וועט אפן מעכאניזירטן אויפן ניט ווערן געלייזט.

מיט פיש-נעץ איבער טונגוסקע.

אין יול כוידעש 30-טן יאָר האָט די פארוואלטונג פון דער קאמונע באשלאָסן אָרגאניזירן א פיש-פאנג-פונקט. צו דעם צוועק האָט מען געקויפט נעצן, צוגעגרייט פעסלעך, זאלצ און אלץ, וואָס עס איז נייטיק צו כאפן פיש, און דעם 5-טן אויגוסט זיינען 5 קאמונארן ארויסגעפאָרן אפן אָרט, צום טייך טונגוסקע, א וואָרסט 7 פון דער קאמונע. מע האָט אָפגערייניקט דעם טייך-אויסגוס „קאסא“, אויסגעבויט א ביינל, צוגעגרייט באזאלצונג-פלעצער און האָלצ אפן גאנצן פערקאָד פון פישפאנג. דעם 10-טן אויגוסט זיינען צוגעקומען נאָך 6 מאן, און די „פישער“ האָבן שוין פאָרגע-שטעלט מיט זיך א קאלעקטיוו פון 11 מענטשן. דעם 11-טן אויגוסט איז מען ארויס-געפאָרן כאפן פיש. פריער איז די אַרבעט צוגעגאנגען שווערלעך, ווייל ס'ראָח זי-גען דאָס געווען יאטן, וואָס האָבן דאָס ערשטע מאָל דערשפירט דעם טאם פון א פיש-שער. אָבער מע האָט זיך גענומען אונטערציען און איז עטלעכע טעג ארום האָבן די יונגע קאמונארן געארבעט אזוי גוט ווי אלטע, דערפארענע פישפאנגער. אַרבעטן פלעגט אָפטמאָל אויסקומען צו 18 שאַ א מעסלעס, ווייל דער גאנג פון פיש איז געווען אזוי גרויס, אז דורכלאָזן אימ וואָלט געווען א גרויסער שאָדן. געכאפט האָט מען קימאט אויסשליסלעך „קעטא“. אנדערע מינים פיש פלעגן זיך מאכן זייער זעלטן. אפילע די ביראבירדושאנער רעגנס פלעגן ניט קאנען אָפהאלטן פון אַרבעט. מע איז געווען פארטאָג אין דער נייער זאך ביז די אויערן. פון שלאָפן אפילע פלעגט מען רייזן וועגן פיש-כאפן. א 15 מעטער פון טייך האָט זיך אין א ביינל געפונען א קיכ, א טיש, בענקלעך. די אָריגינעלע „קיכ“ איז באשטאנען פון 2 פלעקער, אריינגע-קלאפטע אין דער ערד, און אפ זיי איז געווען אָנגעהאנגען א לאנגער שטאנג. אפן שטאנג פלעגט מען אופהענגען עמערס, אונטן אפ דער ערד האָט מען פון האָלצ געמאכט א פייער און אפ אזא אויפן נעקאכט זיך עסן. דער טיש איז באשטאנען פון פיר פלעקלעך, צוגעדעקט מיט א ברעט. די בענקלעך—2 פלעקלעך און א ברעט. אויסער דעם האָט מען אויסגעבויט א סקלאד. דאָס איז אויך געווען א גרויסע ביינל מיט א צווייענדיקן מעשוועדיקן דאך, באדעקט מיט היי. דאָרטן האָט מען געהאלטן די געכאפטע פיש.

אופשטיין פלעגט אויסקומען אזויגער 2-3 באנאכט, ווען די פיש האָט אָנגע-הויבן גיין מיט א גרויסן אימפעט. ניט געקוקט אפ דער נאָך שטארקער פינצטער-

በፊት ጋራ ለጋራ ለጋራ

ניש, פלעגט מען מיט געזאגט זיך לאזן צום טייך. דער נעץ איז געווען א שווערער און באמ שלעפן די שטריק פלעגט מען גאנץ שטארק צעקלאפן דעם נאָז אָן נאסן זאמד, וואָגט כ' איגאל, איינער פון די יונגע פישער. די געכאפטע „קעטא“ האָט מען געוואָרפן אין שיפל און זיך ווייטער גענומען צום נעץ. דעמלט איז מען שוין גע- פאָרן ווייטער (אן ערעכ 2 קילאָמעטער). איבערן טייך פלעגט זיך הערן א זינגערין, א הודושרין, א שוויסטשערין. עמעצער פלעגט פארצייען „דונקע“ און אלע נאָך אים. געקומען פון אזא ווייטער נעסיע מיט א פול אָנגעפיקעוועטן שיפל, האָט זיך אָנגעהויבן א פראָצעס פון „טריקענען זיך“. מע איז געווען דורכגעוויקט, פיטש נאָך, פלעגט מען זיך ארייננווארפן אין זאמד, מאכן א שייטער, אָנטאָן די שטיוול און לויפן עסן מיטיק.

נאָכן רוען א שאַ, צוויי פלעגט זיך אָפּט הערן א געשריי: „זאיליוויי! דאָס האָבן די פישער פון דער שכינישער אוקראינישער קאָמונע „טיכאָקעאנסקי אָקטיא- בער“ גערופן ארייננווארפן דעם נעץ, קעדיי נישט צו פארלירן קיין איבעריקע מינוט. באמ רייכט פישפאנג האָבן ביידע קאָמונעס געשאָסן אן אָפּמאכ צו ארבעטן וואָ- טעסווייז. דאָס הייסט, אז ביים איין פארטייע האָט גערוט, פלעגט די צווייטע ווארפן דעם נעץ און פארקערט. אזא ארבעט-צעטיילונג האָט גענועבן מאקסימאלע רעזולטאטן. און צוליב דעם טאקע האָבן די איקאָרצעס אין מעשעכ פון 3 וואָכן געפאנגען אן ערעכ 6 הונדערט פוד „קעטא“ און 35 פוד רויג. די גאנצע אונטערנעמונג האָט גע- קאָסט 2761 רובל 59 קאָפּיקעס. אויסגעלייזט האָט מען 3094 רובל 98 קאָפּיקעס. אפּ אזא אויפן איז געבליבן ריינער פארדינסט 333 רובל 39 קאָפּיקעס.

כ' שער, אויך אן אָנטיילנעמער אינעם פישפאנג, דערציילט:

„די גאנצע צייט איז מען געווען אָנגעשטרענגט. מע פלעגט נישט באווייזן דעם פאָנעם צו וואשן. מיר זיינען אלע געווען ווי צוגעשמידט צום ברעג. פאר סימלע פלעגן מיר שלעפן איינער דעם אנדערן אין וואסער, אָנכאפן אונדזער הונט פאר דער פער און ציען אין טייך... באנאכט פלעגט מען אָפּט באמערקן עפעס א ליכטי- קייט אין טייך. דאָס פלעגט דורכפאָרן א דאמפער, א זעגל-שיפל, א בארזשע אפּ וועג פון כאבארקאָוסק קיין ארכאנגעלאָוקע און ווייטער, מיר פלעגן זיך אויסשטעלן ווי ארמייער און ווארעם באגריסן די דורכפאָרנדיקע.“

אז די טונגוסקע האָט אָנגעהויבן לאָזן און דאָס וואסער איז דערגאנגען ביזן גיידל, האָט מען זיך גענומען קלייבן אהיים. מע האָט אָנגעלאָדן אפּ די שיפלעכ פּעסלעכ מיט „קעטא“ און זיך געלאָזן צום ברעג. עס פלעגט אויסקומען זיך דור- ברייכען א וועג דורך די שווימענדיקע קלעצער און פלויטן. די לעצטע 2-3 טעג האָט מען די פיש אריבערגעפירט אהיים. נאָך פריער האָט מען אפּ אָרט אויסגעלייגט א פייער און אלץ, וואָס עס איז נישט געווען נייטיק, פארברענט.

אפּ אזא אויפן האָט זיך דער ערשטער פרוו פון קאָמונע „איקאָר“ צו כאפן פיש געענדיקט מיט א גרויסן דערפאלג. א טייל געכאפטע פיש האָט מען איבערגעגעבן דער ביראָבידזשאנער רייאָנער קאָאָפּעראציע אין טיכאָנקע און די איבעריקע געלאָזן פאר זיך. אויך פון דעם רויג האָט מען דער קאָאָפּעראציע אָפּגעלאָזן א געוויסן סכום. אין יאָר 1931 רעכנט די קאָמונע אויסנוצן פארן פישפאנג צוויי געצן.

גערטנער'ן.

ווי געזאגט, האָבן די קאָמונארן העלדיש און באַלשעוויסטיש געקעמפט מיט אלע נאטור־שוועריקייטן, געמאכט טאָעסן, באגאנגען פעלערן, געזוכט, געפאָרשט, ביז עס זינען צונישט געוואָרן די טינעס פון די קעגנער.

אָבער ווי איז מיט גערטנער'ן? אפּ דעם וועלן איינע געבן אן ענטפער די קאָמונארן דורך אייגענער פראקטיק און דערפארונג. דעם ערשטן יאָר האָט מען אפּ אַ שטעטל פון איין העקטאר איינגעפלאנצט אַ גאָרטן פאר אייגענעם געברויך (קרויט, אוגערקעס, פאָמידאָרן, בוריקעס און מערן). די קאָמונארן זינען ניט געווען באקאנט מיט די אָרטיקע ווייטמיזרעכדיקע באדינגונגען. האָבן זיי פונקט ווי איז וויסערן־לאנד (דאָס זינען ס'ראָוו געווען ווייטרוסישע כעווער) פארזעצט אפּ אַ גלייכן פלאַץ. ניט טראכטנדיק וועגן אויסגראָבן פריער קאנאוועס. אָבער אפּן ווייטן מיזרעכ פאלן ארויס אסאך פייכקייטן, וואָס ווערט צוליבן ליידיקן באָדן ניט דורכגעלאָזן איז די נידעריקערע שיכטן. אזוי ווי זי פארהאלט זיך אפּן אויבערשטן באָדן־שיכט, מוז מען זי אריינפירן אין קאנאוועס. יענעם יאָר איז געווען אַ טרוקענער זומער און עס האָט זיך געפאָדערט אַ גרויסע באוואסערונג. דאָך האָט זיך די קרויט גוט צוגענומען און אויסגעזען גאנצ געראַטן. אויך די אוגערקעס האָבן ארויסגעשפראָצט און פאנאנדער־געלאָזן זימענ־בלעטלעך. „ביז סאָפּ יונ איז קיין רעגן ניט געגאנגען און מע האָט זיך שוין געריכט אפּ פארטריקעניש, דערציילט כ' גאָרעליק, אן אלטער קאָמונאר נאָך פון אַ ווייטרוסישער קאָמונע, אָבער פלוצלונג האָט זיך דער הימל מיט וואַלקנס פארציגן און עס האָט אָנגעהויבן טריפן אַ רעגן, וואָס האָט געדויערט אַ טאָג. אלע גאָרטנ־געוויקסן זינען געוואָרן גריין.“ אָבער איז ביראָבידזשאַן זינען רעגנס גרויסע. ניט געקוקט אפּ דעם, וואָס דער באָדן איז געווען גוט דורכגעזאפט מיט פייכקייט, איז איין אַ פאָר שאָ ארום ווידער אוועק אַ רעגן. ארויסגיין ווידער איז גאָרטן האָט מען שוין ניט געקענט, ווייל עס איז געווען פישש נאס. מע האָט געמוזט פאנאנ־דעראקערן קאנאווקעס צווישן די רייען קרויט, אוגערקעס און פאָמידאָרן, ווייל רעגנס זינען געגאנגען אָן אן אופהער. מיט קיין שום מיטלען האָט מען ניט געקאנט אויס־מיידן די געפאר פון אַ פארפלייצונג. אלץ איז פארפאלן געוואָרן, אכוצ אַ טייל אַר גערקעס, וואָס איז געוואָקסן אפּ אַ העכערן אָרט.

אָבער אזא נאטור־שטערונג, ווי פארפלייצונג האָט ניט געקאנט ווירקן אפּ דער שטימונג פון די קאָמונארן. זיי האָבן בלויז אנערקענט דעם פעלער, וואָס איז געמאכט געוואָרן צוליבן ניט וויסן די אָרטיקע קלימאטישע באדינגונגען. איין יאָר 1930 האָט מען שוין פארזיט 3 העקטאר גאָרטן, פון זיי צוויי העקטאר קרויט און איין העקטאר פארשיידענע קולטורן, ווי אוגערקעס, ציבעלעס, קנאָבל, בורעקעס, בעבלעך, פאָמידאָרן, רעטעכלעך. די איקאָרצעס האָבן געוויסט, אז אויב מע וויל באקומען אַ גוטע גערעטעניש, דארף מען פארזייען פרי איז פרילינג, קעדיי זיי זאָלן צייטיק ווערן נאָך פארן אָנקומען פון די פּרעסט. צו דעם צוועק זינען איז אפּרעל כוידעש פארלייגט געוואָרן 3 ספּעקטן, איז וועלכע מע האָט פארזיט פאָמידאָרן און קרויט. די פאָמידאָרן זינען אופגעגאנגען אפּ 100 פראָצענט, אָבער די קרויט איז, צוליב דער שלעכטער קוואליטעט פון די זימען, ניט געראָטן; די אופגעגאנגענע צאָל איז

געווען צו ווייניק אפ צו פארזייען דעם אָנגעמערקטן שעטעכ. ניט געקוקט אפ דעם, וואָס עס איז שוין געווען מײַ כוידעש, האָבן די קאָמונארן געקראָגן אנדערע קרויט-ווימען און פארזייעט אפ פארפלאנצ-בייטן אין אזוי גערופענעם „ראסאדניק“. אויב די פאָמידאָרן האָט מען אויסגעפיקירט פון די טפּעקטן אין א „ראסאדניק“. די טעג זיינען געווען ווארעמע און עס איז אויסגעקומען אָפט באגיסן דעם גאָרטן, אָדער אינדערפרי, איידער די זון הייבט אָן צו ווארעמען, אָדער פארנאכט, ווען די זון לאָזט זיך אראָפּ צום האַריוואָנט. דאָס פלעגט מען איבערכאזערן איבער א טאָג און אָפטמאָל אלע טאָג.

קעדיי די ארבעט אפן גאָרטן זאָלן זיינן אינטענסיווער, האָט מען אויסגעטיילט א ספעציעלע גאָרטן-בריגאדע מיט א פאראנטוואָרטלעכע בריגאדיר. שווער איז געווען „מיט מענטשן און א גרויסע זאָלפּ באמ אויספילן דעם פאר-זיי-פלאן האָט געגעבן די שילדער-בריגאדע פון דער כאבארקאָוסקער ניינאָריקער שול אפן נאָמען פון כ' לענין.

א גרופע פון 28 שילדער זיינען פרייוויליק געקומען און געארבעט אפ א שולאָג-לערישן אויפן צוזאמען מיט די קאָמונארן.

די ערשטע אופגאבע האָט זיך געשטעלט—פארזעצן די קרויט, אפ וויפיל קרויט פאָדערט א לאנגע צייט אפ וואקסן. די 35 יאטן (7 קאָמונארן און 28 שילדער) האָבן צווישן זיך צעטיילט די ארבעט. א טייל האָבן אויסגענומען די פלאנצונגען פון „רא-סאדניק“ און די איבעריקע האָבן זיי געזעצט אין גרונט. און אז עס האָט גענומען טריפן א רעגן (אין אזא וועטער איז זייער גוט צו זעצן ראסאדע), איז דער ענטוויאזם בא כעוורע געוואקסן און אין מעשעכ פון 4 טעג האָט מען פארזעצט 30 טויזנט פלאנצונגען קרויט און 10 טויזנט פלאנצונגען פאָמידאָרן. דעם 1-טן יול איז דער גאנצער גאָרטן געווען פארטיק.

ביז אויגוסט כוידעש זיינען געגאנגען זייער ווייניק רעגנס. די טרוקענע ווינטן פלעגן אויסדאמפן די גאנצע פייכטקייט. די אוגערקעס זיינען געלעגן אין באָדן און ניט אופגעגאנגען. „קעדיי צו פארגיכערן דעם אופגיין, דערציילט דערוועלבער כ' גאָרעליק, פלעגן מיר אלע טאָג באגיסן די אוגערקעס. די ארבעט פלעגט מען דורכפירן פון 3 אזיגער פארטאָג ביז 9 אזיגער פרי. אפ רעגן פלעגן מיר ווארטן מיט אומגעדולד, די געוויקסן פלעגן צעקנייטשן זייערע בלעטלעך צוליב דער ניט-גענוגנדיקער צאָל פייכטקייט. די לופט איז געווען אן אָנגעגליטע פון די זונען-שטראלן. די ערד אזוי הייס, אז מען פלעגט ניט קאָנען אומגיין קיין באָרוועסער. בלויז דאָס אָפטע באגיסן האָט פארהיט דעם גאָרטן פון טריקעניש. סאָפּקאָלסאָפּ האָבן אָנגעהויבן גיין אָפטע רעגנס. אלע ווערט אופגעלעבט. די אוגערקעס האָבן אָנגע-הייבן בליען און עס האָבן זיך באוויזן קליינע פרוכטן. די ערד האָט מען באארבעט מיט פערד צווישן די בייטן. אפ די בייטן פלעגט מען יעטן מיט די הענט און מאָטיגעס“.

אין אויגוסט (ד. ה. פון יאָר 1930) גייען שוין אָפטערע רעגנס. דער באָדן איז איבערגעזאפט מיט פייכטקייט, דער וועטער—א קאלטער. דאָס האָט אָנגעהויבן ווירקן אפ די אוגערקעס, ווייל אוגערקעס פאָדערן א ווארעמע וועטער. אויסער דעם ווערט דער ליימיקער באָדן שטארק אויסגעקילט צוליב דער גרויסער צאָל פייכטקייט, וואָס

ער פארמאגט אינ זיך. די אוועקערעס האָבן אופגעהערט צו וואקסן, דאָסזעלבע מיט אנדערע קולטורן.

אַבער די זוכענישן זײַנען נישט געגאנגען אומזיסט. מיט דער הילף פון אגראָנאָ-מען, צוגעשיקטע דורכן „געזענד“, האָבן די יונגע גערטנער זיך אויסגעלערנט. עס איז פאר זיי קלאָר געוואָרן. די סיבע פון נישטגוטער גערעטעניש אפן ליימיקן באָדן. ליימיקע ערד פארמאגט אסאך פייכטקייט, ווערט שווער און קאלט, לאָזט נישט דורכ קיין לופט. פארקערט, זאמדיקע ערד לאָזט דורכ דאָס וואסער אונטערן באָדן, און עס דרינגט אינ אים אריין די לופט. א טייל פאָמידאָרן, א טייל בוריקעס אינ די גאנצע מערן האָבן טאקע געגעבן א גוטן רעזולטאט, ווייל מע האָט זיי געזיט אפ א זאמדיקן אָרט.

אפ אונא אויפן האָט דער גאָרטן אינ יאָר 1930 קיין רעוועכ נישט געגעבן, כּוּצ דעם טייל, וואָס עס איז געווען פארזעצט אפן זאמדיקן באָדן (אפ א ראלקע). אינ טערעסאנט, אז די פריוון צו זייען קאווענעס האָבן זיך אויך גוט אײַנגעגעבן, ווייל מע האָט זיי אויך געזעצט אפ א זאמדיקן אָרט. איצט, נאָך צוויי יאָר פראקטיק, האָבן שוין די איקאָרצעס א גוטע פאָרשטעלונג ווי און וועלכן באָדן זיי קאָנען אויסנוצן. דער ליימיקער באָדן פאָדערט א גרויסע באארבעטונג און בייט א רעגן העלפט קיין באארבעטונג אויך נישט—דערקלערן די קאָמונארן. דערפאר פאָדערט ארבעט דער זאמדיקער באָדן און די רעזולטאטן זײַנען געזיכערטע. קעדיי צו באקומען „ראסאדע“, און נאָך עטלעכע פון די קולטורן, ווערן פארלייגט 100 פארניקראמען.

די לעגענדע וועגן „אייביקער פארפרוירנקייט“.

די איקאָרצעס האָבן גענומען צופאסן פארשיידענע קאטעגאָריעס פרוכט-ביימער צו די ביראָבידזשאנער באדינגונגען. זיי האָבן אָנשטאָט אזוי גערופענע הויכשטאמ-ביקע אָנגעהויבן פלאנצן נאָר נידעריק שטאמביקע אָדער האלב-שטאמביקע ביימער, וואָס האָבן נישט קיין מוירע פאר פרעסט און ווינטן, ווי אויך קוסטן-פאָרמיקע ביי-מער (פלוימען, קארשן). פון די ווימען פון צאָפנדיקע יאנעדע-עפּעלעכ האָט מען געפלאנצט עפּעלביימער, מע האָט געזעצט בארן, פלוימען, קארשן, מאלינע, ווינפער-לעכ, סמאראָדינע, טרוסקאפקעס (קלובניק), אגרעסן.

אפ פארפלאנצן האָט מען גענומען פון ווייטמיזרעכדיקן פייטאָמניק ביימלעכ, וואָס זײַנען געווען פאסיק פאר די אָרטיקע קלימאטישע באדינגונגען. קיין פרוכט איז דערווייט, עמעס, נאָך נישטאָ (ערשט אינ 3 יאָר ארום, ד. ה. אינ הארבסט 1932 וועלן זיי זײַן), אָבער שוין איצט קאָנען מען פאָרויסזען גוטע רעזולטאטן. די קוסטעס האָבן שוין אינ יאָר 1930 געגעבן מאלינעס און ווינפערלעכ. אגרעסן האָבן זיך עמעס נישט צוגענומען, אָבער ערשט שפעטער וועט מען קאָנען אויספאָרשן, צי האָט אפ דעם געוויקט דער באָדן אָדער עפעס וואָס אנדערש.

אפ צו ארבעטן אינ סאָד האָט מען אינ הארבסט 1929 אויסגעטיילט א בריגאדע פון 6 קאָמונארן. די ארבעט האָט געדויערט צוויי וואָכן. די איקאָרצעס ווארפן אָפ די לעגענדע וועגן „אייביקער פארפרוירנקייט“. פארקערט, ווען מע האָט געפלאנצט

דעם ערשטן יאָר, איז די ערד געווען נאָט, ווייל עס זיינען דעמלעך געוואנגען רעגנס. קעדיי די קוסטעס זאָלן ווינטער ניט אויספירן, האָט מען זיי פארדעקט מיט ערד, אפּ דעם באמיסטיקט, און דער פראָסט האָט צו זיי קיין צוטריט ניט געהאט.

פארזיי-קאמפאניע.

צו דער פארזיי-קאמפאניע גרייט זיך די קאָמונע אלעמאָל שטארק. די דערפאר-רענע קאָמונארן פארשטייען, אז פון דערפאָלגרייכע רעזולטאט פון פארזיי הענגט אָפּ די גאנצע ווירטשאפט. זיי ווייסן אויך, אז א גוטער פארזיי זיכערט פאר דער פראָלעטארישער מעלכע א גענוגדיקע צאָל ברויט, אן אקטיוון באלאנס, א וויקט פון דער סאָציאליסטישער אינדוסטריע. דעריבער איז אין יאָר 1931 לויט דער איני-ציאטיוו פונעם קאָמינישן קעמערל אָרגאניזירט געוואָרן בא דער קאָמונע א „דריי-לנג“ אפּ צוגרייטן דעם פארזיי. אָנהייב אפרעל האָט מען פארלייגט פיר פארפלאנצט ספעקטן. מע האָט צוגעגרייט די גייטיקע זריע, ווי אוגערקעס, בעבלעכ, קנאָבל, ציבעלע, בוריקעס, רעטעכלעכ און אנד. דער גאָרטן וועט הייַז פארנעמען 12 העקטאר. עס זיינען אויך צוגעגרייט געוואָרן פרוכטביימעלעכ פארן סאָד (א האלב העקטאר). די ארבעט ווערט אָנגעפירט דורך א גערטנער-אגראָנאָם (געענדיקט דעם טימי-ראזעווער טעכניקום אין מאָסקווע) און א גערטנער-פראקטיקער (א כינעזער, וואָס איז גלענצנדיק באקאנט מיט די באָדן-און קלימאט-באדינגונגען פון ווייטן מיזרעכ) אויסער דעם האָט דער „דריי-לנג“ דורכגעפירט א רעמאָנט פון די לאנדווירטשאפט-לעכע מאשינעס און טראקטערס. טראקטערס פאריכט מען נאָענט, אין דער דער-בייקער קאָמונע. די איבעריקע מאכשירימ ווערן צורעכט געמאכט אין דער ניי-אופ-געבויטער קווינע, ווי עס זיינען באשעפטיקט צוויי מענטשן.

אפּן בוינג-פראָנט.

די בוינג-ארבעט אין „איקאָר“ האָט זיך פאקטיש אָנגעהויבן דעם לעצטן יאָר, ד. ה. אין יאָר 1930. פריער האָט מען בלויז אויסגענוצט די פאראנענע געביידעס, וואָס זיינען געבליבן פון פרוויר-פעלד. ערשט מיטן אָנקומען פון נייע מענטשן און מיט דער פארגרעסערונג פון דער ווירטשאפט-האָט די בוי-קאָנטאָר פון ביראָביי-דזשאנער רייזן זיך אונטערגענומען אויסבויען א נייע הויז, לויט דער סיסטעם פון א 12-דירעניק (4 צימערן צו 2 פערזאָן, 4 צימערן צו 4 פערזאָן, 4 צימערן צו 6 פערזאָן), פון וועלכע מע האָט צוויי צימערן (צו 6 פערזאָן) פארייניקט אין א קלוב. די ארבעט האָט באשעפטיקט 8 בויער. שוין פון אָנהייב זיינען אנטשטאנען פארשיידענע שוועריקייטן. עס האָט געפּעלט געהילצ, גלאָז, קוואליפּיצירטע בויער. עס זיינען אפילע געווען שעדיקער, וואָס האָבן באווסטזיניק געשטערט דער ארבעט, ווי דער געוועזענער דעסיאטניק, א קאָלטשאקאָווע. אָבער צוביסלעכווייז זיינען די מעניעס באקעמפט געוואָרן. גלאָז האָט צונעשטעלט דער ברידערלעכער מילכ-און גערטנער-סאָוירט אין פאָקראָווקע. א טייל ארבעטער האָט זיך דערקלערט פאר שלאָגלעך און האָט ארויסגערופן אפּ א געוועט די איבעריקע 5 בויער. מע האָט געארבעט

אָפּטמאַל פון 12 ביז 14 שטאָ אַ מעסלעס, אָן אַפּר־טעג, אַליינ געשטעלט זיך גלעזן די פענצטער — ביז דאָס הויז איז פארטיק געוואָרן. אויסער דעם איז דעם יאָר דורכגעפירט געוואָרן אַ רעמאָנט פון פּערד־שטאַל, קי־שטאַל. איז צוזאַמענהאַנג מיטן אָנקומענדיקן ווינטער האָט מען פאַריכט די שליסלעס.

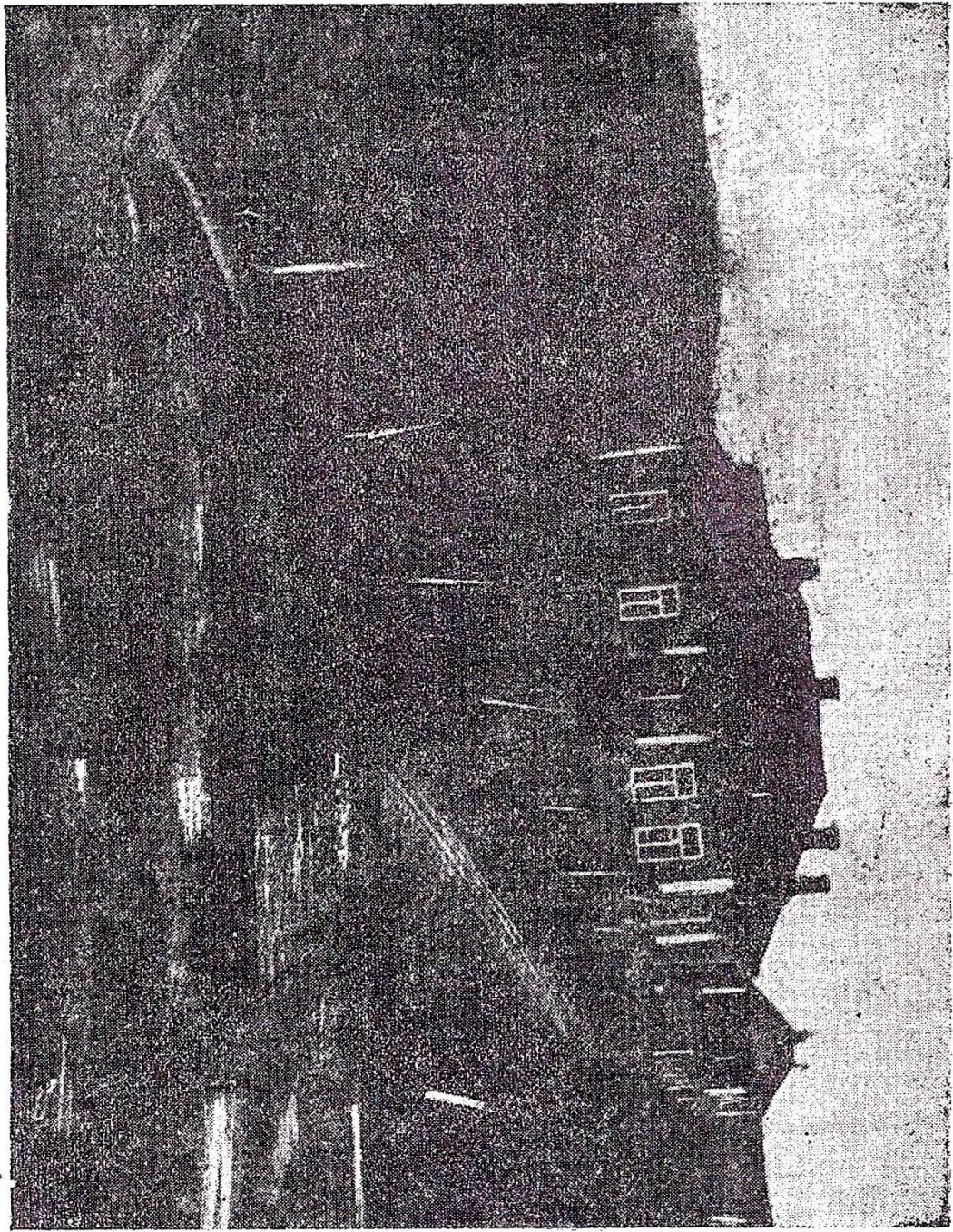
קאַנקרעטער וועג די שוועריקייטן. „די קאָמונע איז לעכאטכילע נישט געווען צוגע־גרייט איבערצופירן די בוי־מאַטעריאַלן, — גיט איבער כ' פּאָדגאָרני, דער ערשטער בויער פון „איקאַר“, — אז עס פלעגט אויסקומען קויפן באַ די אַרומיקע פויעריג צו עטלעכע קלעצער. די פויעריג פלעגן גאנץ טייער בעטן פארן געהילצ, אָבער די קאָמונע האָט מער, אויסער פוטער, גאַרניט פאַרמאָגט. האָט מען געשמירט מיט פוטער, און געקראָגן האָלצ... אפּ צו מאכן די אויוונס האָט מען צוגעצויגן צופעליקע מענטשן, זיי האָבן מאמעש געריסן די הויט. ווינטער האָט אויסגעפּעלט ספּעצקליידונג, עס זיינען נישט געווען קיין הענטשיקעס, וואָליקעס, און די בויער האָבן זיך אָפּגעזאָגט צו אַרבעטן. אָבער צו דער צייט זיינען צוגעקומען 10 ייִדישע בויער, אָקאָרשט גע־ענדיקט די בויער־קורסן אין קאָלווירט וואַלד־היימ. אין 45־גראַדיקן פּראָסט פלעגן זיי זיך גלעזן אין וואַלד האקן ביימער און צוגרייטן מאטעריאַלן. מע האָט דורכגעפירט אַ זונטיקניק און אויסגעשטאַט דעם קלוב מיט בענקי.

שפּעטער האָבן די נייע בויער גענומען בויען אַ בעקעריי (די געביידע איז אַ צייט צווייב דירעס־מאַנגל פאַרנומען מיט איבערוואַנדערער) און פאַרטיק געמאַכט זי פאַר איין כוידעש. צום 7־טן נאָיאַבער — יאָרטאָג פון דער רעוואָליוציע — האָט מען אויסגע־בויט אַ סצענע און אויך אָנגעהויבן בויען אַ שטאַל פאַר קעלבער, וועלכער איז אַ בערגעמאַכט געוואָרן אין אַ כאַזירי־שטאַל. דערנאָך איז מען צוגעטראָטן בויען אַ 12־דירעניק. די־דירעניק געביידע האָט לעכאטכילע געדאַרפט זיין דיזעלביקע ווי דער פּרע־דיקער 12־דירעניק. האָבן זיך אָבער אַריינגעמישט די בויער און געענדערט דעם פּלאַן. זיי האָבן פאַרגעלייגט דער פאַרוואַלטונג פון דער קאָמונע און ביראָבידזשאַ־נער בוי־קאָנטאַר פאַרגרעסערן דעם צוזאַמענוווינונג אפּ 2 דירעס אפּ דיזעלביקע הוי־צאָעס. אפּ אזא אױפן האָבן די אַרבעטער פאַרקלענערט דעם זעלבסטקאָסט פון 12־דירעניק אפּ 23 פּראָצענט. פאַר דער לעצטער צייט האָט די קאָמונע דורכגעפירט צוויי זונטיקניקעס אפּ איבערפירן מיט פּערד דאָס געהילצ פון ניקאָלייעווקער האָלצ־זאוואָד (14 קילאָמעטער ווייט). און אפּן דאָזיקן געביט, איז צוזאַמענהאַנג מיט די גוואַלדיקע טראַנספּאָרט־שוועריקייטן באַ היינטיקן טאָג אפּן ווייטן מיזרעכ, איז אין ביראָבידזשאַ אױפגעטאָן געוואָרן אַסאַך, מאמעש הערדישקייט.

נעמט פּאָלגנדיקן בילד פון קאָמונע־לעבן.

אַ שטאַרק־פינצטערער ווינטערדיקער טאָג. 5 אַזיגער באַגינען. אפּ די האַרעז געלעגערט צווישן איז אומאָרדענונג צעוואָרפענע קליידער און פיס־טיכער כראָפּען געשמאַק די קאָמונאַרן. אַ טאָג אַ שווערער געווען, דורכגעפראָרן זיך. בלויז דער אומדערשראָקענער גאַכט־שוימער מיטן שיינענדיקן לאַמטערן איז דער האָריקער האַנט איז וואַכעדיק. זיין געטרייער כאַווער, דער הונט, טרייבט מיט די שפיציקע לאַנגע אויערן די אומפליי, מאכנדיק מיט לייבישער שווערקיט איז טרוקענעם שניי אַקראָ־באַטישע געוויבל־שטיק. מיטאַמאָל:

LA RESCUE DE LA DROGUE.

— גלונ, גלונ, גלונ.

וואָס איז געשען? — שארפ, עמפּינדלעך, אָנגעשטרענגט זינען די אויגן באַמ
היטער. די ביקס—איז האנט, פינגער—אפּ צינגל.

— ווער גייט?

ניטאָ קיין ענטפער.

— גלונ, גלונ, גלונ.

מע דארף וועקן. פונדערווייטנס בליצט א קליין קאלירט פייערל, אלץ געענטער
און גרעסער. דער געניטער נאכט-שוימער ווייס שוין וואָס דאָס איז. ער דערמאָנט זיך:
— נעכטן האָט מען פון סטאנציע אָנגעזאָגט: די קאָמונארן מוזן! באַמ ערשטן
סיגנאַל אופשטיין אויסלאָדעווען דאָס געהילצ, וואָס וועט זיך אָפּשטעלן לעמ קאָמונע.
ער בראַוגעט איין איינז מיט אלע קויכעס, אויף פונקען פליען איין דער פינצטערער
שוואַרצקייט פון נאכט.

איין די צימערן איז א גערודער.

— הא, עס ברענט!—שרייט איינער און כאפט זיך אינסטינקטיוו צום עמער שמור
ציקע נאכט-וואסער. די נייע קאָמונארן, ערשט אָנגעקומענע, קראַצן זיך פויל די
פלייצעס. עס ווילט זיך נישט אופשטיין איין אזא אייז-קאלטער נאכט. ס'לויפט אריין
דער שטענדיק געלאסענער פארוואלטער, די היטל איז באַ אימ פארדרייט אפּ א זינט.
פון כאפעניש פארגעסן אויסגלייכ. נאָך אימ סאָפענדיק—א צווייטער, א דריטער,
א פערטער—כעוורע ענערגישע, פלינקע.

אפּן וועג איז א געוועט-לויפ. מע אָטעמט שווער. ברוסטן הייבן זיך, פיס בייגן
זיך שווער. שלאָגלעךס פאָרויס, קאָמיוגיסטן יאָגן איבער. עס שווימט ארויס א מינו-
טיקער עלטסטער. כעוורע וויצלען זיך:

— נאטשאַלניק, א, כאווער נאטשאַלניק!..

און אז וועגענער פליען, שטייען אפּ זיי שלאָפנדיקע קאָמונארן. איינער איינגע-
קלאמערט איין אנדערן. אפּן וועג טרעפט מען א שאַכט פון נאָענטן דאָרף, שטעלן
ער אויס א פאָר פארווונדערטע אויגן און פרעגט:

— הא, עס ברענט?...

— ניין, קאָמונארן לויפן האַלצ לאָדעווען: אָקאָרשט אָנגעקומען, קיין צייט צו
ווארטן איז נישטאָ.

איינ מינוט—און די יאטן זינען שוין אפּ די פלאטפאָרמעס. דער באַגלייטער
שמיכלט גוטמוטיק, פון זינע צעפּוילטע קליינע ציינערלעך פליסט א סטרונעלע.

— כא, איר וועט גאָרנישט אופטאָן, יאטלעך איינע.

— וועסט זען, וועסט זען, וועסט זיך איבערצינגן,—ענטפערט מען צעפּאָרעטע.

צעקאָכטע.

שפּעטער איז א גערויש, א הודושעריי, א פאל פון א קלאַצ, א וואָרפ פון א קלאַצ,
מע סאָפעט צום טאקט. מע וויצלעט זיך צום טאקט. און 4 וואגאָן גראָבע, קיילעכדיקע
קלעצער ליגן אויסגעשליידערט אפּן פלאציקן באַנ-פלאנט. דער באַנ-באגלייטער, דער
מענטש פון טייגע, פון בלוטיקע באַנ-קאטאסטראָפּעס, דער פארטיזאן פון בירגער-קריג,
שטייט פארגאפט פונדערווייטנס. זיין פאָנעם איז שוין ערגסט געוואָרן, ער שיט מאכאָרקע
איין אן אראָפּגעריסענעם פאפירל און די אויגן ליכטן איין ווינטערדיקן באגינען.

— מאַלאַדזי קינדער, גוט אזוי!

דער וועג איז דער קאָמונע איז טיפּ שנייך און צוויי צענדליק קאָמונארן שפּאַ-
נען אפּ און אויסגעטראָטענער סטעזשקע. א צאָפּנוינט וויגט די אָפּן געלאָזטע היטל-
אויפערן. דער ווידיקער פּראָסט טונקט מיט רויטער פארב נאָז, באקן, שטערנס און
אלץ, וואָס מאכט זיך אפּ זיין סמאליקן וועג. פלוצלונג רופט איינער אויס: זאָלן
לעבן די שלאָגלער פון ערשטן וואגאָן, הורא!
— הורא, הורא! — כאפּן אונטער די איבעריקע און מע הייבט די העלדן איז גע-
דיכטן לופטן.

פונדערווייטנס פארשווימט דער לעצטער שיינ פון פראכט-צוג. רייטער און פורן
שפרינגען שוין ניט. די פוסגייער טרעטן געלאסן און זיכער. העק אפ אקסלען,
דרענגלעך אפ פלייצעס.

א ניצאָכן איז דער טיילע.

— הער, א זאפּעוויילע גיב. און אז איינער מיט א דינער אלט-שטימע פארלויפט
פאָרויס און פארציט שטיל, דערנאָך העכער, העכער, לאָזן די קונדייסימ צורו די
שנייעלעך מיט די קאלנערס און ווי רויטארמייער (פונקט ווי איז וויסרוסישן
שטעטל, ווען מע איז דורכגעגאנגען „וועסעאָבוטש“) דונערן זיי מיט גראָבע באס-שטי-
מען „קראסנאיא ארמייא וופעריאָד“.

אָט איז שוין די קאָמונע, באקאנטע היילעך. פון קיך שפארט איז דער דורכ-
זיכטיקער לופט א קוימענדיקער וויספארעדיקער רויך. די מיידלעך זינגען שוין
לאנג אופגעשטאנען מעלקן. זיי באגעגענען די יאטן מיט צעהיצטע פענעמער, וויסע
טיכלעך פאָכען.

— הורא, זאָל לעבן די שלאָגלער-ברייגאדע פון האַלץ און קלעצער!

— הורא, הורא!

אפמאָרגן זינגען געפאָרן קרעפטיקע, פלייציקע, ווידיקע יונגע מענטשן און גע-
פירט קלעצער איז דער קאָמונע אריין, בויען א סאָציאליסטיש הויז פאר מאָרגע-
דיקן טאָג.

אָט מיט וואָס פאר א טעמפּן און ענטוויאזם די קאָמונארן ארבעטן, קעדיי צו
ברענגען געהילצ פאר דער סאָציאליסטישער בויונג.

די ארבעטער (בויער, שטוקאטורער, בלעכער און אנד.) שטעלן מיט זיך פאָר
א באזונדערן קאלעקטיוו, וואָס חערט באדינט דורכ דער בוי-קאָנסטאָר. זיי זינגען
אָבער אזוי ענג באהעפט מיט די אינטערעסן פון דער קאָמונע, אז איז דער ארבעט
טילט זיך קיין אונטערשייד ניט, צי א קאָמונאר, צי א געדונגענער ארבעטער. עט-
לעכע יידישע בויער האָבן זיך אפילע פארשריבן פאר קאָמונארן. לעכאטכילע זינגען
איז יאָר 1930 אָנגעקומען 11 אזעלכע בויער (צווישן זיי 4 פון אמורזעט, 5 פון
חאלדהיים). איז הארבסט זינגען געבליבן 6. פון זיי זינגען 3 אָפּגעפאָרן אפּ פאר-
שיידענע ערטער איז ביראָבידזשאן און בא היינטיקן טאָג ארבעטן איז „איקאָר“
13 בויער (3 יידישע און 10 רוסישע). די רוסישע זינגען געקומען ס'ראָוו פון אָרענ-
בורג, סיביר און פון ווייטן מיזרעך. און ווער זינגען די יידישע?

לאָמיר געבן דאָס וואָרט איינעם פון דינאָזיקע, דעם כאווער קאָגאן פון סארא-
טאָוו. ער דערציילט:

"לויט א נאריאד פון געזערד" בין איך געשיקט געוואָרן אפּ בויער-קורסן אין
 ביראָבידזשאַן. טעאָריע און פראקטיק זיינען מיר דורכגעגאנגען אין קאָללעקטיוו וואָלד-
 היימ. די ערשטע צייט האָט זיך די ארבעט ארויסגעוויזן צו זיין א שווערע, שפּיט
 איז ניט געווען גענוג. אויך דירעקט האָט געפּעלט, נאָך יענע יידישע ארבעטער-יונגט,
 וואָס פאר איר איז געווען קלאָר דער וועג, האָט זיך מיט פלייס גענומען צו דער
 ארבעט. די טיילע איז געפּעלט געוואָרן. דער פּולוואסערדיקער טייך ביראָ און די
 ארומיקע אָזערעס האָבן געשוויבלט מיט פיש. אין דער פריער צייט פלעגן מיר
 שפּאצירן און כאפּן פיש. פארענדיקט די קורסן, האָבן מיר זיך אריינגעוואָרפּן אין
 דער סאָציאַליסטישער בוינונג פון ביראָבידזשאַן: א טייל האָט מען געשיקט קיין
 אמורזעט, א טייל (צווישן זיי אויך איך) זיינען געבליבן אין וואָלד-היימ. ניט געקוקט
 אפּן אומצוטרוי פון טעכפערסאָנאַל, האָט מען אונדז דאָך אָנפארטרויט מאכן וועגענער,
 קעדיי אראפּצופירן פון די פעלדער די אָפּגעשניטענע טווע, דערנאָך האָבן מיר גע-
 בוט א 6-דירעניק. די ארבעט איבער דערדאָזיקער געביידע האָט נאָך מער באשטע-
 טיקט, אז די יאטן אפּ די קורסן האָבן זיך אויסגעלערנט בויערן.
 נאָך דעם האָט מען אונדז געשיקט אין קאָמונע, "איקאָר". די ערשטע צייט איז
 געווען אַפּהאלט אין מאטעריאַל. עס האָט אויסגעפּעלט טעכפערסאָנאַל, געווען
 ווייניק ארבעט-הענט, באזונדערס קוואליפּיצירטע. קעדיי ווי עס איז באזייטיקט דעם
 מאנגל אין בוי-מאטעריאַל, קעדיי צו ליקווידירן דעם דורכרייס אין דער בוינונג,
 פלעגן מיר גיין אין וואָלד און האקן ביימער. דאָך האָבן מיר, ניט געקוקט אפּ אלע
 שוועריקייטן, פאָרגעזעצט די ארבעט. בא היינטיקן טאָג האָט זיך די לאַגע געביטן.
 מיט בוי-מאטעריאַל זיינען מיר שוין באזאָרגט. מיר בויען נייע געביידעס. דאָס גיט
 א מעגלעכקייט אפּנעמען פרישע איבערוואנדערער און אנטוויקלען אונדזער ווירטשאפט.
 אזוי דערציילט א יאט, וואָס האָט אליין דורכגעמאכט די פארשיידענע פּעריפעטיעס
 און שווערע פרווונגען און איז איצט איינער פון די בעסערע בויער אין דער קאָמונע.
 אויסער די בויער זיינען פאראן 6 רוסישע זעגער, וואָס זיינען באשעפטיקט באמ-
 שניידן קלעצער און מאכן 3, 4 און 6 סאנטימעטערדיקע ברעטער, און 6 יידישע שטור-
 קאטורער—אלע געקומענע פון מינסק (אפּ דער בוינונג אין "איקאָר" האָט די ביראָ-
 בידזשאַנער בוי-קאָנטאָר אויסגעגעבן פון ערשטן פעווראל 1930 ביזן ערשטן יאנוואר
 1931 42000 רובל).

לויט דער מיינונג פון די בויער שטערן פאָלגנדיקע אומשטענדן דער בוינונג אין
 ביראָבידזשאַן: עס ווערט ניט צודערציט צוגעגרייט דאָס געהילצ, ניט אלעמאָל
 ווערט צוגעשטעלט די געהעריקע קוואליטעט, עס פלען טעכנישע טוער, עס איז
 א שוואכער אינסטרוקטאזש. אָבער די אלע שטערונגען ווערן שוין באזייטיקט אין
 צוזאמענהאנג מיט דער נייער לאַגע, וואָס שאפט זיך ארום דער קאָמונע. שוין אין
 יאָר 1931 איז מענצוגעטראַטן צו בויען (לויטן פראָיעקט פון פראָפּעסאָר קונצ) א סאָ-
 ציאליסטיש שטעטל אין ביראָבידזשאַן. דאָס שטעטל נעמט אריין אין זיין טערי-
 טאָריע אויך די קאָמונע. עס איז שוין דערגרייכט געוואָרן א פרינציפיעלער העסקעם,
 אז די קאָמונע "איקאָר" גיסט זיך צונויפּ מיט דער שיינעסדיקער אוקראַינער קאָמונע
 "טיכאָקעאנסקי אָקטיאבער". ביידע שאפּן דעם פונדאמענט פונעם קומענדיקן שטעטל.
 דידאָזיקע גראנדיזע אונטערנעמונג גייטיקט זיך אָבער אין א דערווייליקער באזע.

און צו דעם צוועק ווערן אויסגענוצט די „איקאָרישע“ געביידעס. אפ א געמיינזאמער באראטונג פון אמעריקאנער „איקאָר“ אַרגאניזאציע (דידאָזיקע אַרגאניזאציע בויט דאָס שטעטל און באזאָרגט עס מיט די מאָדערנסטע מאשינעס) צוזאמען מיט „איקאָר“ און „טיכאָאָקעאַנסקי אַקטיאָבער“ איז באשלאָסן געוואָרן פאָרלויפיק קיינ נייע געביידעס אינ די קאָמונעס גיט בויען, נאָר פארענדיקן די אָנגעהויבענע. אפ אזא אויפן האָט די קאָמונע „איקאָר“ נאָכ היינטיקן יאָר פארענדיקט דעם 11-דירעניק אונטער דער אופזיכט פון אמעריקאנער ארבעטער און טוער. ווייטער אָבער גייט די גאנצע בויונג אינ סאָציאַליסטישן שטעטל, וואָס האָט לויט גענויע פלאַנירטע אויסרעכענונגען בא-שעפטיקט אינ מ' 16 בויער, 6 שטוקאטורער, 1 סטאָליער, 1 בלעכער, 6 זע-גער-בעסאָבאָקל 30 ארבעטער. דער צענטער פון דער גייער בויונג געפינט זיך אפ דער אזויגערופענער באלאנאנסקער סאָפּקע (א 2 קילאָמעטער פון דער קאָמונע). אינ מעשעכ פון יאָר 1331 רעכנט מען אויסבויען א הויז פון 200 דירעס און אָנהויבן בויען א קי-שטאל אפ 200 שטיק, ווי אויך א כאַזירי-שטאל אפ 200 שטיק—ביכלאל דורכפירן 10 פראָצענט פון בויונג-פלאַן. די ארבעט וועט דורכגעפירט ווערן דורכ טרעסט „דאלסטראַ-אָביעדינעניע“. צו דעם צוועק ווערט דעם דער קאָמונע געשאפן א ספעציעלער ציגל-זאוואָד, וועלכער וועט ברענגען דעם אָרטיקן ליימ, וואָס האָט זיך ארויסבאוויזן אלס פאסיק דערצו.

אינ 1932 איז אָנגעמערקט אויסצופילן 40 פראָצענט פון דער בויונג און אינ יאָר 1933—די איבעריקע 50. די אונטערעמונג איז אויסגערעכנט אפ עטלעכע טויזנט מענטשן. אכצן די איבער 70 יידישע ארבעטער פון ארגענטינע און דייטשלאַנד (האמ-בורג) זיינען געצוטן אָנגעקומען ארבעטן אינ סאָציאַליסטישן שטעטל („איקאָר“) איבער הונדערט מענטשן פון ליטע.

עס איז כאַראַקטעריסטיש, אז פון קאפיטאליסטישן גענעם קומען אָן קעסיידער מעלדונגען פון יידישע ארבעטער וועגן אופגעמען זיי אפ ארבעט אינ ביראָבידזשאַן. אזוי האָבן זיך געווענדעט ביז 1-טן סענטיאָבער 1931 יאָר 289 מענטשן פון פאלע-סטינע, 52 פון לעטלאַנד, 15 פון דייטשלאַנד, 94 פון פראַנקרײַך, 162 פון בעלגיע און נאָכ א גרויסע צאָל פון ארגענטינע, ליטע און דייטשלאַנד. דאָס שטעטל—ווי ביכלאל ביראָבידזשאַן און פ.ס.ס.ר.—ווערט א צוציונג-קראפט פאר די סאָציאַל און נאציאָנאל אונטערדריקטע יידישע ארבעטער-מאסן אינ די קאפיטאליסטישע לענדער⁽¹⁾.

טראַקטערס אפ רויערד.

די קאָמונארט פארמאָגן 2 טראַקטערס (שפעטער רעכנט מען, עס זאָלן אָנקומען נאָכ טראַקטערס): 1 „אינטערנאַציאָנאַל“ און 1 „קלעטראַק“. דעם ערשטן האָבן די איקאָרצעס באקומען אינ אפרעל 1930 יאָר ווי א מאטאָנע פון „געזערד“. דעם צווייטן—אינ מ' דעמזעלבן יאָר. לעכאטכילע האָט מען דעם „אינטערנאַציאָנאַל“ אויסגענוצט אפ איבערפירן מאסע, ווייל צו פעלד-ארבעט איז ער בא די ביראָבי-דזשאַנער באדינגונגען ווייניק צוגעפאסט.

⁽¹⁾ לויטן פלאַן דארפן אינ יאָר 1932 קומען אפ ארבעט אינ ביראָבידזשאַן פון די קאפיטאליסטישע לענדער 12 טויזנט ארבעטנדיקע.

די ארבעט פון די טראקטערן לידט, ערשטנס, דערציילט כאווער זובער, דער „איקאר“ טראקטעריסט, דערפון, וואָס עס זינען ניטאָ קיין טראקטעריסטן, וואָס זאָלן ארומגיין ארום זיי. צווייטנס איז ניט רעגולירט די פראגע וועגן רעמאָנט. די שמידע-רין, וואָס געפינט זיך אין „איקאר“, איז ניט גענוגדיק אפּ צו רעמאָנטירן טראקטערס און עס קומט זיי אויס צו פירן אין פאל פון קאליע ווערן אין דער שטיינעדיקער קאָמונע, וווּ עס איז פאראן א בעשולטענדיקער רעמאָנט-ווארשטאט („איקאר“ האָט פון זיין זייט אריינגעטרעגן 5000 רובל). וויפל צאָרעס האָבן געהאט אויסצושטיין די קאָמונארן די פריערדיקע יאָרן, ביים עס פלעגט זיך צעברעכן א טראקטער. כ' שיפריי, א געוועזענער טראקטעריסט, דערנאָך פאַרשטייער פון דער רייזאנישער איבערוואנדערונג-פארוואלטונג, גיט איבער:

„נאָכן ענדיקן די 8-כאדאָשימדיקע קורסן איז טיכאָנקע האָט מען מיך טייקען גערופן אין „איקאר“ אפּ א דרינגענדיקער ארבעט. דאָרטן האָט זיך אין רעכטן ברעג פון דער פארווייקאמפאניע צעבראָכן דער „קלעטראק“. פאריכטן אפּן אָרט האָט מען ניט געקאָנט—עס זינען קיין ווארשטאטן ניט געווען. איז דעריבער אויסגעקומען דערפירן דעם טראקטער ביז דער סטאנציע וואָלאָטשיעווקע און מיטן באג קיין טיכאָנקע (124 קילאָמעטער). פון טיכאָנקע האָט מען אים געשיקט דורכן וועג קיין בירעפעלד (59 קילאָמעטער).“

אויז איז געווען פריער. איצטער גייען שוין די קאָמונארן אפּן וועג פון לייזן די פראגע וועגן רעמאָנט. פאראיאָרן פלעגן די יאטן 8 שוץ באארבעטן $\frac{8}{4}$ העקטאר רויערד. דער „קלעטראק“ האָט געקאָרטשעוועט, געאקערט, און דער „אינטער“ האָט געזיט.

ארבעטער צוהילפ די קאָמונארן.

מע דארף אָפצייכענען די עטלעכע צענדליק ארבעטער (בויער, שטוקאטורער, בלעכער און אנדערע), וואָס זינען באשעפטיקט אין דער קאָמונע. זיי געהערן ניט צום מיטגלידער-באשטאנד פון דער קאָמונע, טראָגן נישט אריין קיין קאָמונארן-פיי (5 רובל א כוידעש), נאָר געניסן פונקט ווי אלע פון קאָלעקטיווער שפייז, דירע און באדינונג. זיי ארבעטן אונטער דער אָנפירונג פון עלטערע (דעסיאטניקעס), זייענדיק אונטערגעוואָרפן דעם „פראָראב“ (אָנפירער פון ארבעט).

די הייזער-בוינג ווערט דורכגעפירט דורך דער ביראָבידזשאנער בוי-קאָנטאָר. אפּ אזא אויפן איז דער פינאנסיעלער באַלעבאָס פון די ארבעטער—די בוי-קאָנטאָר. די קאָמונע העלפט מער ניט מיט קאָנטראָל, זאָגט ארויס איר מיינונג און דאָסגלעכע. אָנהייב 1931 האָבן די דאָזיקע בוי-ארבעטער אויסגעקליבן א פראָפאבאפולמעכטיקטן, וואָס מיט זיין הילף זינען דורכגעפירט געוואָרן עטלעכע פארזאמלונגען וועגן טעמפן פון בוינג, וועגן באציאונגען צווישן די ארבעטער און קאָמונע. די בויער האָבן אָפגעארבעט איין זונטיקניק לעטויוועס דעם קולטור-הויז¹, א צווייטן, א באצאָלטן שלאָגלער-טאָג—פאר דער קאָמונע.

¹ בויען דעם ביראָבידזשאנער קולטור-הויז איז מען צוגעטראָטן מיט שטארקע טעמפן לויטן בא-שלוס פון די צענטראלע אָרגאניזאציעס.

אָרגאַניזאַציע פֿון אַרבעט.

איינע פֿון די וויכטיקסטע פֿראגן, וואָס עס האָט צו לייזן אַ קאָלעקטיווע חירט-שאפט, איז די פֿראגע וועגן אַרבעט-אָרגאַניזאַציע. די יונגע קאָמונארן האָבן זיך לע-כאַטכילע אָרגאַניזירט אין אַ קאָמונע. אין דער קאָמונע פֿאַרמאָגט קיינער נישט קיין פֿריוואַט-אייגנטום. אלץ, אָנהייבנדיק פֿון דער ווירטשאפט, באַזאָרגונג און קאָמונאלע נייטן, ווערט באַפֿרידיקט אפֿ אַ קאָמוניסטישן אויפֿן.

אָבער דאָס אלץ פֿאָדערט אָרגאַניזאַציע, אָנפֿירונג, פֿלאַנמעסיקייט. איז ווי האָבן די קאָמונארן דיִדאָזיקע פֿראגע געלייזט?

מיט דער גאַנצער אַרבעט פֿירט אָן די פֿאַרוואַלטונג, וואָס ווערט אויסגעקליבן אפֿ דער אלגעמיינער באַריכט-פֿאַרזאַמלונג פֿון די קאָמונארן (איינמאָל אַ יאָר). ביכלאל, אלגעמיינע פֿאַרזאַמלונגען ווערן צוגעפֿירט אלע כוידעש, אפֿילע אָפּטער. די פֿאַר-וואַלטונג באַשטייט פֿון 5 מענטשן און ווערט אָנגעפֿירט דורכן פֿאַרזיצער, וואָס איז וואַרפֿן זיך אונטער די איבעריקע: פֿאַרטרעטער, ווירטשאפט-פֿאַרוואַלטער, פֿאַרוואַל-טער פֿון שטייגער און קאַסיר. אויסער דעם זינען נאָך פֿאַראַן 2 קאַנדידאַטן (די פֿאַרוואַלטונג-זיצונגען זינען אלעמאָל אָפּענע מיטן אָנטייל פֿון אַ גרויסן אַקטיוו). צוויי אָדער דריי מאָל אַ כוידעש קומען פֿאַר פֿראָדוציר-באַראַטונגען (נישט דעכענען-דיק יענע באַראַטונגען, וואָס ווערן דורכגעפֿירט מיט די נייט, אָנגעקומענע איבער-וואַנדערער). דאָרטן קלייבט מען אויס בריגאדירן, וואָס זינען פֿאַראַנטוואָרטלעך פֿאַר די פֿאַרשיידענע ווירטשאפט-אַעביטן, וואָס ווערן זיי אָנפֿאַרטרויט. די בריגאדירן וואַרפֿן זיך אונטער דירעקט דעם ווירטשאפט-פֿאַרוואַלטער און פֿירן אויס אָנפֿירן-דיקע פֿונקציעס, ווי: עלטסטער פֿי-צוועער (סקאָטניק), טראַנספֿאָרטניק, גערטנער, פֿאַראַנטוואָרטלעכער ווירטשאפטלעכער אַרבעטער, טראַקטעריסט, אָנפֿירער פֿון קיך און וועשעריי. אַהער קומען נאָך צו בריגאדירן באַמ היי-שניידן, קאָרטשעווען און פֿישפּאַנג. אין „איקאָר“ האָבן די קאָמונארן אין יאָר 1931 אויסגעפֿילט פֿאָלגנדיקע פֿונקציעס: פֿי-צוועערס, כאַזירי-צוועערס, פֿערד-צוועערס, מעדקערנס, מילך-אַרבע-טער, אַגראָנאָם, זאָאָטעכניק, געהילפֿ-מעדיקער, וועשערנס, קוכערנס, בעקער, קעל-נערקעס, וואַסער-פֿירער, האַלץ-העקער, שטיבלער. זומער גייען צו: שמידן, טראַק-טעריסטן, גערטנערס, אַרבעטער באַמ היי-שניט, באַמ קאָרטשעווען, באַ פֿעלד-אַרבעט און פֿישפּאַנג.

לויטן באַקומענעם געהאַלט טיילן זיך אלע קאָמונארן אפֿ 3 קאַטעגאָריעס:

ערשטע קאַטעגאָריע באַקומט 25 רובל ריינע געלט כוידעשלעך (צוזאַמען מיט די 30 רובל, וואָס ווערט אַראָפּגעריכט פֿאַר אויסהאַלטן—55 רובל). עס ווערט אָבער דורכגעפֿירט שטיק-אַרבעט אזוי, אז דיִדאָזיקע קאַטעגאָריע האָט געקענט אויסאַרבעטן אַ ריינעם געהאַלט פֿון 35 ביז 40 רובל. צו דערדאָזיקער קאַטעגאָריע ווערט צוגע-דעכנט מעלן, וואַשן, צוקלייבן—סיראָו לייכטע פֿרויען-אַרבעט.

די צווייטע קאַטעגאָריע האָט ריינע 35 רובל (אויסער אויסהאַלטן). פֿאַקטיש פֿלעגט זי אָבער אויסאַרבעטן פֿון 60 ביז 70 רובל אַ כוידעש. אַהער גייט אַריין שווערערע פֿיוזשע אַרבעט, ווי אויך באַשעפֿטיקונג אין קיך.

צו דער דריטער קאטעגאריע געהערב קוואליפיצירטע ארבעטער-קאמונארן, ווי:
טראקטעריסט, שמיד, סטאלער, עלטערער קוכער, ווי אויך דער אָנפירערישער באַ-
שטאנד-פּאַרזיצער, פארטרעטער (ביז איצט געווען גלייכצייטיק אָנפירער פון דער
מילכ-ווירטשאפט), פארוואלטער פון ווירטשאפט.

ביכלאל ווערט בא שטיק-ארבעט גערעכנט 20 קאפיקעס א שאַ. עס מאכט זיך
אָבער אָפט, אז איין יאט פאָרט נאָך געהילצ אָדער עפעס אנדערש מיט אייניקע פורן
אונ באקומט דעם לויט פאר עטלעכע פערד צוזאמען. אן ארבעט-טאָג רעכנט זיך
10 שאַ. די ארבעט-צייט ווערט פון 7 אינדערפרי ביז 12 אונ פון 2 ביז 7 אָוונט.
זומער קומט אויס צו ארבעטן אסאך מער. פארקערט, ווינטער איז אָפט אומעגלעך
ארויסצוגיין אפ דער ארבעט (בא א 45-גראדיקן פראָסט), דאָסוועלבע ביים עס גייט
דורכ א גוואלדיקער געווינדל-ווינט. די מעלקערנס ארבעטן, ווי געזאָגט פריער, פון
פיר אויגער אינדערפרי מיט איבערייטן. יעדן קאמונאר באקומט צו 2 וואָכן אורלויב
יעדער יאָר. גאנצ אָפט ווערט דער אָדער יענער קאמונאר געשיקט אויך אין קאָמאנ-
דירונגען.

לויט דער מיינונג פון פּאַרזיצער, כ' בעסעל, איז איינע פון די וויכטיקסטע מאָ-
מענטן, איז דער קאמונע-ארבעט, די דיסציפלין, וואָס איז שייַעכ אויספילן די ארבעט,
איז קיין צווייפל נישט, אז די קאמונארן האָבן זיך ארויסגעוויזן פאר גוטע ארבעט-
וועלדיקע יאטן. אלע אָוונט שטעלט צונאָם דער ווירטשאפט-פארוואלטער א צעטל
פונקציעס מיט א רעשימע פון די באשטימטע כאוירימ, וואָס דארפן ארויסגיין צו
דער ארבעט אפ מאָרגעדיקן טאָג (נאריאד). עס איז אָבער ביז איצט געווען א מאנגל
אין אָנפירער אפן נעביט פון אָרגאניזאציע, און קאמוניסטישער דעציאָנן דאָך איז
פאר דער לעצטער צייט צו באמערקן: א וואָס פון ארבעט-פראָדוקטיווקייט, ראציאָ-
נאליזאציע און א געוויסע געלט-עקאָנאָמיע. מע האָט, אשטייגער, איינגעשטעלט
א סיסטעם פון שטענדיקע ארבעט-פונקציעס, ה. ה. יעדער קאמונאר ווערט נישט
איבערגעוואָרפן פון איין ארבעט אפ דער אנדערער, ווי עס האָט זיך פראקטיקירט
ביז איצט, נאָר האָט א שטענדיקן געביט און קאָן זיך ספעציאליזירן אפ אימ.

מיט גייע מעטאָדן פון סאציאליסטישער ארבעט.

ארבעטן לויט די גייע מעטאָדן פון שלאָגלער'ס און סאָציעוועט האָט מען פאקטיש
אָנגעהויבן אין יאָר 1931. עמעס, נאָך איז יאָר 1930 האָבן די יאטן דורכגעפירט אפן
היי-שניט א סאָציאָפּמאכ צווישן זיך, אָבער רעאל האָט זיך דאָס אויסגעדיקט אין
גאָר קנאפע רעזולטאטן. דעם 21-טן יאנואר 1931 י. — איז לענין-טאָג האָבן די מעל-
קערנס און די וועשערנס ארויסגערופן אפ א סאָציעוועט די פי-צוועערס און טראנ-
ספּאָרטלער. די פי-צוועערס האָבן דעם פאָרשלאָג אָנגענומען, אויסארבעטנדיק פון
זייער זייט אן אָפּמאכ מיט די טראנספּאָרטלער (געווען געדרוקט אין וואנט-ציטונג).
אדאנק דעם איז דערגרייכט געוואָרן א בעסער ארומגיין ארום די בעהיימעס און
א גרעסערע צאָל אויסגעמאָלקענע ליטערס מילכ. די פי-צוועערס האָבן אויך ארויס-
גערופן אפ א געוועט די כאוירימ-צוועערס.

שפעטער האָט זיך די קאָמונע, לויט דער איניציאטיוו פון קאָמיגישן קעמערל צעטיילט אפ 4 גרויסע בריגאדעס: פי-בריגאדע, נערטנער-בריגאדע, טראנספאָרט-בריגאדע, ווירטשאפט-בריגאדע. זומער קומט צו א טראקטער-בריגאדע, סאָרטשעוואלנע בריגאדע, פישפאנג-בריגאדע. יעדער בריגאדיר באקומט לויט דער נייער אָרגאניזאציע ציע א באשטימטע אופגאבע (קאָנטראָל-ציפער) אפ 10 טעג. ער קאָן פון זיינ זייט ארויסשטעלן אנטקעגנדיקע ציפערן און דורכפירן זיי. אפ אזא אויפן איז די גאנצע ארבעט פון דער קאָמונע דורכגעגאנגען מיטן ווילן און שטרעבן דורכצופירן דעם פראָמפּינפלאַן. אפ העלפן אויספילן די ווירטשאפטלעכע אופגאבן פון דער קאָמונע, פארוויי-קאמפאניע, שלאָגלערן, אנטוויקלענ די זעלבסטקריטיק האָבן זיך אינ „איקאָר“. געשאפן 2 ארבקאָרנ-בריגאדעס: איינע פון דער צייטונג „ביראָבידזשאנער שטערנ“ און א צווייטע-פון כאבארקאָוסקער פויערישער צייטונג „לענינסקי פוט“. די ארב-קאָרנ-בריגאדעס האָבן שוין אָפגעדרוקט א ריי קאָרעספאָנדענצן. מע מוז אָבער אָנ-מערקן, אז די נייע פאָרמעס פון סאָציאליסטישער ארבעט ווערן נאָך ניט גענוג אָנגעווענדט אין לעבן. אויך די זעלבסטקריטיק לאָזט נאָך אסאך צו ווינטשן. די ארב-קאָרישע ארבעט איז שוואכ.

קולט-ארבעט—א וויכטיקער געביט.

אפ וויפל די קאָמונע איז א יוגנטלעכע און אסאך קאָמונארן זיינען געקומענע פון שטעטל, געוועזענע פארוואָרלאָזטע פון שטאָט, ניטאָרגאניזירטע כעווערע, — האָט די קולט-ארבעט א באזונדערע באדייטונג. כ' לעווין, א „איקאָרישער“ אקטיוויסט, דערציילט, אז די קולט-ארבעט איז דער קאָמונע האָט זיך פאקטיש אָנגעהויבן נאָכן איבערקלייבן זיך אפן דזשעניאָווער פרוו-פעלד. די ערשטע צייט האָט זיך די ארבעט אויסגעדריקט בלויז אין אָרגאניזירן א רויטן ווינקל, וואָס האָט עקזיסטירט בא דער קיכ. אינ פרייע אָוונטן פלעגט די כעווערע דאָרט פארברענגען בא א צייטונג, זשורנאל, שאכמאט און דאמקעס. דאָ האָט אויך געארבעט א קליינע אָרעם ביבליאָטעקל, וואָס די קאָמונארן האָבן צונויפגעשטעלט פון די ביכער, וועלכע זיי האָבן באקומען אפ אן אָנדענק פארן אָפפאָרן קיין ביראָ-בידזשאן. אינ רויטן ווינקל איז שטענדיק געווען פול און פריילעכ. עס האָבן געאר-בעט א פאָליט-קרייזל, א קרייזל אפ צו ליקוידירן די אמעראצעס. מע האָט ארויס-געלאָזן עטלעכע נומערן פון דער וואנט-צייטונג. אָוונט-צייט פלעגט זיך דאָרטן גאנצ אָפט צונויפזאמלען די יאטן און אונטער די קלאנגען פון הארמאָשקע אָפּטאנצן א „סערביאנקע“, „פאדגאָרנע“ און א „פאָלקע“. דער הארמאָניסט אבראשקע, דערציילט כ' לעווין, פלעגט פארקאטשען די ארבל און מיט גרויס כיישעק צעציען די האר-מאָשקע אפ דער גאנצער לענג. אינ די רעוואָליוציאָנערע יאָנטויווימ פלעגט די קאָ-מונארן מאכן אזוי גערופענע „קולט-ווילאָזקעס“ (אפן קאָמונארישן לאָשן) אינ שכי-נעסדיקן דאָרפ דזשעוויאָווקע. דאָרטן פלעגט מען מאכן פאָרטראָגן. א טייל יאטן זיינען אָפט געווען געסט אין דזשעניאָווקע, פלעגט פארברענגען אפ וועטשערינקעס און כאפן א טענצל מיט די רוסישע מיידלעכ.

דעם צווייטן יאָר האָט זיך די קולטארבעט פארשטארקט. עס איז אויסגעוויילט געוואָרן א קאָמיסיע, וואָס האָט געפירט די ארבעט לויט א פלאַן. עס זיינען אָרגאַניזירט געוואָרן א ריי קרייזלעך: 2 פאָליטישע, א ליטעראַרישער, א זאָאָטעכנישער און אַנד. מע האָט אויך פראַקטיקירט הייכע לייענונגען און פאָליטישע איבערבליקן מיטן-צייט. אפּן היי-שניט האָט א מיטגליד פון דער קולטקאָמיסיע דורכגעפירט 5 פאָליטשמועסן און ליטעראַרישע לייענונגען. זומער-צייט האָט דער שעפּ פון „אי-קאָר“ די כאַבאַראָוסקער לענינג-שול אַינגעשטעלט אינ קאָמונע א ראדיאָ, נאָר זי האָט געארבעט מער ניט ווי עטלעכע וואָכן. די רעדקאָלעגיע האָט פארן יאָר 1930 ארויסגעלאָזט 8 נומערן פון דער וואנטצייטונג „קאָמונאַר“ אפּ יידיש און רוסיש. אינ דערזעלבער צייט האָט די קאָמונע באקומען פון כאַבאַראָוסקער קרייז-בילד-אַפּטייל 765 רובל 25 קאָפּיקעס. פון דערדאָזיקער סומע האָט מען 150 רובל אויסגע-געבן אפּ קויפן ביכער. מע האָט אויך אַינגעקויפט פארן קלוב אויסשטאטונג און שפּיל-מאַכשירים (מאַנדאָלינע, האַרמאָניקע און ד. גל.). די קאָמונע האָט באקומען פון מאָטקווע א יידישע ביבליאָטעק, וואָס עס האָט צוגעשיקט די צענטראַלע פאַר-וואלטונג פון „געזערד“. איצט פאַרמאָגט די ביבליאָטעק 800 ביכער. עס איז ווייניק און מע גרייט זיך צו קויפן נײַע.

דעם 7-טן נאָיאַבער, צום יאָרטאָג פון דער אָקטיאבער-רעוואָלוציע, האָט מען פאַרענדיקט בויען א הויז מיט א ספּעציעלן קלוב. דער נײַער קלוב האָט אריינגע-טרָאָגן אן אופלעבונג אינ דער קולטמאַסן-ארבעט, עס האָבן אָנגעהויבן ארבעטן דע-גוליער די ביבליאָטעק, די קרייזלעך, די פאָליטשול. די קולטקאָמיסיע האָט אָרגאַני-זירט באַם קלוב א ריי געזעלשאַפטלעכע אָרגאַניזאַציעס, ווי: קעמערל פון „מאָפּר“, „אַסאָאָיאַכים“, „געזערד“, א קרייזל צו ליקווידירן אַמעראַצעס. זיי אלע האָבן די ערשטע צייט געארבעט גוט. מע פלעגט אָפּט דורכפירן אָונטן מיט פאַרשיידענע פאָר-טרָאָגן. גאַנצ אָפּט פלעגן אַינגעאָררנט ווערן טענצ אונטער די קלאַנגען פון האַר-מאָשקע. אָבער דער קלוב האָט געארבעט אינגאַנצן 3 כאַדאַשימ—ביז סאָפּ יאנוואַר 1931 יאָר. צוליב מאַנגל אינ דירעס האָט די פאַרוואלטונג, ווי פריער געזאָגט, צייט-ווייליק באשטימט דעם קלוב אפּ דירעס פאַר די ארבעטער און די קאָמונע איז פאַר-בליבן אַן א קולטור-ווינקל.

דאָס האָט טיילווייז אָפּגעשוואַכט די קולט-ארבעט, נאָר מע פלעגט דורכפירן די ארבעט אינ עס-זאָל. דאָך האָט די קאָמונע דורכגעפירט א ריי אָונטן—קולטור ווילאָקעס אינ דזשעניאָוקע און עטלעכע אינטערנאַציאָנאַלע אָונטן צוזאַמען מיט דער אוקראַינישער קאָמונע. אינ מאַרט כוידעש האָט די פאַרוואלטונג באשטימט א צימער פאַר א רויטן ווינקל און עס האָט זיך ווידער פאַנאַנדערגעוויקלט א קולט-ארבעט. עס ארבעט די ביבליאָטעק, רעגולער ווערן ארויסגעלאָזט די וואנטצייטונגען. עס זיינען אויך טעטיק דער פאָליטקרייזל, קרייזל אפּ צו ליקווידירן די אַמעראַצעס און די געזעלשאַפטלעכע פריי-ווייליקע אָרגאַניזאַציעס. פון צייט צו צייט קומט פאָר א קולט-אויסטויש אינ „טיכאַקאַקעאַנסקי אָקטיאבער“. עס ווערן אויך דורכגעפירט בע-שוטפּעס פאַרשיידענע קאַמפּאַניעס.

די פרויען שטייען נישט אָפּ.

פון ערשטן טאָג אָן האָט די קאָמונע פארמאָגט א קליינעם פראָצענט פרויען. די ערשטע פּיאָנערן זיינען אלע געווען יאטן. פון צייט צו צייט פלעגן צוקומען איינצלנע איבערוואנדערער, אָבער דער פרויען-טייל איז פראָפּאָרציאָנעל צו דעם מענלעכע טייל געווען א קליינער. נאָך אפּן וועג קיין טיכאָנקע זיינען צוגעקומען 2 מיידלעך—איינע אן ארבעטער, די אנדערע—געענדיקט דעם פעדאגאגישן טעכניקום, אָבער זיי זיינען

א קאָרייזשע פרוי מיט די קינדער

אָפּגעווען אינגאנצן א כאדאָשימ 4. איינע האָט מען ארויסגערוקט פאר א סעקרע- פארקע פון בירעפעלדער דאָפּראט און די אנדערע איז געפאָרן פאר א לערערקע אין א רוסישער דאָרפישער שול (קיינ יידישע שולן זיינען נאָך דעמלט נישט געווען). שפעטער האָט די קאָמונע גענומען 2 רוסישע מיידלעך, איינוווינערקעס פון דאָרפ בירושקא, אפּ פארשיידענע ארבעט, ווי מערקן בעהיימעס, שניידן היי. זיי זיינען אָבער געווען נאָר צייטוויליק. נאָכן ענדיקן די ארבעט זיינען זיי אוועק, און די קאָמונע

איז געבליבן אן פרויענ-הענט, שוין ניט ריינדיק וועגן קאמונארקעס. די יאטן פלעג אויספילן אלע ארבעטן: מערקן, וואשן גרעט, רייניקן דילן און דאס גל. באמ איבער-פאָרן אפּ דזשעניאָוקע איז שוין געווען איין מיידל. שפעטער זיינען צוגעקומען געדונגענע רוסישע מיידלעך פון די ארומיקע דערפער (איינע פון זיי איז דערנאָך געוואָרן א קאמונארקע (אוג כאסענע געהאט מיט א קאמונאר). דעמלט האָבן אָנגע-הויבן אָנצוקומען אנדערע קאמונארקעס אזוי, אז צום סאָפּ 1929 י. זיינען שוין גע-ווען 6 יאטיכעס. אינאָפּרעל 1931 י. זיינען געווען אינאָפּרעל 14 קאמונארקעס (צוזאמען מיט די פרויען פון די בוי-ארבעטער-25).

די פרויען פארנעמען ניט קיין קליינעם אָרט אינאָפּרעל ווירטשאפט און אויך אינאָפּרעלשאפטלעכן לעבן. קימאט קיין איינע פון זיי האָט ניט באקומען קיין אויס-רייז, קיין שטראָפּ און ד. גל. פאראן צווישן זיי שלאַגלערנס, אקטיוויסטקעס. און דערע פון זיי האָבן באקומען פרעמיעס פאר גוטער ארבעט. געווען א פערזאָן, ווען די יאטן פלעגן זיך אָפּט „קריגן“ מיט די מיידלעך. געוויינט צו שווערער פיזישער ארבעט, פלעגן זיי באשולדיקן די מיידלעך אין שוואכער אינטענסיווקייט. פארקערט די מיידלעך פלעגן טיינען, אז די יינגלעך האָבן צו זיי א „שלעכטע באציאונג“. שפע-טער איז דער „קאנפליקט“ ליקווידירט געוואָרן און די שטימונג האָט זיך געהויבן. די פרויען האָבן זיך אין דער קאמונע ספעציאליזירט אפּ געוויסע ארבעטן: מערקן בעהיימעס, צוקלייבן, קאכן און דערלאנגען עסן, וואשן גרעט. זיי ווערן אויך אויסגענוצט אין גערטנעריי און אפּ ארבעט אין אייז-קעלער. אָפּטמאָל טוען זיי „מאנצבילשע“ ארבעט. עס קומט אויס פאנאנדערקלאפּן אויוונט, שפאנען א וואָגן און דאָס גל. פון די 14 קאמונארקעס זיינען 6 מיטגלידער פון קאמיוג. עס האָט זיך געשאפּן א פרויענ-קרייז דעלעגאטקעס, וואָס פאָרן אפּ פארזאמלונגען אין די ארומיקע דערפער. די פרויען נעמען אָנטייל אין פארוואלטונג, אין קאָאָפּעראציע, אין דער קולטקאמיסיע, אין „אָסאָוואַכים“, „מאָפּר“, „רויטן קרייז“ און אנד. סעקרעטאר פון דעם קאמיוגישן קעמערל איז א קאמונארקע, וואָס איז גלייכצייטיק א מיטגליד פון ווייט-מיזרעכדיקן קאנט-קאמיטעט פון קאמיוג. פאר די לעצטע אָנדערהאָבן יאָר האָבן פון די 14 קאמונארקעס 5 כאסענע געהאט מיט קאמונארן. זומער 1931 י. האָט זיך געעפנט א יאסלע פאר קינדער. מע האָט געשיקט א כאווערטע אפּ יאסלע-קורסן קיין כאבארקאוסק. אויך די קולט-טוערן און אגראָנאָמ-גערטנערן זיינען מיטגלידער פון דער קאמונע. לויט דער בילדונג האָבן 3 העכערע, 6—מיטעלע בילדונג.

אונטער דער אָנפירונג פון קאמיוגישן קעמערל.

נאָך איז וואגאָן אפּן וועג אינאָפּרעל טיכאָנקע האָט זיך אָרגאניזירט א קאמיוגיש קע-מערל, אין וועלכן עס זיינען אריין די איקאָרצעס-קאמיוגיסטן פון קוראסאָושוטשינע. געקומען אפּן אָרט, האָבן זיי אָנטיילגענומען אין דער ארבעט פון דאָרפישן קאָמ-יוגישן קעמערל אין טיכאָנקע. אפּן סטעפּנוי-באצירק האָבן די קאמונארן שוין גע-שאפּן אן אייגן קעמערל, אין וועלכן עס זיינען אריין אויך אייניקע אנדערע איבער-וואנדערער (קימאט אלע קאמונארן—14 מאַן—זיינען געווען קאמיוגיסטן). דעמלט האָט מען אויסגעקליבן א ביוראָ פון 3 כאוויירן און איין קאנדידאט.

נאָכן איבערקלײַבן זיך קײַן דעשזניאָווקע איז שוין געווען א קעמערל פון איינע איקאָרצעס אין באשטאנד פון 10 כאוויירימ. דאָס קעמערל האָט זיך דעריקער פאר-
נומען מיט ווירטשאפטלעכער ארבעט און אָנגעפירט מיטן אָרגאניזירן די פארשיד-
דענע ארבעט-געביטן. עס האָט זיך פארבונדן מיטן קאָמיונישן קעמערל אין דזשע-
ניאָווקע, ווי אויך מיטן „טיכאָאָקעאנסקי אָקטיאָבער“.

ביון 18-טן מײַ 1930 י. זײַנען אין דער קאָמונע געווען 15 קאָמיוניסטן און איין
פארטיי-קאנדידאט. אין סענטיאָבער 1930 י. זײַנען פאָרגעקומען איבערוואלן פון
ביראָ, אָבער צו דער צײַט איז די צאָל קאָמיוניסטן געפאלן ביז 5 מאן, צווישן זיי
איין מיידל, די סיבע דערפון איז געווען דאָס אָפּפאָרן זיך לערנען. נאָך די איבער-
וואלן איז דורכגעפירט געוואָרן א גרויסע אופקלערונג-ארבעט צווישן די אומפאר-
טייגשע, און אדאנק דעם, זײַנען צוגעקומען ביז 18 קאָמיוניסטן (6 מיידלעך
12 יאטן). אפּ אזא אויפן באשטייט דאָס קעמערל פון 23 כאוויירימ—אלע גוטע, האָ-
רעפאשנע כעוורע (16 יאטן און 7 מיידלעך). פאר דער צײַט זײַנען צוגעקומען
עטלעכע קאָמיוניסטן פון די נייע איבערוואנדערער, אָבער נעמענדיק אין אכט, אז
אייניקע זײַנען אָפּגעפאלן צוליב אָפּפאָרן אפּ פארשיידענע ארבעטן, — איז די צאָל
קאָמיוניסטן באַ היינטיקן טאָג געבליבן דיזעלעכע — 23. פון די פריערדיקע קאָמיו-
ניסטן, ס'דאָו אלטע פּאָנערן, זײַנען קימאט אלע (אויסער איינעם) זיך אוועק לער-
נען אין פארשיידענע שולן אפּן ווײַטן מיזרעכ. ערשט איצט הייבט זיך אַן צוריקערן
א טייל פון די, וואָס האָבן שוין געענדיקט זייער קורס אין די שולן. איין קאָמיו-
ניסט איז, פארן אָפּפאָרן, געווען א מיטגליד פון ביראָבידזשאנער רײַזן-אויספירקאָם
דער סעקרעטאר פון קעמערל, א כ״ט, איז א מיטגליד פון קאנטקאָם פון קאָמיו-
דאָס קעמערל האָט געשיקט דעלעגאטן אפּ דער ערשטער ביראָבידזשאנער רײַזן-
קאָנפערענצ פון קאָמיו. אויך צווישן די דעלעגאטן אפּ דער קאָמיונישער קאנטקאָ-
פערענצ זײַנען געווען פאָרשטייער פון „איקאָר“.

דער קאָמיו האָט פאראיאָרן און אויך הייַאָר אָנגעפירט מיט דער פארווי-
קאמפאניע, געהאָלפן דעם שניט, אָנטיילגענומען אין פארשיידענע ווירטשאפטלעכע
קאמפאניעס. די לעצטע 2 יאָר זײַנען פאָרגעקומען קאָמיונישע ארויספאָרן אין די
ארוםיקע דערפער. קאָמיוניסטן „איקאָרצעס“ זײַנען ארויסגעטראָטן מיט פאָרטראג
אין פארשיידענע געדענק-טעג: לענין-טאָג, 8-טער מארט, אָקטיאָבער-דעוואָליוציע
און אז. וו.

די איצטיקע גרויסע ענדערונגען אין דער קאָמונע ווערן דורכגעפירט דורכן קע-
מערל. דאָס קעמערל האָט אפּ א זיצונג באהאנדלט די פראגע וועגן ביונג, דורכגע-
פירט א זונטיקניק לעטיוועס דעם מאָטאָר-שיפּל „מאָניטאָר לענינא“ און אונטער-
וואסער-שיפּל פון דער אמדער טייַכ-פּלאַטיליע. אין זונטיקניק האָבן אויך אָנטיילגע-
גענומען א טייל אומפארטייגשע און עס איז אופגעקליבן געוואָרן א סומע פון 102
רובל 54 קאָפּיקעס. אויסער דעם האָט דאָס קעמערל אָרגאניזירט פארן ביראָביד-
זשאנער קולטור-הויז א זונטיקניק, אין וועלכן ס'האָבן אָנטיילגענומען 28 מאן, צווישן
זיי אלע קאָמיוניסטן. אפּ צוגרייטן די פארוויי-קאמפאניע אין יאָר 1931, דערקלערט
דער סעקרעטאר כ״טע באלאק, האָט דאָס קעמערל אויסגעטיילט א דײַלינג. באַם
קאָמיו-קעמערל זײַנען פאראן אַן אגיס-טוער, א קולט-מאסאָווער טוער, אויסער דעם—

א קולט-קאמיסיע. אינ אפרעל 1931 האָט זיך דאָס קאָמיגישע קעמערל צעטיילט אפ 3 סעקציעס (אינ וועלכע עס ווערן אויך אריינגעצויגן אומפארטייגשע): ווירטשאפט-לעכע, שטייגערישע, קולט-מאסעווע.

באמ קאָמיגישע קעמערל עקזיסטירן 3 קרייזן אפ צו לינקוידירן די אמעראצעס (2) פון קאָמונארן, 1—פון בויער), 2 פאָליט-קרייזלעך—אנ עלטערער און יונגערער—ווי אויך פאָליגנדיקע געוועלשאפטלעכע אָרגאניזאציעס: „מאָפּר“, „אָסאַ“, „געזענד“, „רויטער קרייז“. ביכלאל דארפ מען זאָגן, אז דאָס קאָמיגישע קעמערל האָט דערוואָרבן א גרויסן אויטאָריטעט בא די קאָמונארן. עס האָט אריינגעצויגן אינ זיך דעם בעסערן טייל פון דער קאָמונע. ניט אומזיסט גרופירט זיך ארום אימ א גרויסער אקטיוו פון אומפאר-טייגשע כאוויירימ. אָפּט באראט זיך דאָס קעמערל מיטן פארטייקעמערל פון „טיכאַ-אַקעאנסקי אָקטיאבער“. וויל אינ קאָמונע גופע זינען פארטייכאוויירימ פאראן בלויז איינצולע.

זאָל לעבן די פראָלעטארישע סאָלידארישקייט!

די קאָמונע „איקאָר“ האָט א לעבעדיקע פארבינדונג מיט דער ארומיקער וועלט—ניט בלויז פון דער טייגע, נאָר ווייט, ווייט-אזש ביז אמעריקע. די ערשטע פאר-בינדונג מיט די ארומיקע פויערשע דערפער האָט זיך אָנגעהויבן ערשט נאָכן איבער-קלייבן זיך אפן דעזשניאָווער פרוו-פעלד, וויל ארום „סטעפּנאַז“ זינען קיין דערפער ניט געווען. הוילער סטעפּ און טייגע! די ערשטע פארבינדונג מיט די דערפער דע-זשניאָווע (7 קילאָמעטער פון „איקאָר“) און וואָלאָטשיעווקע (9 קילאָמעטער) האָט זיך אויסגעדיקט אינ פראקטישער הילפ באמ דורכפירן די פארזיי-קאמפאניע. אינ פריילינג 1929 האָט די קאָמונע געהאָלפן דער אָרעמשאפט פון דעזשניאָווקע מיט לאנדווירט-שאפטלעכע מאשינעס אפ דורכפירן דעם פארזיי. 21 פערד פון „איקאָר“ האָבן געהאָלפן פארזיינען דעם פעלד בא אן אָרעמער פויערטיג—אן אלמאָנע. די קאָמונע האָט אויך געליען די דעזשניאָווקער פויערטיג א דיסקבראָנע, א זיי-מאשינ, אקערס און אנדערע לאנדווירטשאפטלעכע מאכשירימ און די וואָלאָטשיעווקער פויערטיג צו דער פארזיי-קאמפאניע (אפ עטלעכע טעג)—דעם טרייער אפ דורכרייניקן די זייע. אינ דערוועלבער צייט האָט דער ביק פון דער קאָמונע זיך געפאָרט מיט די דעזשניאָו-קער בעהיימעס. די לאנדווירטשאפטלעכע הילפ מיצאד דער קאָמונע די ארומיקע דער-פער האָט זיך ניט אָפגעשטעלט אויך ווייטער. בעשאס דער פארזיי-קאמפאניע אינ 1930 יאָר האָט דער טראקטער פון „איקאָר“ 3 טעג געאקערט דעם פעלד פון דעמליטיקן שוין דעזשניאָווקער קאָלוירט (דאָרטן איז קיין טראקטער ניטאָ); די דרעש-מאשינ האָט געדראָשן די גערעטעניש. וואָלאָטשיעווקער קאָלוירט האָט געליען אויך א זיי-מאשינ און אנדערע זאכן פון לאנדווירטשאפטלעכע אינווענטאר. פארקערט, די דערמאָנטע דערפער (קאָלוירטן) האָבן צוליב זייער אָרעמקייט גאָרנישט געקאָנט העלפן אָדער לייען דער קאָמונע.

די פארבינדונג פון „איקאָר“ דריקט זיך אויך אויס אינ קולטורעלער באדינונג. ביים די דעוואָליוציאָנערע יאָנטויווימ און בא פארשיידענע פאָליטישע קאמפאניעס ווערן איינגעאָרדנט קולטור-ארויספאָרן אינ די דערפער, ווו איקאָרצעס מאכן פאָר-

טראגאנא און טיילן זיך מיט די פויעריק מיט זייער דערפארונג. פארן זומער האָט די קאָמונע אינגעאָרדנט 5-6 קולטור-ווילאזקעס אין געגנט. אין דעזשניאָוקע האָט דער דראַמקרייז פון „איקאַר“ געוויזן 8 פאַרשטעלונגען אין מעשעכ פון 1930 יאָר. צוזאמען מיט „טיכאַקעאַנסקי אָקטיאָבער“ זיינען דורכגעפירט געוואָרן עטלעכע אינ-טערנאַציאָנאַלע אָוונטן.

מע דארף אונטערשטרייכן די גרויסע הילף סײַ מאטעריעלע, סײַ כאווערישע, וואָס די קאָמונע האָט באקומען מיצאד די שכינעדיקע סאָוירטן. דידאַזיקע סאָ-וירטן באמײַען זיך מיט אלע מיטלען שטיצן די יונגע כאוועריקן.

אין יאָר 1930 האָט זיך אין צוזאמענהאנג מיט די שווערע ארבעט-באדינגונגען און מיטן אָפּפאלן פון די אלטע קאָמונארן (זיי זיינען געפאָרן זיך לערנען) באמערקט א געוויסע געפאלנקייט. זיינען דעמלט געקומען די כאוועריקן פון פאָקאָווקער מיליט-און גערטנער-סאָוירט און געהאַלפן זיי מיט ראט און טאט, געמוטיקט און גערופן צו אויסגעהאלטנקייט. איצט דערמאָנען די קאָמונארן מיט דאנק דעם כ' בערעזניצקי (דירעקטער פון סאָוירט), וואָס האלט נאָך איצט אן ענגע פארבינדונג מיט דער קאָ-מונע. דערדאַזיקער סאָוירט פלעגט ארויסגעבן טשוועקעס, ראמען, טירן, גלאַז, אייזן, בלעכ, אינווענטאר צו גערטנערן, שטיינע און פראָדוקטן, אפילו לעיען מוזיקאלישע אינסטרומענטן אפ א יאָנטעו. די לעצטע צייט האָט דער סאָוירט צוגעזאָגט ארויס-געבן עטלעכע פערד פון דעם טראנספאָרט, וואָס ער דארף אינגיכן באקומען.

הילף דער קאָמונע ווייזט ארויס דער יונגער סאָוירט „סווינאָוואָד“ אפ דער סטאנציע וואָלדאָטשיעווקע. דאָרטיקע כאוועריקן קומען אָפט אין דער קאָמונע און פארקערט. מע בייט זיך מיט דערפארונג, מע לערנט באמ סאָוירט, ווי ארומצוגיין ארום כאוועריקן. „סווינאָוואָד“ האָט צוגעזאָגט איינארדענען א ספעציעלע זונטיקניק לעטיוועס דער קאָמונע. צום 3-יאָריקן יוביליי האָט ער צוגעטראָגן א רויטע פאַן.

אויסער דעם האלט די קאָמונע א פארבינדונג מיט פארשיידענע אָרגאניזאציעס, שעפן און אונטערשעפן. די שעפן פון דער קאָמונע „איקאַר“ זיינען דער אָרטקאָם פון ווייטמיזרעכדיקן קאנט-אויספירקאָם, די כאבארדאָוסקער לענין-שול, דער ווייט-מיזרעכדיקער פיוקולטור-טעכניקום, ווייטמיזרעכדיקע געזונט-אָפטיילונג און אנד. אונטערשעפן: א רויטארמיישע אווטאָ-דאָטע, רויטע אמורער טייכ-פלאַטיליע. די פארבינדונג מיט די שעפן האָט זיך אויסגעדריקט אין א שריפטלעכער קאָרעספאָנדענצ דורכ בריוו און אין פראקטישער הילף, וואָס די קאָמונע באקומט בא זיי, ווי ווירט-שאפטלעכע, אזוי קולטורעלע.

אין פריילינג 1930 האָט די כאבארדאָוסקער לענין-שול געשיקט אין קאָמונע א בריגאדע פון 23 מענטשן אפ העלפן דורכפירן די פארווי-קאמפאניע, וואָס האָט זיך שטארק גענייטיקט אין ארבעט-הענט. דער אָרטקאָם פון קאנט-אויספירקאָם האָט געשענקט א ראדיאָ-אופנעמער מיט א הויכ-ריידער און א רויטארמייער פון דער אונטערשעפ-ראָטע האָט די ראדיאָ איינגעשטעלט. אפ די רעוואָלוציאָנערע יאָנטויוויט בייטן זיך די קאָמונע און די שעפן מיט דעלעגאציעס. אפן יאָריקן יוביליי פון דער ווייטמיזרעכדיקער רויטפאָניקער רויטער ארמיי, אפן ערשטן מיי, אָקטיאָבער-יאָנטעו האָבן די קאָמונארן געשיקט דעלעגאציעס צו די רויטארמייער, און די רויטארמייער-דעלעגאציעס מיט פאָרטרגער אין דער קאָמונע. אפ דער פייערונג פון 13-טן יאָר-

טאג פונ אקטיאבער-דעוואָליוציע זײַנען געקומען אין „איקאַר“ אסאך געסט: פאָר-שטייער פון דער אונטערשעפיקער אוטאָ-ראַטע, פון קאנט-אויספירקאַמ, א דאָקטור-רימ-בריגאדע (פון קאנטישן געזונט-אַפטייל), וואָס האָט דורכגעפירט א מעדיצינישן אונטערזוך פון די קאָמונארן. אין יאָרטאָג פון דער ווייטמיזערעדיקער רויטפאָניקער ארמיי האָט די קאָמונע אונטערגעטראָגן דער אונטערשעפ-ראַטע מאטאָנעס. אויסער דעם ווערט געהאלטן א פארבינדונג מיט די מאטראָסן פון גער מאָניטאָר פון אמורער פלאַטיליע, מיט וועלכער מע שרייבט זיך דורך און מע טיילט זיך מיט דער ארבעט-דערפארונג.

אין בריוו פון 9-טן אפרעל 1931 י. (אין צוזאמענהאנג מיטן 3-יאָריקן יוביליי פון „איקאַר“) שרייבט די מאטראָסן פון דערדאָזיקער פלאַטיליע:

„מיר באגריסן אייך מיטן יוביליי. מיר זײַנען פעסט איבערצייגט, אז איר וועט אויספילן דעם 3-טן אנטשיידנדיקן יאָר פון פינפֿיאָר-פלאַן. אין אייער ארבעט זײַנען אַן סאָפּעק פאראן גרויסע דערגרייכונגען. ליידער, קאנען מיר נישט נעמען קיין לעבעדיקן אָנטייל אין אייער יאָנטעוו. מיר זײַנען פארנומען מיטן פארענדיקן דעם רעמאָנט פון די שיפן און מיר זײַנען געצווינגען זיך באנוגענען מיט א בריוו. אייער יאָר-טאָג פאלט צונויפן פונקט מיט דער צייט, ווען מיר פארענדיקן דעם קאפיטאל רעמאָנט פון אונדזער שיפ. און איר דארפט, פונקט ווי מיר, א רוק טאָן פאָרויס אייערע דעראַבערונגען, וואָס זײַנען נישט לייכט אָנגעקומען. אייער יוביליי דארף נאָך מער פארשטארקן אייער ענטוואָרט, אייער ענערגיע אפּ צו באקעמפן אלע שוועריקייטן, וואָס באגעגענען זיך אפּן וועג פון פאנאנדערוויקלעך די סאָציאַליסטישע ביונג און דער לאנדווירטשאפט. אייער קאָמונע איז דער קומענדיקער גיגאנט פון ווייטן מיזרעך, און איר, קאָמונארן, זײַט די עמבריאָנען פון דער גרויסער סאָציאַליסטישער זאכ“...

פון בריוו דרינגט א מוט-רום פון די רויטע מאטראָסן צו די קעמפנדיקע קאָמונארן, א סימפאטיע-אויסדרוק אפּן באַדן פון אינטערנאַציאָנאַלער פראָלעטארישער סאָלידארישקייט.

ווייטער דערציילט די פלאַטיליעס וועגן זייער אייגענעם לעבן:

„... די ווינטער-לימודים האָבן זיך געענדיקט. מיר הייבן אָן איבערבויען אונדזער ארבעט און לערען אפּן זומער-פערקאָד. די אופגאבן, וואָס די קאָמאנדע האָט אונז געשטעלט, וועלן מיר מיט קאָוועד אויספילן. אונדזער מאָניטאָר האָבן מיר געענדיקט רעמאָנטירן 15 טעג פארן טערמינ. בא אַזעלכע טעמפן טאָר מען נישט פארבייגיין דעם סאָצגעוועט אין שלאָגלעריי, וואָס אפּ זייער יעסאָר האָבן מיר איבערגעיאָגט אונדזערע פארפליכטונגען... אפּן אטענטאט פון סאטאָ אפּן כ' אניקיעוו אין יאפּאן¹), אפּ די פראָוואקאציעס וועגן „צוואנג ארבעט“ און אזוי ווייטער—וועלן מיר ענטפערן מיט פארבעסערן די מיליטע-רישע צוגרייטונג און דערלערנען די מיליטערישע טעכניק, קעדיי באמ ערשטן

¹) אין יענער צייט האָבן די יאפּאנישע אימפעריאַליסטן געמאכט אן אטענטאט אפּן סאָוועטישן פּאַרשטייער אניקיעוו.

רופ פון אונדזער פארטיי און מאכט ארויסטרעטן פארטיידיקן די פרידלעכע ארבעט פון פראלעטארישן פאטערלאנד... שרייבט, צי זינט איר גרייט צו דער פארזייקאמפאניע, וואָס פאר א דערגרייכונגען זינען פארגעקומען אין דער לעצטער צייט אין אייער הירטשאפט, ווי איז די לאגע מיט די פאליטישע לימודים, מיט מיליטערישער צוגרייטונג, ווי וואקסט אייער קאמונע-אלצ גענוי און וואָס שנעלער..."

מיר האָבן אלצ אויסגערעכנט די פארבינדונגען אין די גרענעצן פון ווייטן מיד-רעכ. מע דארף אָבער געדענקען, אז די קאמונע געפינט זיך אין א שטענדיקער פארבינדונג מיט איר געוועזענעם היימלאנד וויסרוסלאנד, מיט אוקראינע און אויך מיט אמעריקע, טראַגנדיק דעם נאָמען פון דער דאָרטיקער יידישער ארבעטער-אָרגאַניזאציע „איִקאָר". די קאמונע באקומט בריוו פון שולן און פּיאָנער-אָטריאדן פון וויסרוסלאנד. אין מארט 1931 י. איז דערהאלטן געוואָרן, צום ביישפּיל, פּאָלגנדיקער בריוו פון מינסק (געשריבן אפ דער וויסרוסישער שפראך):

„טייערע כאוויירים איקאָרצעס!

מיר, שילער פון 32-טער פאבריק-זאוואָדישער 7-יאָריקער שול פון שטאָט מינסק, האָבן אָרגאַניזירט צוזאַמען מיט דער 17-טער שול א קעמערל „געזערד", וואָס באשטייט פון 671 מיטגלידער. מיר פארשטייען דעם נוצן פון דערדאָזי-קער אָרגאַניזאציע, וואָס העלפט די ארבעטנדיקע פון דער יידישער נאַציאָנאַל-ליטעט, וועלכע האָבן באוויזן, אז זיי זינען פייך צו ארבעטן פונקט ווי איר דערע נאַציאָנאַליטעטן. מיר ווילן איינשטעלן מיט אייך א פארבינדונג, קעדי מיר זאָלן זיין באקאנט מיט די באדינונגען פון אייער לעבן און ארבעט. אויסער דעם ווילן מיר זיך דערוויסן, ווי און אפ וואָס פאר אן אויפן מיר קאָנען אייך העלפן. אונדזער הארצלעכער ברודערלעכער גרוס.

די 32-טע פאבריק-זאוואָדישע שול."

דערופ האָבן די קאמונארן אויך געענטפערט מיט א בריוו, אין וועלכן זיי האָבן באקאנט געמאכט וועגן צושטאנד פון זייער הירטשאפט, לעבן און ארבעט. אויסער דעם ווערט אונטערגעהאלטן א שטענדיקע פארבינדונג מיט ניי-פּאָלסטאוו-קער לאנדווירטשאפטלעכע אינסטיטוט, מיט דער קרעמענטשוגער פראָפּשול און אנד. די קאמונארן, וואָס לערנען זיך אין פארשיידענע שולן אפן ווייטן מיזרעכ, אין מיביר און אנדערע ערטער פון פארבאנד, אינטערעסירן זיך מיט יעדער נייע, וואָס קומט פאַר אין דער קאמונע. גענוג איבערצוליינען די בריוו פון די קאמונארן, וואָס זינען אוועקגעפאָרן אין די פארשיידענע שולן, ווו זיי זינען מיט טויזנטער פעדעס פארבונדן מיט דער קאמונע, ווי זיי פרעגן זיך אָן וועגן יעדער קלייניקייט, יעדע ענדערונג, וואָס קומט פאַר אין „איִקאָר".

אין צוזאַמענהאַנג מיטן 3-יאָריקן יוביליי פון זייער באליבטן „איִקאָר" האָבן זיי געשיקט ספעציעלע בריוו און באגרייכונגען. אָט, אשטייגער, שרייבט כ' שאפיראָ (געוועזענער פאָרויצער, איצט סטודענט פון ביראָבידזשאנער יידישן טעכניקום פאר סאָציאַליסטישער לאנדווירטשאפט):

.... טייערע כאוויירים! אויסנוצנדיק די פרייע צייט פון לימודים, האָב אייך

באשלאסן אָנשרייבן איינע עטלעכע ווערטער. אָס בין איך געקומען אין טעג
ניקום... דעם טאָג, ווען איך בין צוגעגאנגען צום ברעט אָנשרייבן א דיקטאנט,
וועל איך קיינמאל נישט פארגעסן. שווער געווען צו באנעמען עס. כ' בין 2 טעג
אומגעגאנגען ווי א מעשוגענער. מיר האָט זיך אלץ געדאכט, אז איך בין גיך
קומען נישט לערנען זיך, נאָר קויפן בעהיימעס פאר דער קאָמונע. סאָפּקאָלסטאָפּ
האָב איך זיך צוגעוויינט, גענומען זיך צו דער ארבעט און איצט פארשטיי איך
שוין עפעס... איך ווייס, אז אויב איך האָב באשלאסן לערנען זיך, מוז איך
זיין גרייט אפ אלץ. איך בעט אייך, נאָכן דערהאלטן זעם בריוו, טייקע אָן
שרייבן, וואָס הערט זיך אין דער קאָמונע. אָ, ווען איר וואָלט געפילט, ווי
איך אינטערעסירט זיך מיט דער קאָמונע!"

א צווייטער קאָמונאר (ראָגניסקי) שרייבט:

כ' וועל אָנהייבן פון דעם, וואָס די גאנצע צייט פון מיין געפינען זיך
אין טעכניקום בין איך אין א געהיבענער שטימונג, וואָס איז בא מיר נישט
אלעמאל געווען אין טיכאָנקע אָדער קאָמונע. צי געדענקט איר, אז דאָס איינ-
ציקע, וואָס האָט מיר אָפּגעהאלטן פון פאָרן לערנען זיך ערגעץ, איז געווען
די מוירע, אז כ' וועל נישט פארמאָגן די נייטיקע ויצפיייקייט און כ' וועל סאָפּ-
קאָלסטאָפּ מוזן אנטלויפן. נאָר ווי עס זעט אויס, האָב איך א גרויסן טאָעס
געהאט... דער טעכניקום איז א נילער און געפינט זיך אין ביראָבידזשאנער
באדינגונגען, נאָר דאָך מוז איך אייך זאָגן, אז איך האָב אסאך באוויזן. 5 שט
לערנען מיר זיך אין טעכניקום און 3 שט אין די מעכאנישע ווארשטאטן, ווי
די לימודים גייען דורך זייער לעבעדיק. מיר באקומען א סטיפענדיע 45 רובל
א כוידעש. פון דער סומע גייט אראָפּ 30 רובל אפ עסן. מע שפּיזט אונדז
3 מאָל א טאָג..."

און אויך פון אירקוטסק, אין דאָרטיקן לאנדווירטשאפטלעכן טעכניקום קלאפט
דאָס הארץ פון די קאָמונארן, וואָס שמידן דאָרטן אויס זייער קענטעניש און זיער-
פאָרונג פאר דער גרויסער זאך, וואָס די קאָמונארן האָבן אָנגעהויבן.

כ' קוסטאנאָוויטש, איינער פון די ערשטע פּיאָנערן, באגרייט די קאָמונע אפן
פאָלגנדיקן אויפן:

"... 3 יאָר אָנגעשטרענגטע ארבעט האָבן צעקלאָפט אלע סקעפטיקער,
וועלכע האָבן געהאלטן, אז די קאָמונע וועט זיך אינגאנצן צעפאלן. דער וועג,
וועלכן די קאָמונע איז דורכגעגאנגען, איז פארבונדן מיט דער געשיכטע פון
ביראָבידזשאן. אלע געדענקען מיר דעם יאָר 1928—די טיבירער פעסט, דעוין-
טעריע, פארפלייצונג. מיר געדענקען אויך די ערשטע כאדאָשים פון אונדזער
געפינען זיך אפן דזשעניאָווער פרוו-פעלד. מיר געדענקען אונדזערע „שפּא-
צירן" צום באַלעגום באלאגאנסקי, קעדיי צו ארויסצובאקומען ברויט און קאָר-
טאָפּל, און ער האָט פון אונדז געריסן א דרייפאכיקן פרייז. מיר געדענקען
דאָס קאָרטשעווען אָן א שטיקל ברויט, דעם פארפלייצטן היי-שניט אפן ברעג

טונגוסקע. מיר געדענקען אָבער אויך די ערשטע פריידיקע טעג. די ארבעט פון דער קאָמונע האָט געצווונגען ארומזען זיך די צוריקלויפנדיקע סקעפט־קער. זי וועט אים דער צוקונפט זיין א מוסטער דערפון, ווי מע דארף פעסט אויסטראַגן אלע שוועריקייטן. גוואלדיק גרויס זינען די אופגאבן פון דער קאָמונע, וואָס פאלן צונויפ מיטן דריטן אַנטשיידנדיקן יאָר פון פינפֿיג־פֿלאַן. דאָס לאַנד גייט מיט גיגאַנטישע טריט פאַרויס. די פארטיי און סאָוועטנמאכט פארניכטן דעם באלענופנטום ווי א קלאס אפן יעסאָד פון דורכזיכער קאָלעקטיוואַציע. דער קלאסנקאמפ איז דאָרף פארשארפט זיך. און אינעם דאָזיקן קאמפ דארף די קאָמונע זיין פילבאר און דורכפירן אלע דירעקטיוון פון פארטיי און סאָוועטנמאכט. גיט ווייניקער וויכטיק איז פאר דער קאָמונע דורכפירן דעם צווייטן באַלשעוויסטישן פּרילינג, וועלכער דארף זיך אויסדריקן אין דער צוגרייטונג צום פארזי. דער פארזי מוז ווערן דורכגעפירט לויטן לענינישן מעטאָד פון סאָציעוועט און שלאַגלעריי. אויסער דעם דארף די קאָמונע אלס פיצוכטלערישע הייליגן לייזן אויך די פיטער־פראגע, ווי דער הויפט־רונג פון איר ווירטשאפט.

דידאָזיקע אלע שווערע אופגאבן וועט די קאָמונע אפ ווייטער אויספילן, פונקט ווי זי האָט זי אויסגעפילט ביזן היינטיקן טאָג. טראָס נאָך טראָט, און דער רייזן וועט ווערן באזיגט. אונטערן צייכן פון אייניקייט און מאָנאָליט־קייט וועט די קאָמונע אונטער דער אָנפירונג פון דער פארטיי אומאָפטייגלעכ אויספילן אלע אופגאבן, וואָס זינען אפ איר ארופגעלייגט געוואָרן. קאָוועד די בויער פון ביראָבידזשאן!

זומער 1930 י. האָט די קאָמונע באזוכט א גרופע רעזשיסאָרן פון א סאָוועטישער קינא־געזעלשאפט און צוגעזאָגט איינשליסן די קאָמונע אין דער פילם „ביראָבידזשאן“ וואָס ווערט צוגעגרייט. צוזאמען מיט זיי איז אויך געווען אן אמעריקאנער זשורנאַליסט. אָפּט קומען אין דער קאָמונע פאראנטוואָרטלעכע טוער פון ביראָבידזשאנער געזעלד, פון כאבארדאָוסקער קאָמערד, מאַסקווער כאוויירי, וואָס מונטערן און וועקן. דער מאַסקווער „געזעלד“ האָט אויסגעטיילט פאר דער קאָמונע א פאָנד אפן נאָמען אוראָמ רייזן. אָבער נאָך דעם, ווי אוראָמ רייזן האָט פאראטן די רעוואָליר־ציאָנערע זאך, האָבן די איקאָרצעס צוגעשיקט א בריוו, אין וועלכן זיי האָבן געבעטן ענדערן דעם נאָמען פון פאָנד אפן נאָמען פון דער קאָמוניסטישער צייטונג „פרייהייט“. דער מאַסקווער „געזעלד“ האָט פון דעמדאָזיקן פאָנד איינגעקויפט א ביכ־ליאָטעק און געשיקט דער קאָמונע.

נייער לעבן, נייער שטייגער.

ס'פארשטייט זיך, אז דער נייער לעבנשטייגער פארנעמט איינעם פון די וויכ־טיקסטע ערטער אין קאָמוניסטישן לעבן פון די איקאָרצעס. די בעשוטפעסדיקע אינ־טערעסן גייען ארויס ווייטער פון די בלויע ווירטשאפטלעכע ראמען און טראָגן זיך איבער אפן בעשוטפעסדיקן געברויך, שפייזונג און קאָמונאלער באַזאָרגונג. יעדער

קאמונאר פילט זיך ווי א מיטגליד פון איינמישפאכע, פון איינברידערלעכע קא-
לעקטיוו. ווערט עמיצער קראנק, זארגן אלע יאטן; טרעפט זיך עפעס א געשעעניש,
זיינענ אלע אין קורס פון דער זאך. אפ די יאנטווייז פון דער קאמונע פארג זיך
צונויף אסאך אירע נעוועזענע מיטגלידער און מע איז צופרידן, וואס מע קאן זיך
פרייע צוזאמען—די פרייד פון קאלעקטיווער ארבעט און סאציאליסטישע גיטאכע.

דא דארף מען זאגן, אז עס זיינען נאך נישט אלע באדינגונגען פאר נאָרמאלע
לעבן-שטייגער פון די קאמונארן. ערשטנס, מאנגל איז ווינונגען. די קאמונארן איז
די ערשטע צייט אויסגעקומען לעבן זייער ענג, צו 4—5 מענטשן איז א קליינע
צימערל. אין יאָר 1930, ווען עס איז אויסגעבויט געוואָרן דאָס נייע הויז, האָט זיך
דער ווינונג-שטעט פארברייטערט, אָבער בלויז אפ א קורצער צייט, ווייל דער נייער
שטראָם איבערוואַנדערער האָט נישט בלויז פארנומען דעם פריערדיקן ווינונג-שטעט,
נאָר האָט אויך פארכאפט די נייע קאמונאלע געביידעס (קלוב, בעקערע).

אפ צו רעגולירן דידאָזיקע פראגע האָט די פארוואלטונג פון „איקאָר“ געשאפן
א ספעציעלע ווינונג-קאמיסיע פון 3 מענטשן. די אופגאבע פון דער קאמיסיע איז
אופזוכן ערטער, צוגרייטן בעטלעך פאר די נייע איבערוואַנדערער, באַזאָרגן זיי מיט
די נייטיקע זאכן, אָרגאניזירן א באַד און ד. גל. ביכלאל פילט זי אויט די דאָלע
פון א בריגאדע אפ אופנעמען איבערוואַנדערער. די אלטע קאמונארן קומט אויך
איינקוועטשן זיך און אריינעמען די נייע-קומענע.

צווייטנס, די שפּיז-פראגע. די קאמונארן האָבן נישט קיין שום זאָרג פאר שפּיז
און קליידונג. אפ צו באדינען זיך מיט אינדוסטריעלע סכוירעס האָט זיך געעפנט אין
„איקאָר“ א קאָאָפּעראַטיווע קראַמ, ווי אַן אָפּטייל פון ביראָבידזשאנער ריגערונג-
פארבאָנד, וועלכער שטעלט צו די איקאָרעס אינדוסטריעלע סכוירעס, אויך דעלי-
ציטע סכוירעס. פאר א קאָאָפּעראַציע-טוער איז ארויסגערוקט געוואָרן א קאמונאר.
דריי מאָל א טאָג באקומען די קאמונארן עסן אין דער געזעלשאפטלעכער קיך, וואָס
איז אין אפרעל 1931 פארוואנדלט געוואָרן אין א שיינעם עס-זאל, די קיך איז נישט
ערגער אפילע פון גרויס-שטאָטישע קיכן.

אינמיטן אפרעל זיינען טעגלעך דורכגעגאנגען דורך דער קיך איבער 100 מענטשן.
זאצט איז מען אריבער אפן מעטאָד פון טאלאָנעס, פון זיי דארף מען רעכענען
אן ערעכ 70 קאמונארן, 25 בוי-ארבעטער, סאָפּ אפרעל האָט שוין די קיך באדינט
ביז 90 קאמונארן און ביכלאל שטייגט זייער צאָל.

מירן אויסרעכענען די געריכטן, וואָס מע האָט דערלאנגט די קאמונארן אָנהייב
יאָר 1931. פרישטיק: זופ מיט גרויפן, קארטאָפּל, קעז, טוואָרעכ, האָניק, מילך. נייטיק
פון 2 געריכטן: זופ, קאשעס, קארטאָפּל, זעלטענער רינדן, כאָזער-אָדער שעפטן-
פלייש, קרויט, „קעטא“, געזאלצענע און נישטגעזאלצענע פיש. אָוונטברויט: קארטאָפּל,
האָניק, קעז. כּוץ דעמ-טיי, מילך אומבאגערענעצט. וואסער איז קיך ווערט צוגעשטעלט
דורך די ספעציעלע וואסערפירער-קאמונארן, וואָס ווערן באשטימט דורכן ווייט-
שאפט-פארוואלטער. בא דער ארבעט זיינען באשעפטיקט 2 מענטשן; עס קומט זיי
אויס טעגלעך אויסשעפן פון געדעקטן ברונעם אן ערעכ 600 עמערס (אָדער 120
בידאָנעס).

ווי שוין פריער געזאגט, איז יעדערער פארשטערעסירט מיטן לעבן פון די כא-
ווירים, מע איז אינפארמירט וועגן יעדן ניוואנס אינעם כאווערס לעבן. אז א יאט,
צ. ב. קווענקלט זיך צופיל מיטן „פארשרייבן זיך“ מיט א כאווערסע, וואס ער האט
זי אינאויג, דערגייט מען דער פאר אזוי די יארן, מע רופט זיי אפט אזוי לאנג
„כאס-קאלע“, ביז ביידע מוזן זיך סאפאקאלסאפ אנטשליסן, מיט 2 יאר צוריק האט
די פארוואלטונג ארויסגעגעבן א פרעמיע 100 רובל איין קאמונאר, וואס האט זיך
דער ערשטער פארשרייבן (מיט א רוסישער קאמונארקע). איצט איז שוין דער מיטל
גיט נייטיק, וויל ביז איצט האט זיך שוין נישט איין קאמונאר און קאמונארקע פארע-
גיסטירט אין דארפסאָוועט. שוין פאראן 2 קליינע „איקארלעכ“ אין דער קאמונע
רואַזע און וולאדלעג — רואַזע ליוקסעמבורג און וולאדימיר לענין). מע האט איינגע-
אָרדנט עטלעכע „אָקטיאבריעס“.

באזונדערס דארט מען זיך אָפּשטעלן אפּ די רוסישע קאמונארקעס (רוסישע קא-
מונארן זיינען אין „איקאר“ ניטא), וואס געפינען זיך שוין א לענגערע צייט צווישן
די יידישע יאטן. דאָ זיינען ס'ראַו דארפישע מיידלעך, וואס האבן אין דער „סטעטל-
דיקער ראַזנירטקייט“ פון די געקומענע קאמונארן אריינגעבראכט א היפשע דאָזע
פראַסטקייט און דארפישקייט. זיי האבן זיך אזוי גוט איינגעלעבט, די דאָזיקע רוסישע
מיידלעך, אז זיי טראכטן גארנישט פארלאָזן די קאמונע. אָט איז א בילד פון היינטיקן
זומער: מיט א קליין פעקעלע אינטערנאַרעם איז געקומען א מיידל. זי איז געווען
פון רוסישער נאציאנאליטעט. געזעצט זיך אפן טרעפּל פון צוזאמענוווינונג, האט זי,
אראַפּלאָזנדיק דעם יאָפּ אונטערגעשאַרענע פלאקסענע האָר, שטיל ארויסגערעדט.

— איך בין געקומען צו אייך.

זי האט אופגעהויבן איר נאָך קינדערשן פאָנעם און זיך געבעטן:

— נעמט מיך צו, נעמט מיך צו.

די יאטן האבן באשאַט צונעמען. זיי האט געפרייט, וואס א רוסישע מיידל פון
די ארומיקע דערפער איז געקומען לעבן אין דער קאמונע. מע האט זי גערופן צום
טיש. זי האט זיך פארשרייבן. אינא מינוט ארום איז דאָס מיידל אוועק אין צימער,
האט אוועקגעלייגט דאָס קלומעקל און באלד גענומען איבערבעטן די „איליק-פאר-
בעטע בעטלעך, זי האט עס געטאָן אזוי רויק און געוויינט, פונקט ווי זי וואלט שוין
אָפּגעלעבט אין דער קאמונע א היפשע צייט. אז זי האט געענדיקט, האט זי זיך גע-
נומען אופראמען די צימערן, דערנאָך אוועק אפן הויפּ, אופגעזוכט די וועשערין און
גענומען העלפן די מיידלעך וואשן. אירע בלויע אויגן האבן אזוי מאַדנע געלויכטן.
פארגאכט זיינען געקומען אירע עלטערן פון שכינעסדיקן דאָרפ. זיי האבן זי
גערופן צוריק אהיים. זי האט זיך געשטעלט אינמיטן הויפּ און האט זיך מיט א הארצ-
דינסנדיקן קאָל צעיאַמערט.

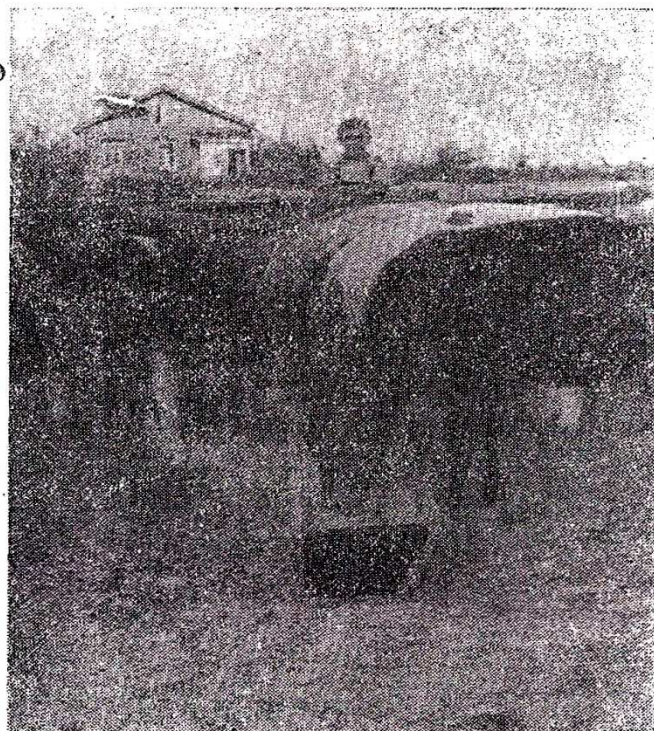
— גיין, גיין, כ'ווער שוין אהיים גיט גיין!

איר איז דערעסן געוואָרן דאָס ענגע פארקאפטשעטע שטיבל און שטענדיקע
קריגערין. ס'איז דאָרטן אומעטיק. ס'וויילט זיך זיין צווישן פריילעכע יאטן, צווישן
„אייגענע“, האט זי געזאגט און איז פארבליבן אין דער קאמונע.

אָט אזעלכע פאקטן זיינען גיט קיין איינצלענע בא די קאמונארן. אלע פילן זיך
דאָ טאקע ווי אייגענע. וועג ווינטער איז קראנק געוואָרן א רוסישער פויער, האבן

די יידישע מיידלעך געוואכט באמ קראנקנס בעט אונ ניט אפגעטראָטן פון אימ, ביז ער איז געזונט געוואָרן.

דערפאר איז שוין די באציונג צו אונטערניטער, פוסטעפאטניקעס און שעדיקער — גאָר אַן אנדערע. עס גיסט זיך אריין פארשיידענע עלעמענטן אין די קאָמונארישע רייע. די אוואנטיריסטישע טיפן פליסן בעמיילע אָפּ. עס בלייבט יענע, וואָס זיינען פייק איבערגעקאָכט צו ווערן אין קאַלעקטיוויסטישן קעסל פון דער קאָמונע. צווישן

ווי מע שפּיזט די קעלבלעך.

די פריער-געקומענע קאָמונע-מיטגלידער געפינען זיך אויך קינדער פון געוועזענע קרעמער און קלייקוידעש, נאָר זיי האָבן איצט קיין שייכעס ניט צו זייערע עלטערן. אָבער די פוילער א. ד. ג. ווערן טייקעט מיטן קאָמונארישן כוש דעמאסקירט און אויסגעשלאָסן. „מיר דארפן ארבעטער, ניט קיין פוסטעפאטניקעס, — דערקלערן די איקארצעס, — מיר דארפן מענטשן איבערגעגעבענע צו דער ווירטשאפט.“ פאר די לעצטע יאָרן זיינען טאקע געווען ניט איינצלע אַזעלכע טויגעניכצן, וואָס זיינען דערווייטערט געוואָרן. ווי געבראָכן פילט זיך יעדער ערלעכער קאָמונאר, ווען ער טוט עפעס א טאט קעגן די אינטערעסן פון קאַלעקטיוו און מוז דערפאר ענטפערן. צו דעם צוועק עקזיסטירט א כאוויירימ-גערעכט, וואָס באשטייט פון איין ריכטער און צוויי בייזער (אינגאנצן זיינען פאראן 13 בייזער, וואָס בלייבן זיך לויט דער

דיי). דער געריכט האָט אַן אויטאָריטעט באַ די כאַוויירימ. אינאָנדרעם פאַלן מיש-
פּעט די פאַרוואַלטונג אליין. אַ געזעלשאַפטלעכער פּאַרווירפּ ווירקט שטאַרק אַפּ די
קאָמונאַדן, אַפּ זייערע מייסידן און ארויסטערענונגען.

אַנדערע געקומענע געסט, דעריקער פון דער גרויסער שטאָט, האָבן אָפּט פאַריבלי
אַפּ דער נייטאָקוראַטנער קליידונג פון די קאָמונאַרן. מע פאַרגעסט, אַז די טאַגס-
לעכע אַרבעט אינאָנדרעם קאָמונע איז פאַרבונדן מיט גיין אַרומ פּי, קריכן אינאָנדרעם
אינאָנדרעם, אינאָנדרעם אומריינקייט. עס איז אזוי אויך גענוג העלדישקייט יאָנג זיך אינאָנדרעם
גרויסן פּראָסט און ברענענדיקער היץ אינאָנדרעם צעריסענע שטוויל אָדער צעריסענע העמדל
איבער קאָרטשעט נאָך אַ בעהיימע אַפּ דער פאַשע, צי שפּרינגען ביז האַלדז אינאָנדרעם די
שטייענדיקע וואַסער. פון קאָמונאַרישן הויפּ. דערפאַר, אַז עס קומט אַ יאָנטעו, אַ
א יוביליי, וואַרפט מען אַדאָפּ פון זיך די אַרבעט-בעגאָדן, דער ראוירער (אויך
אַ קאָמונאַר, וואָס ווערט דאַמלסט באַפרייט פון אַנדערע קאָמונאַרישע אַרבעטן),
גאָלט אָפּ אַפּ אַ ריינ. פאַריקמאַכערישן אויפן, מע נעמט אַרויס פון די קעסטלעך
די פאַריכטע שייך און קליידער, וואָס דער קאָמונאַרישער שוויטער און שניידער
האָבן אייליק צורעכט געמאַכט, און מע פּוצט זיך אינאָנדרעם די פּריווע-ציערן ביז אָנגע-
פּראָפט. די באַכערן זיצן און „סוכאַרעוועג“¹, אַנדערע ליינענע אַ ביכל פון דער
קאָמונאַרישער ביליאָטעק. ערגער איז דאָס, וואָס צוליב מאַנגל אינאָנדרעם איז נייטאָ
וואָ צו ליינענע דעם בוך. דער ליינענאָל און דער קלוב זיינען אָנהייב 1931 יאָר
געווען פאַרנומען מיט איבערוואַנדערער, פונאַנהייב זיינען זיי געווען צעוויפּע-
קוועטשט אַפּ די שטאַלע בעטלעך אייננעם מיט די פּריווע-געקומענע קאָמונאַרן. ערשט
פון מיליטער איז געוואָרן געראַמער אינאָנדרעם צוזאַמענהאַנג מיטן בויען אַ ניי הויז.
עס זיינען אויך אָנגענומען געוואָרן מיטלען אַפּ באַנייען דעם ליינענאָל.

אינאָנדרעם צייט האָט זיך געעפּנט אינאָנדרעם דער קאָמונע אַ מעדיצינישער קאַבי-
נעט, וואָס ווערט באַדינט דורך אַ געהילפּ-מעדיקער—אַ כאַווערטע, וואָס האָט געענ-
דיקט דעם יידישן מעדיצינישן טעכניקום אינאָנדרעם הייסינ (אוקראַינע).

די קאָמונע האָט אויך געוואָרן פאַר די קליינע קינדערס וועגן. קינדער זיינען שוין
פאַראַן אַ גאַנצן היפּשע צאָל. ערשטנס, קומען אָן געזינדן מיט קינדער (די צאָל גע-
זינדן האַלט זיך אינאָנדרעם צוזאַמענהאַנג מיט דער איבערוואַנדערונג אינאָנדרעם פאַרגרעסערן).
צווייטנס, האָבן די אַמאָליקע באַכערן באַוויזן שאַפּן זיך געזינדן. דריטנס, קומט
נאָך צו קליינעוואַרג פון די אַרבעטער, וואָס זיינען באַשעפּטיקט באַ פאַרשיידענע
אַרבעטן אינאָנדרעם דער קאָמונע. אינאָנדרעם אַפּרעל 1931 זיינען געווען 9 קינדער פון יאַסלע-
עלטער און זיבן פאַר דעם קינדער-פּלאַץ. די קאָמונע האָט דעלעגירט אַ כּיטע—

¹ דער אויסדריק זאָל שטאַמען פון די וואָלטשטייענע קאַמפּן, וואָס די פאַרטיזאַנער און די
רוסנאָוואַריער האָבן געפירט אינאָנדרעם יאָרן 1920-1922 מיט די ווייטע גענעראַלן און די אימפּעריאַליסטן
אַפּן הייטן מיוזע. די וואָלטשטייענע דאָרפ-מיינלעך (ווי ביכלאַל די גאַנצע באַפעלקערונג) פלעגן סימ-
פאַסירן די פאַרטיזאַנער און זיי ברענגען אלע טאָג פרישע סוכאַרעס; דאָס האָט זיך אזוי רעגולער
איבערגעכאַזערט, אַז ווען אַמאָל פלעגן די מיינלעך פאַרשפּעטיקן, פלעגן די פאַרטיזאַנער וויצע-
זיך: וואָ זיינען אַנדערע „סוכאַרניצעס“. פונדאָנען איז דער באַגריף איזעק ווייט אַפּן ווייטן מיוזע ווי
אַ סינאָנים פון פאַרברענגען מיט אַ מיינלעך, פלייטעווען. אַנדערע האָבן אָבער דעם אויסדריק געהערט
אַסאך פריער פון יאָר 1920 און גראַדע אַפּ אַ גאַנצן גרויסער טעריטאָריע פון מיוזע-סיביר.

א קאָמונארקע אפ די קורסן פון קינדער-דערצייערנס קיין כאבארקאָוסק. זי האָט זיך שוין צוריקגעקערט און איז צוגעטרעטן צו אָרגאניזירן די יאסלעס, וואָס וועלן דער-וויילע אריינעמען ביידע קאטעגאָריעס קינדער סײַ פון יאסלעס, סײַ פון די קינדער-פלאַצ און וועלן זיך עפענען דעם 1-טן מײ. די עלטערע האָבן אפ א פארזאמלונג באוויקט די יאסלעס און הייס באגריסט דעמדאָזיקן באשלוס פון ביראָבידזשאנער רײַאָנישן בילד-אָפטייל.

די שטייגער-באדינונגען זײַנען אין קאָמונע „איקאָר“ נאָך ווײַט גיט קיין 100-פראָצענטיקע. דאָס ווירקט אפן קולטור-מאצעוו, אפילע אפ דער ווירטשאפט. אָבער דאָך איז איצט שוין בעסער ווי פריער. גיט אומזיסט האָט איינער אן אלטער קאָמינאר דערקלערט: „אין פארגלייך מיט פאראיאָרן האָבן מיר אסאך דערגרייכט, מיר לעבן אין בעסערע באדינונגען, עס פירט זיך א דיסקאָנט, עס איז געראמער און רײַנער.“ אינגיכט ווערט פארטיק א נײַ הויז, עס בויט זיך דאָס סאָציאליסטיש שטעטל און מע קאָגן זײַ ויכער, אז אויב אפ דעמדאָזיקן „שמאָלן“ פראָנט פון דער קאָמונארישער טעטיקײַט וועט מען, דורך דער אָנשטרענגונג פון די שלאָגלער און אלע קאָמונארן, ענדגילטיקט זיגן.

דער סאציאלער פאָנעם פֿון „איקאָר“.

צום סאָפּ לאַמיר פֿרווונ אַנאַליזירן די סאָציאַל-עקאָנאָמישע לאַגע פֿון דער קאָמונע. לאַמיר זען, וואָס פֿאַר אַ ענדערונגען זײַנען פֿאַרגעטריבן אין דער באַוועגונג פֿון די קאָמונאַרן אין מעשעכ פֿון איר דריי-יאָריקער עקזיסטענץ, צי האָט בעעמעס זי קאָמונע איבערגעשטאַלצט אין קאָלעקטיוויסטישן קעסל אַזוי אַז אַרומגעצויגן אין דער סאָציאַליסטישער בויונג די קאָמונאַרן, וואָס זײַנען אַהין אַנגעקומען. מע דאַרף געדענקן קעגן, אַז די איצטיקע צאָל (90) האָט די קאָמונע דערמיט דורכ פֿאַרשיידענע פֿראַגן צעטן אין ניט אַלעמאַל גלייכאַרטיק: עס זײַנען געווען צוויי פֿאַרשידענע אָפּפֿאַלן אין אַפּרעל 1928 האָט די קאָמונע אָנגעצויגן 14 יאָטן, סאָפּ 12—1928, סאָפּ 1929—25, סאָפּ 1930—49, אין מאַרס 1931—45, ד. ה. עס איז פֿאַרגעקומען אַ פֿאַרגעסערונג. פֿאַקטיש איז אָבער ניט געווען אַזוי. אין מעשעכ פֿון יאָר 1929 זײַנען צוגעקומען אַסאַך מער פֿון 13 קאָמונאַרן צוליב אַז אין יאָר 1930 צוגעקומען ניט 24, נאָר אַ גרעסערע צאָל, נאָר יענע וואָס זײַנען אַנגעקומען.

מיט דער הילף פֿון אַן אַנקעס, וואָס איז ווערענדיק געוואָרן צווישן די קאָמונאַרן, איז געלונגען פֿעסטיצושטעלן די סיבס פֿון אָפּפֿאַלן. עס באַקומט זיך אַט וואָס: ערשטנס, מעכאַנישע אַרבעטסלונגען און אויסשליסלונגען. „איקאָר“ דאַרף האָבן פֿאַרדוקטיווע מענטשן. דאָס געפֿינט זיך אַנדערע, וואָס באַרעכטיקט ניט דעם צוטריוו צו זיך און מער צו אַרבעטן. צווייטנס, דאָס צוריקפֿאַרן „אַהיימ“. ד. ה. מערסטנטייל קיין ווערענדיק אַזוי אַקראָנע. די דערשיינונג דער קלערט זיך (לויט די מאַטיווירונגען פֿון די אַרבעטלונגען) מיט דער גייטיקייט פֿון שטיצן די ניטאַרבעטפֿייקע געווינען וואָס זײַנען איבערגעלאָזט אין די אַלע היימען. דריטנס, איבערגאנג אַפּ פֿאַרשידענע צווייטע, ווי אַרומגערוקטע אַפּ פֿאַרשידענע, קאָמונישער און סאָציאַליסטישער אַרבעט פֿאַרשטעלן, אַזוי געפֿאַרן פֿאַרשענען. די לעצטע צייט האָבן שטודירט פֿאַרשידענע שולן פֿון ווייטן פֿאַר 13 יאָטן. פֿון די שטודירנדיקע לערנען אַזוי אַז אין ביראָבידזשאַנער ייִדישע פֿאַר גיקומ פֿאַר סאָציאַליסטישער לאַנדווירשאַפֿט אַזוי אַז פֿאַרשטעלן ייִדישע לאַנדווירשאַפֿט שאַפֿטלעכע אינסטיטוט, אין סאַפֿאַרשטעלן, בלאַגאַוועשטשענסק אַזוי אַז פֿאַר פֿינפטנס, די אַרביי. די קאָמונע, אַזוי אַז אין איצט געווען אַ יוגנטקאָמונע אַזוי האָט דעריבער אין מעשעכ פֿון דער זיידע אַזוי מיטגליד איבערגענומען אַזוי ריינע פֿון דער אַרמיי און פֿאַר.

בענייני דער פראגע, וווּ היינט פאָרן די אָפּגעפּלעאַסענע, וואָרפט זיך אײַן די אױגן אזא פּאַקט: אײַן דער צײַט, ווען די גוטווייליק אָפּגעלעזענע קאָמונע-מיטגלידער, ד.ה. יענע, וואָס די קאָמונע האלט כאָר מעגלעך צוליב פּאַמיליע-ענטיימיג צו באַפּרייען, פאָרן טאַקע צו זייערע פּאַמיליעס אפּ מירער, בלייבן די אױסגעשלאָסענע דעריקער אפּן ווייטן מיזערע. דאָס איז דערפאַר, וואָס די אױסגעשלאָסענע זײַנען מערסטנטייל כּעווער, וואָס האָבן ספּעציעלע, באַשטימטע, "צילן". מע קאָן זיי טאַקע דערנאָך באַגעגענע אפּ סאַכאליי, קאַמטשאַטקע, אײַן וואָלדיוואָסטאַק. די קאָמונע איז פאַר זיי געווען נישט מער ווי אַ טראַנויט-פּונקט אפּן וועג.

לױט דער צײַט קומט אַמערסטן פאָר דער אָפּפּלוט אײַן די האַרבסט-כאַדאַשימ. ערשטנס, דערקלערט זיך עס מיטן אָנהייב לערניאָר, ווען קאָמונארן צעפּאָרן זיך אײַן די שולן. צווייטנס, מיטן האַרטן ווינטער, ווען די "פּרייד פּון אַרבעט" גייט אַרײַן אײַן מער סטאַבילע, אזוי צו זאָגן, "מאָנאַטאַנע גרענעצן".

צווישן די אָפּגעפּלעאַסענע איז דער פּראָצענט קאָמיוניסטן אסאך אַ קלענערער, ווי אומפּאַרטייִשע. פאַרקערט, די קאָמיוניסטן, ווי מער דיסציפּלינירטע כּעווער, פאַר-לעזן אומווייניקסטן די קאָמונאַרישע רײַען אָן אַ וויכטיקער סיבע. אײַנטערעסאַנט, אז די יעניקע, וואָס האָבן פאַרלאָזן די קאָמונע, זײַנען קימאַט אלע פּון גרויסע שטעט, וווּ די קולטור-שטייגערשע באַדינגונגען זײַנען דערווייט אסאך בעסער, ווי אײַן דער טײַגע. צווישן די קאָמונאַרן, וואָס זײַנען געבליבן, פּרעוואַלירט דעריקער אַן עלע-מענט, אַ געקומענער פּון קליינע שטעטלעך און דאָרפ. דעמאָזיקן עלעמענט אײַן גרינגער צופאַסן זיך צום דאָרטיקן לעבן. עס באַמערקט זיך (אפּ וויפּל מע קאָן אורטיילן פּון אזא קליינצאָליקן מאַטעריאַל), אז קינדער פּון קוסטאַרן און פּויערימ האָבן אַ גרעסערע רעלאַטיווע טענדענץ צו בלייבן ווי אַנדערע שיכטן.

לאַמיר אײַצט פּרווון מאַכן אױספירן וועגן אײַצטיקן קאָמונאַרן-באַשטאַנד. די יאָטן זײַנען ס'דאָו אלע פּון יונגן עלטער (ערשט די לעצטע צײַט הייבן זיך אָן אַרײַנגיסן גאַנצע געזינדן, וואָס זײַנען בעטעווע אײַנגעוועסענע)—פּון 18 ביז 25 יאָר. ס'דאָו האָבן זיי נישט קיין פּרױען. דאָס איז פאַרשטענדלעך, ווייל די אײַבערוואַנדע-רונג קיין ביראָבידזשאַן אײַן ביז אײַצט געווען אַ פּיאָנער-אײַבערוואַנדערונג און האָט זיך רעקרוטירט דערהויפּט פּון מאַנצביל. די קאָמונע באַשטייט דורכאױס פּון ייִדישע יאָטן, אױסער די 2 רוסישע מיידלעך פּון די אַרומיקע דערפער, וואָס פילן זיך זייער גוט אײַן דער טוויווע פּון די ייִדישע קאָמונאַרן. די צאָל קאָמיוניסטן באַטרעפט אַן ערעכ 35 פּראָצענט (פאַראַן דערווייט בלויז אײַן פאַרטיי-קאַנדידאַט). דערביי דאַרפּ מען דערמאָנען, אז די ערשטע 14 כּעווער—פּיאָנערן פּון יאָר 1928—זײַנען קימאַט אלע געווען קאָמיוניסטן. שפּעטער האָבן אָנגעהויבן אָנקומען אומפּאַרטייִשע, וואָס אַ טייל פּון זיי זײַנען אַרײַנגעטראָטן אײַן קאָמיוג. מיטגלידער פּון פאַריינען זײַנען פאַרן קומען געווען 39 פּראָצענט. די אײַבעריקע האָבן נאָך ביכאַל ערגעץ נישט געאַרבעט פאַרן אַרײַנטרעטן. אײַן דער קאָמונע, עטלעכע האָבן נישט געקאָנט גע-הערן צו אַ פאַריינ צוליב זייער סאָציאַלער לאַגע.

אײַנטערעסאַנט איז די אָן אַ שיר פּראָפּעסיעס, וואָס די קאָמונאַרן האָבן פּרױער פאַרמאָגט. קעדי אױסצורעכענען עטלעכע פּון זיי: שלאַסער-רעכענונג-פירער, זאָקן-מאַכער-פּויער, טשוועקעס-מאַכער-קאַנפּעקטן-אַרבעטער, וועבער-בּויער, פאַרמאַצעוועטן

און אנדערע, די „פילפאפערסיעדיקייט“! בא איינ און דעמזעלבן קאמונאר, און נאָכ וועלכע? אזעלכע, וועלכע עס זיינען לויט זייער קוואליטעט גאנצ ווייט איינע פון די אנדערע. און דאָס כאראקטעריזירט אמבויילעטסטן די „עקאָנאָמישע שטאנדאָרט-קייט“ פון די „פאָפערסיענאלע“ און ווארפט א געוויסן שיין אפ דער מינאָריטעט פון דער ביראָבידזשאנער איבערוואנדערונג ביכלאל.

אפולע שריפטקענעווידיקייט קאָן מען באגעגענען בלויז בא 54 פראָצענט. די איבעריקע זיינען אָדער אינגאנצן אנאלפאבעטן אָדער ווייניק-גראמעטנע; אזעלכע זיינען ס'ראָן די ניי-אָנגעקומענע יאטן—האַרעפאשניקעס פון שטעטל, די אָרעמשאפט. (צווישן די אנאלפאבעטן ווערט געפירט אן ארבעט צו ליקווידירן זייער אמעראצעס; אָבער די גרויסע צאָל ווייניק-גראמעטנע באווייזט, אז דער בילדונג-צושטאנד פון די קאמונארן איז ניט קיין באפרידיקנדיקער).

וואָס איז שנייט דער שפראך קאָנען אלע 100 פראָצענט שריפטקענעווידיקע לייענען. און שרייבן רוטיש. פון זיי בלויז 52—אפ יידיש. די געקומענע פון ווייט-רוסלאנד און פון מירעווידיקן טייל אוקראינע האלטן יידיש פאר זייער מוטער-שפראך; די מערהייט פון זיי זיינען שטעטליקע און דאָרפישע; פון שטאָט-ווייניקער.

קימאט אלע קאמונארן דערקלערן זייער קומען קיין ביראָבידזשאן מיט דער שטרעבונג צו דערגרייכן באשטימטע מאטעריעלע, עקאָנאָמישע צילן, ווי באקומען קוואליפיקאציע, אריינגעצויגן ווערן אין דער פראָדוקציע, פארנעמען זיך מיט פיזי-שער ארבעט און דאָסגלייכן. דאָס כאראקטעריזירט אמבויילעטסטן אונדזער איבער-וואנדערונג, וואָס איז אן עקאָנאָמיש-מאטעריעלע איין קעגנזאץ צו די קלוימערשטע „אידעאלע“ פון צייעניסטן. וואָס פארדעקן מיט די דאָזיקע „אידעאלע“ זייער קלאסן-מערוס. לויטן סטאזש פון געפינען זיך אין ביראָבידזשאן דאָמינירן איינ יאָר און צוויי יאָר, פון די צייאָריקע—14 פיאָנערן (די איבערוואנדערונג האָט זיך אָנגעהויבן אין מיי 1928 י.) זיינען סאכאקל געבליבן 2. די איבעריקע לערנען זיך קימאט אלע, ווי געזאָגט פריער, אין שולן. די צאָל געזיגן איז אין „אינאָר“ ביז איצט געווען א קליינע. פארן לעצטן יאָר האָבן זיך אָפגעשריבן 7 קאמונארן מיט 7 קאמונארקעס. ערשט איצט הייבן אָן צוקומען גאנצע געזיגן.

כאראקטעריסטיש זיינען די אָפּרופן פון די אינאָרצעס וועגן זייער קאמונע. עס ווייזט זיך ארויס, אז דעריקער קלאָגט מען זיך אפ די שלעכטע קולטשטייגע-רישע באדינגונגען, וויגונג-שוועריקייטן, וואָס זיינען באמ היינטיקן טאָג דער הויפט-זאָג פון די געהעריקע ביראָבידזשאנער אָרגאנען און איז ארויסגערופן דורך אר-בעטן אין נייע שווערע באדינגונגען פון טייגע. איז צוזאמענהאנג דערמיט ווערן אויך ארויסגערופן די טיינעס צו די ווירטשאפט-און בוינג-טעמפן. פאקטיש זיינען די שטייגער-באדינגונגען פארבונדן מיטן וויגונג-קריזיס, בעסער געזאָגט, צוליב מאנגל אין דירעס ליידן די שטייגער-באדינגונגען און די קולט-אופקלער-ארבעט. אָבער די מערהייט האלט פאר גייטיק שוין בא היינטיקן טאָג צו דערקלערן די לאגע אין „אינאָר“ פאר „גוט“, אפילע—„זייער גוט“. עטלעכע ענטפערן פאָשעט, אז זיי האָבן „נאָך ניט באוויזן צו דערלערנען“.

וועגן ביראָבירדזשאַן ביכלאַל: ווי עס ווײַזט זיך ארויס פון די באקומענע ענטי-פערס, איז די מערהייט צופרידן פון ביראָבירדזשאַן. אייניקע ווײַזן אָן אפ די נאטיר-לעכע ריכטימער פון לאנד, אפ די מינעראלן, געהילצ, פיש, וואָס מע קאָן אויסנוצן. אנדערע מאכן אופמערקזאם אפ די גוטע קלימאטישע באדינגונגען, אפ דעם, אז דאָס לאנד דערווארט א גרויסע צוקונפט, אז מע קאָן דאָרט אנטוויקלען א גראנדעזע בוינג. אייניקע זאָגן, אז דאָס לאנד „געפעלט“, אז זי איז א „צוקונפט-לאנד“. דערבײַ ווערן דאָ אויך אונטערגעשטראַכן די שוואכע טעמפן פון בוינג. אפ די פרעסט אונ גנוס מאכן אופמערקזאם עטלעכע מיט א באמערקונג, אז זיי זײַנען נישט שרעקלעך. א טייל האלטן, אז מע דארף בעסער באזאָרגן די איבערוואנדערער, וואָס קומען אין דעם נייעם לאנד.

מיר זעען, אלזאָ, באשנימפערלעך, ווי אינ פארלויפ פון א יאָר-צוויי ווערן יונגע עלעמענטן פון דער אַרעמשאפט און א גרויסער טייל ווייניק-גראמעטנע (א יעדושע פון דער קאפיטאליסטישער אָרדענונג), מיט צופעליק אָנגעכאפטע פראָפעסיעס, אריינגעצויגן אין דער סאָציאליסטישער ווירטשאפט, פארגרעסערנדיק דעם אקטיוון געזעל-שאפטלעכן קויעכ פון פראָלעטאריאט. פון דידאָזיקע פאָליטיש-אינדיפערענטע ווערן אסאך קאמיוניסטן שוין אין ערשטן יאָר פון זייער קומען.

מע קאָן אָנעמען (מיט א געוויסער ווארשיינלעכקייט), אז פון די געקומענע און אַנגעקארנטע-ניט רעכענענדיק יענע, וואָס פאָרן אָפ טייקעס נאָכן קומען-פאלן אָפ אן ערעכ 50 פראָצענט. ס'זאָן בלייבן געזינדן. אויך די געזינדן, וואָס האָבן זיך גע-בילדעט אפן אָרט, האָבן גאָר א קליינעם טענדענצ צום אָפפלוס. דער פרויענ-טעקטער איז ביז איצט געווען א קליינער. דאָס האָט אין א געוויסער מאָס געוירקט אפן אָפלוס פון די מאנצביל-פאָנערן. אָבער די לעצטע צייט איז שוין די צאל פרויען א גאנצ נישקאשעדיקע. דער ריזן איז דער קאָמונע (לויט דער אטעסטאציע טון די איקאָרצעס), צוליב זײַן גינסטיקער עקאָנאָמישער לאגע, נאטירלעכע ריכטימער און אנדערע באדינגונגען, איז צוגעפאסט נישט בלויז צו ערדארבעט, נאָר אויך צו אנט-וויקלען אנדערע צווייגן פון דער פאָלקוירטשאפט. א באווייז-דאָס סאָציאליסטישע שטעטל, וואָס בויט זיך אפ יענער טעריטאָריע.

* * *

ווי מיר זעען, האָבן די 3 יאָר ארבעט באשטעטיקט די ריכטיקייט פון די בא-שרוסטן פון די סאָוועטישע אָרגאנען וועגן פראָדוקטיוויזירן און געזונטמאכן די יידישע אַרעמשאפט, ווי אויך די יוגנט. דאָס זעען מיר פון דער סטאטיק און דינא-מיק פון „איקאָר“.

אינמיטן פון יאָר 1931 איז די קאָמונע פון 25 מענטשלעכע איינסן (סאָם 1929) אויסגעוואקסן ביז 90 אָרגאניזירטע מיטגלידער. די ווירטשאפט, וואָס האָט לעכאטכילע געציילט בלויז איינצלנע עקזעמפליארן פֿי, האָט זיך פארוואנדלט אין א מאָדערנער ווירטשאפט מיט 115 בעהיימעס, 250 כאזירימ, 25 פערד, גרויסע לאנדווירטשאפט-לעכע מאשינעס, 2 טראקטערס, 2 גרויסע היזער. מע האָט אויסגעקארטשעוועט הע-כער 30 העקטאר ערד און פארזיט 75 העקטאר פארשיידענע קולטורן: ווייז, קאר-טאָפל, גערטנעריי, גריקע א.א.וו. די קאָמונע איז אָנגענומען אין כאבארקאוסקי: זי

באזארוט כאבארטאוסק רעגולער מיט מילכ-פראדוקטן. זי האט אפגעגעבן דער קאפ-
פערזאנע הונדערטער פוד „קעטא“ און רויג. יונגע קאמונארן-שלאגער זינען געשיקט
זעווארן זיך לערנען אין פארשיידענע שולן. אינויכע וועט אטייל זיך אומקערן מיט
פרישע קענטענישן און דערווארבענער פראקטיק און צוזאמען מיט זייערע אלטע און
נייע כאוויירן פארברייטערן דעם פארנעם פון דער קאמונע. די קאמונארן האבן זיך
געשטעלט ריזיקע אומגאבן: פארגרעסערן דעם כאווייר-באשטאנד, אפ 400 מוטערס,
אויסקארטשעווען און אויסטריקענען היפשע בלאטעס. זי האט זיך איינגעשלאסן אין
סאציעוועט מיט די 3 יידישע ריזאנע און קרימ. מע דארף האפן, אז איצט וועלן
זיך די „איקארצעט“ אונטער דער אָנפירונג פון זייער קעמערל זי נעמען מיט גרע-
סערע טעמפן פאר דער ארבעט און זאגן דעם קאמונישן ווארט: „אז מע דארף
קאן מען!“

קעדיי אויסצופילן דעם אָנגעמערקטן פלאן פארן סאציאליסטישן ביראָבירדזשאן.
דארפן די שלאגער האבן אן ארמיי פון נייע שלאגער-באָלשעוויקעס, יאטן ס׳זי
שטעטלעך, פון אוקראינע, וויסרוסלאנד, וועלכע זאלן קומען ארבעטן און בויען דעם
ראיאָן פון יידישער איבערוואנדערונג.

די ברייטע פראָלעטארישע געוועלשאפטלעכקייט פון פ.ס.ר., די רעוואָליוציאָנערע
ארבעטער אין די קאפיטאליסטישע לענדער, מוזן קומען צוהילף דער קאָלאָניזאציע
ס׳זי מאטעריעל, ס׳זי אידייש. דער אָנהייב איז געמאכט. די יידישע ארבעטער פון
אמעריקע בויען א סאציאליסטישן מוסטער-שטעטל ארום „איקאר“, אָבער דאָס איז
ווייניק!

יידישע פראָלעטאריער, האָרעפאשניקעס און ארבעטנדיקע פון גאָר דער וועלט.
אונטער דער אָנפירונג פון די קאמוניסטישע פארטייען—שליסט ענגער די רייען ארום
פ.ס.ר., ווו אונטער דער אָנפירונג פון דער א.ל.ק.פ. (ב) קומט פאָר א גראנדלעכע
היסטאָרישע סאציאליסטישע שאפונג, צעשמעטערט די קלאסן-סאָגן פון דער פראָ-
לעטארישער דיקטאטור, דעמאסקירט די פאָליטישע אנענטור פון אימפעריאליזם,
באקעמפט די ציעניסטישע פאלעסטינע-אויסוואנדערס. לאָמיר בא זי ברענגן פון פאר-
זיפישן אָקעאן אפן ווייטן מיזרעכ פארשטארקן די סאציאליסטישע בויונג, לאָמיר
קורעפטיקן דעם סאציאליסטישן ביראָבירדזשאן.

מיט דעם וועט אריינגעטרעטן ווערן א בילדעק אין דער בויונג פון סאָוועטן-
פארבאנד, דעם פאָטערלאנד פון אלע ארבעטנדיקע!

א י נ ה א ל ט.

פארווארט

א קאפיטל געשיכטע

„לעמיר ווערן פיאנערן“

אינ וועג

די ערשטע באגעגעניש

דורך ארבעט—געזיגט

אפן נייעם באדג

די קאמונע—היינט

צום אמור נאך היי

דאס קארטשעוועג

די בעהיימעס—די ליבלונגען

כאזירימ בא יידישע קאמונארן

זארגפעליקייט צו „טאטעס“

מיט פיש-נעץ איבער טונגוסקע

געטונערן

די לעגענדע חעג „אייביקער פארפרוירנקייט“

פארזייקאמפאניע

אפן בוינג-פראנט

טראקטערס אפ רויערן

ארבעטער צוהילפ די קאמונארן

ארגאניזאציע פון ארבעט

מיט נייע מעטאדן פון סאציאליסטישער ארבעט

קולטארבעט—א וויכטיקער געביט

די פרויען שטייען ניט אָפּ

אונטער דער אָנפירונג פון קאמיונישטן קעמערל

זאָל לעבן די פראָלעטארישע סאָלידארישקייט!

נייער לעבן, נייער שטייגער

דער סאציאלער פאנעם פון „איקאר“